

สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ประจำปี 2560

สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ประจำปี 2560

ISBN : 978-616-331-090-3

จำนวน 800 เล่ม

จัดพิมพ์โดย กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

255 อาคาร 60 ปี ภายในบริเวณบ้านราชวิถี ถนนราชวิถี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2354 3388 ต่อ 309, 310 โทรสาร 0 2354 5026

Website : <http://www.dep.go.th>

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์เทพเพื่อปัญญาวิจัย

โทรศัพท์ 0 2455 9468-70 โทรสาร 0 2455 9472

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก.) ดำเนินโครงการเสริมพลังคนพิการ สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในสังคม โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ สืบหาข้อมูลการเข้าถึงสิทธิคนพิการ ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมทั้ง ติดตามและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ซึ่งได้รับความร่วมมือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 76 จังหวัด ในการดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการจัดทำ **“สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ประจำปี 2560”**

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ประจำปี 2560 ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านคนพิการ เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลมาใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนา **“คนพิการไทย”** ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความสุข สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

พฤศจิกายน 2561

ส่วนที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา	2
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 กลุ่มเป้าหมาย	4
1.4 คำนิยามของมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ	5
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ	7
2.1 ข้อมูลทั่วไปของคนพิการ	
2.1.1 เพศของคนพิการ	8
2.1.2 ประเภทความพิการ	9
2.1.3 ช่วงวัยของคนพิการ	10
2.1.4 อาชีพและรายได้ของคนพิการ	11
2.1.5 ด้านการศึกษา	13
2.2 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ประจำปี 2560 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวม	
2.2.1 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับประเทศ	14
2.2.2 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับภาค	17
- ภาคเหนือ	18
- ภาคใต้	20
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	22
- ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก	24
2.2.3 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับจังหวัด	27
2.2.4 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ	35

	หน้า
ดัชนีที่ 4 ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้	76
ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.1 การได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ	77
ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.2 การสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก	81
ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.3 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพ	84
ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.4 การมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ	87
ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.5 การได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ	89
ดัชนีที่ 5 ด้านการออกสู่สังคม	91
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.1 การได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง	92
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี	94
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.3 การได้รับบริการ	97
1) การมีผู้ช่วยคนพิการ	
2) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย	
3) การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล	
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.4 การได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ด้วยสัมพันธภาพที่ดีมีความภาคภูมิใจในตนเอง	99
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.5 การรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง	102
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.6 การมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับ งานคนพิการ	104
ดัชนีที่ 6 ด้านกีฬาและนันทนาการ	106
ข้อมูลการชี้วัด 6.1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ	107

	หน้า
ดัชนีที่ 7 ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด	109
ข้อมูลตัวชี้วัด 7.1.1 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมความสะอาด ในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน	113
ข้อมูลตัวชี้วัด 7.1.2 ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมสาธารณะ “ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมสาธารณะ ในหน่วยงานราชการ”	115
ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมสาธารณะ “ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมสาธารณะ ในภาคเอกชน”	117
2.3 การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตคนพิการระหว่างปี 2559 และ 2560	119
ส่วนที่ 3 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลประจำปี 2560	121
3.1 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลภาพรวม ประจำปี 2560	122
3.2 การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลของปี 2559-2560	130
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะของการดำเนินงานโครงการฯ ประจำปี 2560	137
เอกสารอ้างอิง	140
คณะผู้จัดทำสถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ประจำปี 2560	141

สารบัญกราฟ

		หน้า
กราฟที่ 1	แสดงอัตราส่วนเพศของคนพิการ	8
กราฟที่ 2	แสดงจำนวนคนพิการแยกตามประเภทความพิการ	9
กราฟที่ 3	แสดงช่วงอายุคนพิการ	10
กราฟที่ 4	แสดงจำนวนคนพิการที่ประกอบอาชีพ	11
กราฟที่ 5	แสดงรายได้ของคนพิการที่ประกอบอาชีพ	12
กราฟที่ 6	แสดงการศึกษาของคนพิการ	13
กราฟที่ 7	แสดงระดับการศึกษาของคนพิการ	13
กราฟที่ 8	แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของทั้งประเทศ	16
กราฟที่ 9	แสดงดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับภาค	17
กราฟที่ 10	แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคเหนือ	18
กราฟที่ 11	แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคเหนือ	19
กราฟที่ 12	แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคใต้	20
กราฟที่ 13	แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคใต้	21
กราฟที่ 14	แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	22
กราฟที่ 15	แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	23
กราฟที่ 16	แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก	24
กราฟที่ 17	แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก	25
กราฟที่ 18	แสดงแผนที่เปรียบเทียบ “คุณภาพชีวิต” และ “ความสุข” แบ่งตามภาค	26
กราฟที่ 19	แสดงคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	27
กราฟที่ 20	แสดงด้านสิทธิและความเท่าเทียมในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	28
กราฟที่ 21	แสดงด้านสุขภาวะในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	29

	หน้า	
กราฟที่ 22	แสดงด้านการศึกษาในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	30
กราฟที่ 23	แสดงด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	31
กราฟที่ 24	แสดงด้านการออกสู่สังคมในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	32
กราฟที่ 25	แสดงด้านกีฬาและนันทนาการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	33
กราฟที่ 26	แสดงด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	34
กราฟที่ 27	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีบัตรประจำตัวคนพิการ	37
กราฟที่ 28	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีบัตรประจำตัวคนพิการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	38
กราฟที่ 29	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับเบี้ยความพิการ	39
กราฟที่ 30	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับเบี้ยความพิการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	40
กราฟที่ 31	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมาย	41
กราฟที่ 32	แสดงจำนวนคนพิการที่รับรู้เรื่องสิทธิตามกฎหมาย	42
กราฟที่ 33	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมายในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	43
กราฟที่ 34	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ	44
กราฟที่ 35	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	45
กราฟที่ 36	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ	46
กราฟที่ 37	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	50
กราฟที่ 38	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์ จากสื่อหรือหน่วยงานต่าง ๆ	52

สารบัญกราฟ (ต่อ)

		หน้า
กราฟที่ 39	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์ จากสื่อหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	53
กราฟที่ 40	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดช่องทางที่รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ	54
กราฟที่ 41	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข	56
กราฟที่ 42	แสดงบริการตามระบบสาธารณสุข ปี 2560	57
กราฟที่ 43	แสดงบริการตามระบบสาธารณสุข ปี 2560 (ต่อ)	58
กราฟที่ 44	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุขในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	60
กราฟที่ 45	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาพองค์รวม	61
กราฟที่ 46	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความรู้ความเข้าใจในการดูแลตนเอง ที่คนพิการ / ผู้ดูแล “ไม่รู้”	62
กราฟที่ 47	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาพองค์รวมในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	64
กราฟที่ 48	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการตรวจสุขภาพประจำปี	65
กราฟที่ 49	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดสาเหตุที่คนพิการไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ	66
กราฟที่ 50	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการตรวจสุขภาพประจำปีในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	67
กราฟที่ 51	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการที่กำลังศึกษาอยู่ การได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็ม ตามศักยภาพ	69
กราฟที่ 52	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการที่กำลังศึกษาอยู่ การได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็ม ตามศักยภาพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	70
กราฟที่ 53	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษา สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ	71

		หน้า
กราฟที่ 54	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษาสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	73
กราฟที่ 55	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)	74
กราฟที่ 56	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	75
กราฟที่ 57	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ	77
กราฟที่ 58	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการคนพิการได้รับคำแนะนำจากบุคคล	78
กราฟที่ 59	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการได้รับคำแนะนำจากหน่วยงาน	79
กราฟที่ 60	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ สูงสุด/ต่ำสุด	80
กราฟที่ 61	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก	81
กราฟที่ 62	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึกในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	83
กราฟที่ 63	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพ	84
กราฟที่ 64	กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดสาเหตุคนพิการในวัยทำงานที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้	85
กราฟที่ 65	กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	86
กราฟที่ 66	กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ	87
กราฟที่ 67	กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	88
กราฟที่ 68	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริหารจัดการหางานของคนพิการ	89

สารบัญกราฟ (ต่อ)

		หน้า
กราฟที่ 69	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	90
กราฟที่ 70	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมาย ของตนเอง	92
กราฟที่ 71	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมาย ของตนเองในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	93
กราฟที่ 72	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี	94
กราฟที่ 73	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการได้เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม	95
กราฟที่ 74	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	96
กราฟที่ 75	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการ	97
กราฟที่ 76	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการบริการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	98
กราฟที่ 77	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง	99
กราฟที่ 78	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดหัวข้อการฝึกอบรมในการอยู่ร่วมกับครอบครัว	100
กราฟที่ 79	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจ ในตนเองในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	101
กราฟที่ 80	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง	102
กราฟที่ 81	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	103

		หน้า
กราฟที่ 82	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ	104
กราฟที่ 83	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	105
กราฟที่ 84	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ	107
กราฟที่ 85	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	108
กราฟที่ 86	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดรายละเอียดด้านอาคารสถานที่ที่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ	110
กราฟที่ 87	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านการคมนาคมและขนส่ง	111
กราฟที่ 88	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	112
กราฟที่ 89	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน	113
กราฟที่ 90	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชนในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	114
กราฟที่ 91	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการ	115
กราฟที่ 92	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	116
กราฟที่ 93	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในภาคเอกชน	117

สารบัญกราฟ (ต่อ)

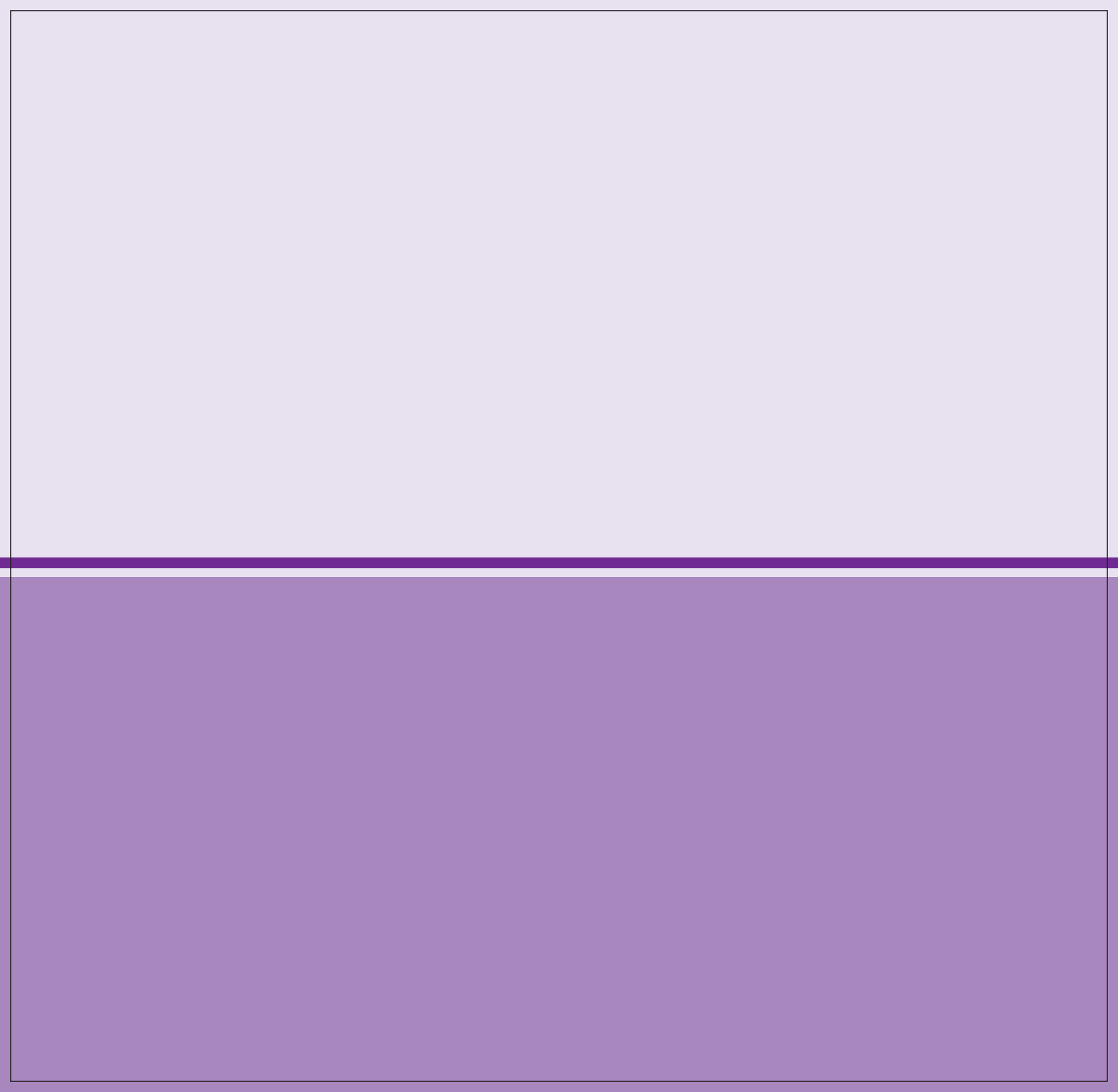
		หน้า
กราฟที่ 94	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณะในภาคเอกชน ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด	118
กราฟที่ 95	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านสิทธิคนพิการ (การมีบัตร/เบี้ยความพิการ/การรับรู้สิทธิ ฯลฯ)	123
กราฟที่ 96	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านสุขภาวะคนพิการ	124
กราฟที่ 97	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านการศึกษา	125
กราฟที่ 98	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้	126
กราฟที่ 99	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านการออกสู่สังคม	127
กราฟที่ 100	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านกีฬาและนันทนาการ	128
กราฟที่ 101	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 256 ด้านที่อยู่อาศัย/สิ่งอำนวยความสะดวก	129
กราฟที่ 102	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านสิทธิคนพิการ (การมีบัตร/เบี้ยความพิการ/ การรับรู้สิทธิ ฯลฯ)	131
กราฟที่ 103	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการรายบุคคล ของปี 2559--2560 ด้านสุขภาวะคนพิการ	132

	หน้า	
กราฟที่ 104	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านการศึกษา	133
กราฟที่ 105	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ จากการติดตามผลฯ	134
กราฟที่ 106	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านการร่วมกิจกรรมในสังคม และด้านกีฬา และนันทนาการ	135
กราฟที่ 107	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านการร่วมกิจกรรมในสังคม และด้านกีฬา และนันทนาการ	135
กราฟที่ 108	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	136

สารบัญรูปภาพ

	หน้า	
รูปภาพที่ 1	มาตรฐานพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแบ่งเป็น 7 ดัชนี 8 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด	6
รูปภาพที่ 2	แสดงช่วงอายุของคนพิการ	10
รูปภาพที่ 3	แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับประเทศ	14
รูปภาพที่ 4	แสดงแผนที่คะแนนดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับประเทศ	15
รูปภาพที่ 5	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดองค์ประกอบที่ 1 การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ	36
รูปภาพที่ 6	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดองค์ประกอบที่ 2 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร	51
รูปภาพที่ 7	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านสุขภาวะคนพิการ	55
รูปภาพที่ 8	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านการศึกษา	68
รูปภาพที่ 9	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้	76
รูปภาพที่ 10	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการจบหลักสูตรของคนพิการ	82
รูปภาพที่ 11	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านการออกสู่สังคม	91
รูปภาพที่ 12	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านกีฬาและนันทนาการ	106
รูปภาพที่ 13	แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	109

		หน้า
ตารางที่ 1	หัวข้อการประเมินองค์ประกอบที่ 1 และ 2	35
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนคนพิการที่เข้าถึงและใช้ประโยชน์ตามสิทธิฯ	47
ตารางที่ 3	ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ปี 2559 และ ปี 2560	120
ตารางที่ 4	จำนวนคนพิการแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลของปี 2559-2560	130

ส่วนที่ 1

บทนำ

ส่วนที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2556 มาตรา 13 (2) การสำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการ สถานการณ์คุณภาพชีวิตของคนพิการ เพื่อประโยชน์ต่อการป้องกันการรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และจัดทำแผนงาน วิเคราะห์ ติดตาม ประเมินผลต่อคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ดังกล่าว ดังนั้น กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ได้พัฒนามาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ประกอบด้วย 7 ดัชนี 8 องค์ประกอบ และ 26 ตัวชี้วัด

ดัชนีด้านสิทธิและความเท่าเทียม

ดัชนีด้านการออกสู่สังคม

ดัชนีด้านสภาวะคนพิการ

ดัชนีด้านกีฬาและนันทนาการ

ดัชนีด้านการศึกษา

ดัชนีด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ดัชนีด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้

โดยดำเนินการขับเคลื่อนภายใต้ “**โครงการเสริมพลังคนพิการ สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในสังคม**” ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

- 1) สำรวจคุณภาพชีวิตคนพิการตามตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ
- 2) จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ตามตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ
- 3) พัฒนาศักยภาพ (capacity building) กลไกคณะทำงาน และกลไกการสำรวจข้อมูลคุณภาพชีวิตคนพิการ ให้มีความรู้และทักษะในการเป็นผู้จัดการคนพิการรายกรณี (case manager)

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างครบวงจร กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จึงได้จัดทำ “**โครงการเสริมพลังคนพิการ สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในสังคม ประจำปี พ.ศ. 2560**” โดยมีพื้นฐานความคิดในการเสริมพลังอำนาจให้แก่คนพิการ ซึ่งโครงการดังกล่าว จะเป็นการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับตัวชี้วัดมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเป็นระบบ จะนำผลไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้อย่างเป็นรูปธรรม ทัวถึง และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างครบวงจร ทำให้สังคมได้ประจักษ์ว่าคนพิการไทยเป็นพลเมืองที่มีผลิตภาพ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี ซึ่งจะส่งผลต่อการเป็นสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันสำหรับทุกคน

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวม จัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ และข้อมูลแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ประจำปี 2560
2. เพื่อจัดทำรายงานสถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ประจำปี 2560
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย วางแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการสำหรับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติการ คนพิการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

1.3 กลุ่มเป้าหมาย

1.3.1 การสำรวจข้อมูลการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

- ▶ กลุ่มตัวอย่างคนพิการตามฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการ จำนวน 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร ที่เป็นตัวแทนของประชากรคนพิการ ตามหลักการทางสถิติในปี 2560 จำนวนไม่น้อยกว่า 10,000 คน เพื่อเป็นกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจข้อมูลการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

1.3.2 การติดตามและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล

1.3.2.1 การติดตามผลดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล

- 1) การติดตามผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ กลุ่มเป้าหมายร้อยละ 5 ตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลปี 2559 - 2560 และเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงของคุณภาพชีวิตคนพิการในปี 2559 - 2560

1.3.2.2 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล รวมจำนวน 1,000 คน

- 1) กลุ่มตัวอย่างคนพิการที่ทำการสำรวจข้อมูลในปี 2559 เป็นตัวแทนในการวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล จากพื้นที่ 76 จังหวัดและกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างคนพิการที่ทำการสำรวจข้อมูลในปี 2560 เป็นตัวแทนในการวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล จากพื้นที่ 76 จังหวัดและกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน

1.4 คำนิยามของมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

▶ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ได้พัฒนามาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 7 ดัชนี 8 องค์ประกอบ และ 26 ตัวชี้วัด โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อเป็นเครื่องมือในการวัดระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการที่เป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ สามารถคาดการณ์แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการได้อย่างแม่นยำ และสามารถกำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการได้อย่างเหมาะสมทันเหตุการณ์ โดยดัชนี 7 ด้าน ของมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ประกอบด้วย

- 1) ดัชนีด้านสิทธิและความเท่าเทียม
- 2) ดัชนีด้านสุขภาวะคนพิการ
- 3) ดัชนีด้านการศึกษา
- 4) ดัชนีด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้
- 5) ดัชนีด้านการออกสู่สังคม
- 6) ดัชนีด้านกีฬาและนันทนาการ
- 7) ดัชนีด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก

▶ กลไกขับเคลื่อนมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ หมายถึง ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับการแต่งตั้งในรูปองค์กร คณะกรรมการฯ หรือคณะทำงานในระดับต่าง ๆ ให้มีบทบาทภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

▶ กลไกขับเคลื่อนมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการระดับพื้นที่ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ทำหน้าที่ในศูนย์บริการคนพิการจังหวัด รวมทั้งคณะทำงานฯ ชุดต่าง ๆ และอาสาสมัครที่ทำหน้าที่สำรวจข้อมูลคุณภาพชีวิตคนพิการในพื้นที่

มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการได้ถูกกำหนดแบ่งเป็น 7 ดัชนี

8 องค์กรประกอบ 26 ตัวชี้วัด เพื่อใช้วัดระดับคุณภาพชีวิตของคนพิการในพื้นที่ต่าง ๆ

1. การศึกษา

การส่งเสริมการศึกษา

- การได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ
- การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถานการศึกษา
- การสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

2. สุขภาวะคนพิการ

การได้รับบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข

- การได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข
- ความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาพองค์รวม (สุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา) สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ
- การตรวจสุขภาพประจำปี

3. สิทธิและความเท่าเทียม

การส่งเสริม และพิทักษ์สิทธิ

- การมีบัตรประจำตัวคนพิการ
- การได้รับเบี้ยความพิการ
- การรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมาย
- การดำเนินงานร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ และดำเนินการคุ้มครองสิทธิคนพิการ
- การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิ ตามมาตรา 20 พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

- การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อ หรือหน่วยงานต่าง ๆ

5. อาชีพ การจ้างงาน และรายได้

การฝึกอาชีพ และการมีรายได้

- การได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ
- การสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก
- การเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากแหล่งกู่ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพ
- การมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ
- การได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริหารจัดการหางานของคนพิการ

6. การออกสู่สังคม

การร่วมกิจกรรมทางสังคม

- การได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง
- การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วันธรรมสวนะ ประเพณี
- การได้รับบริการ
 - 1) การมีผู้ช่วยคนพิการ
 - 2) การจัดปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
 - 3) การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล
- การได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง
- การรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการ เป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง
- การมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ

7. กีฬา และนันทนาการ

กีฬา และนันทนาการ

- การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬา และนันทนาการ

4. สิ่งอำนวยความสะดวก

การเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน

- การเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน
- ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ

รูปภาพที่ 1 มาตรฐานพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแบ่งเป็น 7 ดัชนี 8 องค์กรประกอบ 26 ตัวชี้วัด

ส่วนที่ ๒

สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์ มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

ส่วนที่ 2

สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของคนพิการ

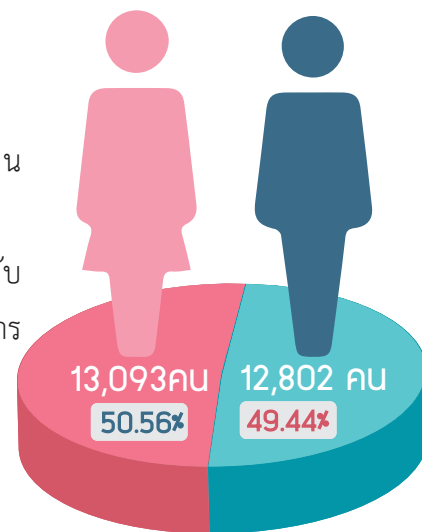
การสำรวจข้อมูลมีการกำหนดจำนวนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10,000 คน โดยสำรวจคนพิการในพื้นที่ 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร โดยใช้การกระจายกลุ่มตัวอย่างคนพิการแบบทั่วไป ซึ่งมี 3 จังหวัดที่ไม่ได้เข้าร่วมสำรวจ คือ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดอำนาจเจริญ

จากการสำรวจข้อมูลในปี 2560 พบว่า มีจำนวนคนพิการที่ทำการสำรวจได้ทั้งสิ้น 25,895 คน มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 เพศของคนพิการ

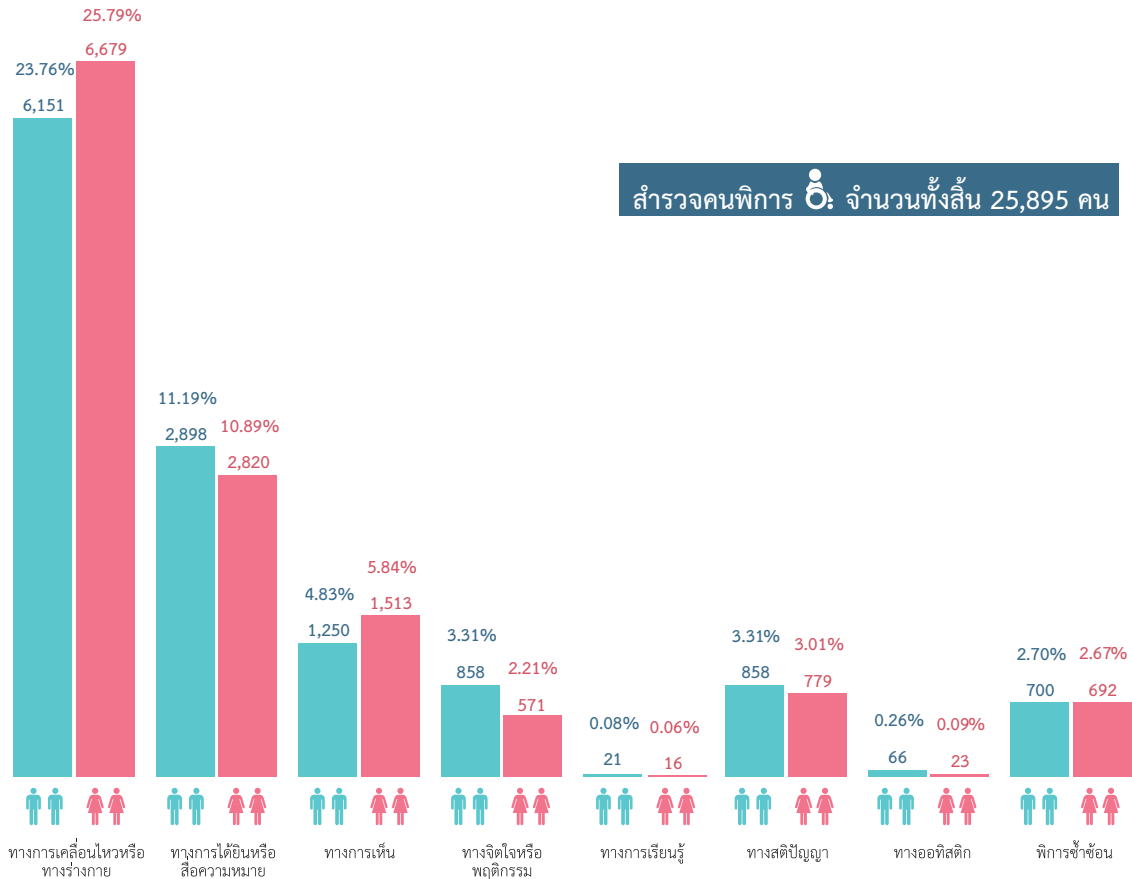
ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้มีอัตราส่วนเพศชาย จำนวน 12,802 คน (ร้อยละ 49.44) และเพศหญิง จำนวน 13,093 คน (ร้อยละ 50.56)

ทั้งนี้ สถิติเพศคนพิการที่ทำการสำรวจคิดเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับฐานข้อมูลทะเบียนกลาง คนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กล่าวคือ คนพิการเพศหญิงมีสัดส่วนมากกว่าเพศชาย

กราฟที่ 1 แสดงอัตราส่วนเพศของคนพิการ

2.1.2 ประเภทความพิการ

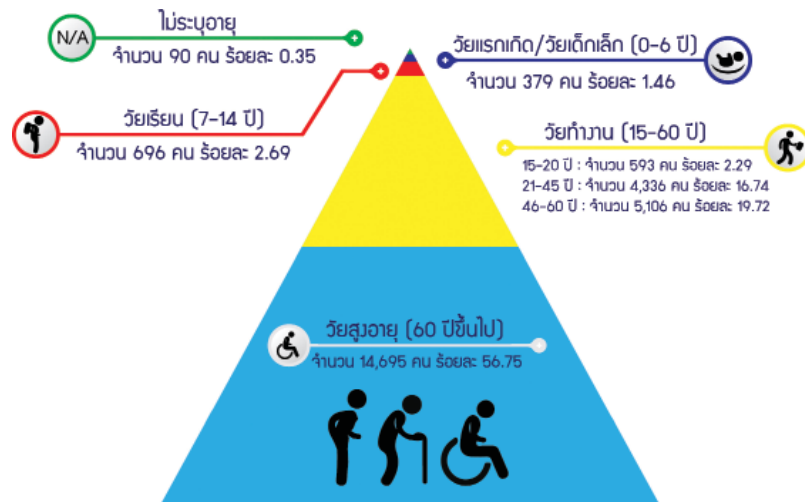
กราฟที่ 2 แสดงจำนวนคนพิการแยกตามประเภทความพิการ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างคนพิการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย จำนวน 12,830 คน (ร้อยละ 49.55) รองลงมาคือ ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 5,718 คน (ร้อยละ 22.08) และความพิการทางการเห็น จำนวน 2,763 คน (ร้อยละ 10.67) ตามลำดับ

2.1.3 ช่วงวัยของคนพิการ

การกระจายของกลุ่มตัวอย่างตามช่วงอายุของคนพิการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่อยู่ในวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) มีจำนวน 14,695 คน (ร้อยละ 56.75) รองลงมาคือ ช่วงอายุ 46-60 ปี จำนวน 5,106 คน (ร้อยละ 19.72) และช่วงอายุ 21-45 ปี จำนวน 4,336 คน (ร้อยละ 16.74) ตามลำดับ

จากช่วงอายุดังกล่าว สามารถสรุปได้ตามช่วงชีวิตของคนตามหลักประชากรศาสตร์ แบ่งเป็นช่วงวัยแรกเกิดถึงวัยเด็กเล็ก แรกเกิด (0-6 ปี) ช่วงวัยเรียน (7-14 ปี) ช่วงวัยทำงาน (15-60 ปี) และช่วงวัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) โดยมีอัตราส่วนของคนพิการในวัยสูงอายุมากที่สุด (ร้อยละ 56.75) รองลงมาคือ วัยทำงาน (ร้อยละ 38.75) และวัยเรียน (ร้อยละ 2.69) ตามลำดับ

ช่วงวัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0-6 ปี	379	1.46
7-14 ปี	696	2.69
15-20 ปี	593	2.29
21-45 ปี	4,336	16.74
46-60 ปี	5,106	19.72
60 ปีขึ้นไป	14,695	56.75
ไม่ระบุอายุ	90	0.35

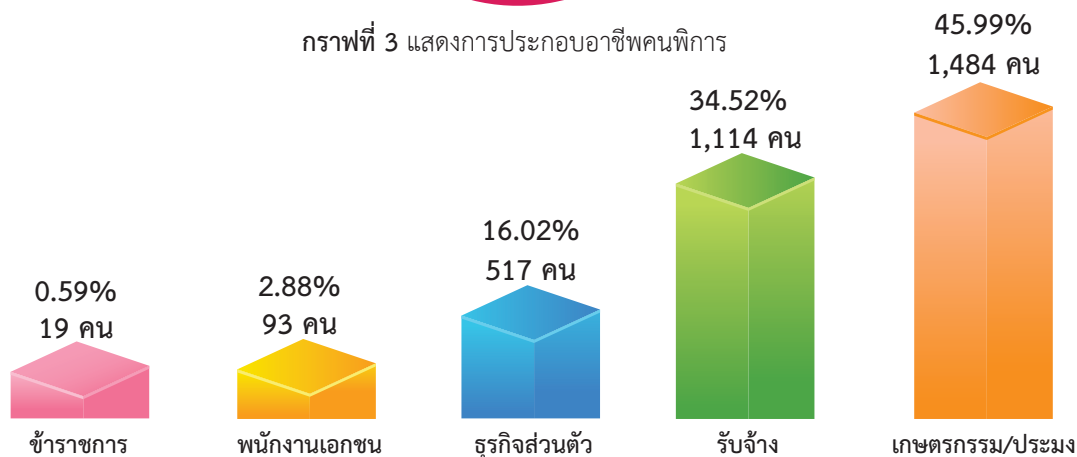
รูปภาพที่ 2 แสดงช่วงอายุของคนพิการ

2.1.4 อาชีพและรายได้ของคนพิการ

จากข้อมูลแสดงช่วงอายุของคนพิการ พบว่า คนพิการมากกว่า 80% ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 22,229 คน (ร้อยละ 85.84) ในขณะที่คนพิการประกอบอาชีพ จำนวน 3,227 คน (ร้อยละ 12.46) เมื่อพิจารณาด้านอาชีพของคนพิการจะพบว่า คนพิการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม/ประมง จำนวน 1,484 คน (ร้อยละ 5.73) รองลงมาคือ ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 1,114 คน (ร้อยละ 4.30) และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 517 คน (ร้อยละ 2.00) ตามลำดับ ในขณะที่การประกอบอาชีพข้าราชการ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 19 คน (ร้อยละ 0.07)

กราฟที่ 3 แสดงการประกอบอาชีพคนพิการ

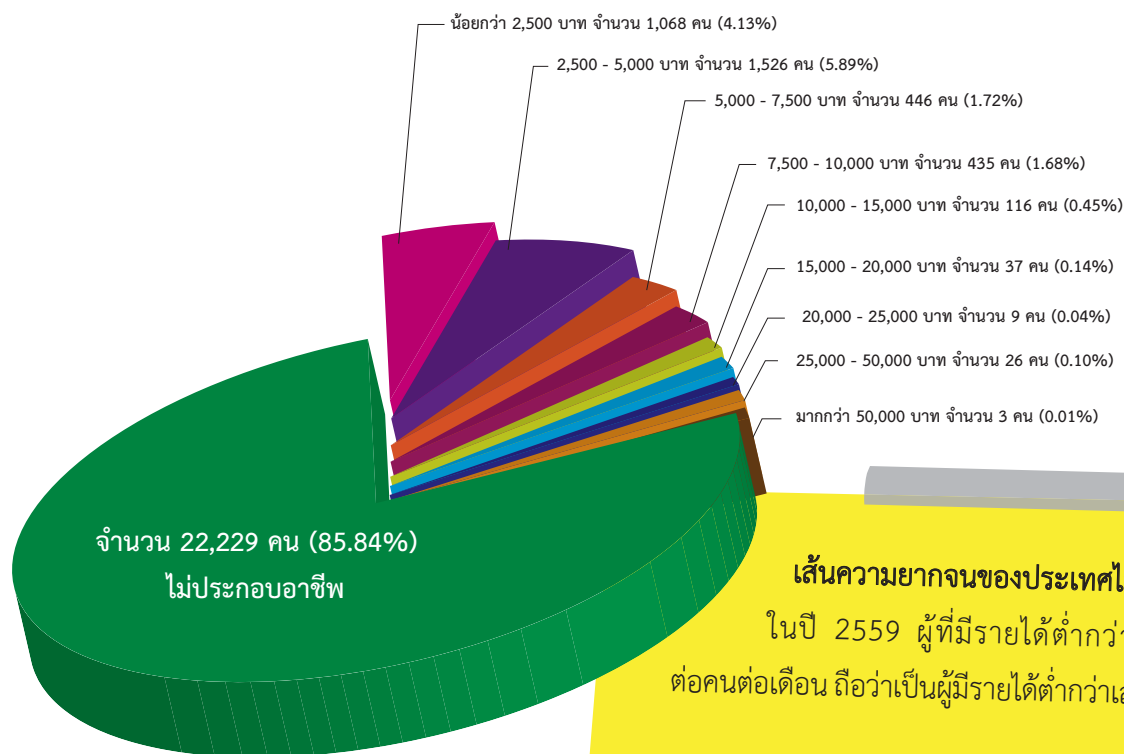

กราฟที่ 4 แสดงจำนวนคนพิการที่ประกอบอาชีพ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

ในส่วนรายได้ของคนพิการ พบว่า คนพิการไม่มีรายได้เพราะไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 22,229 คน (ร้อยละ 85.84) รายได้ของคนพิการมีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 4,061.79 บาทต่อเดือน โดยคนพิการที่ประกอบอาชีพมีรายได้ อยู่ที่ช่วง 2,500 – 5,000 บาท มากที่สุด จำนวน 1,526 คน (ร้อยละ 5.89) รองลงมา คือ คนพิการมีรายได้ต่ำกว่า 2,500 บาท จำนวน 1,068 คน (ร้อยละ 4.13) สำหรับคนพิการที่มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไปมีเพียง 3 คน (ร้อยละ 0.01) เท่านั้น

นอกจากนี้ คนพิการไม่มีรายได้เนื่องจากไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวนถึง 22,229 คน (ร้อยละ 85.84)

กราฟที่ 5 แสดงรายได้ของคนพิการที่ประกอบอาชีพ

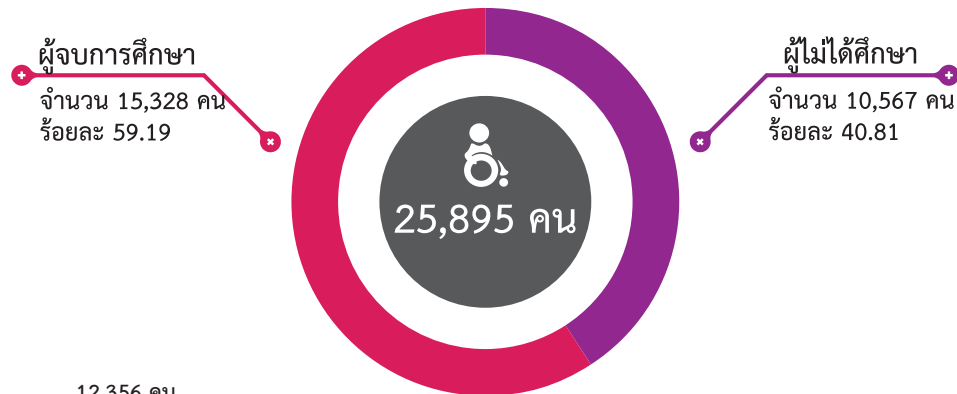
เส้นความยากจนของประเทศไทย :

ในปี 2559 ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,667 บาท ต่อคนต่อเดือน ถือว่าเป็นผู้มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน

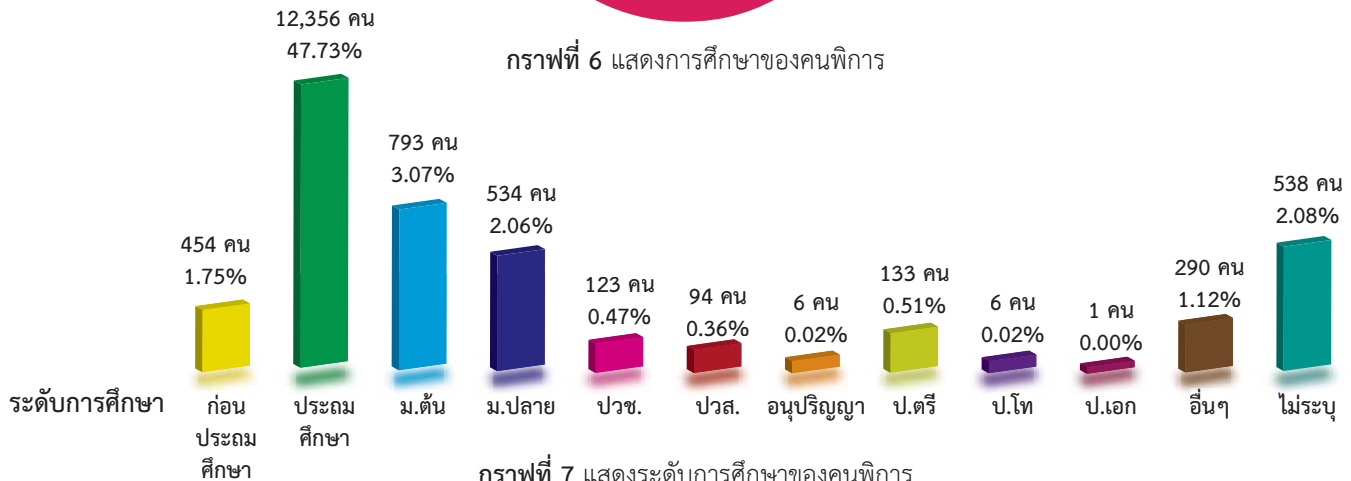
แหล่งข้อมูล : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี 2559

2.1.5 ด้านการศึกษา

จากข้อมูลด้านการศึกษา พบว่า คนพิการเกินกว่าครึ่งได้รับการศึกษา จำนวน 15,328 คน (ร้อยละ 59.19) ในขณะที่ไม่ได้อยู่ระหว่างการศึกษาและไม่ได้ศึกษาเลย จำนวน 10,567 คน (ร้อยละ 40.81) โดยคนพิการส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 12,356 คน (ร้อยละ 47.73) รองลงมาคือ จบการศึกษาในระดับมัธยม จำนวน 1,327 คน (ร้อยละ 5.13) จบการศึกษาระดับ ปวช. ปวส. และอนุปริญญา จำนวน 223 คน (ร้อยละ 0.85) และจบการศึกษาระดับปริญญา จำนวน 140 คน (ร้อยละ 0.53) เท่านั้น

กราฟที่ 6 แสดงการศึกษาของคนพิการ

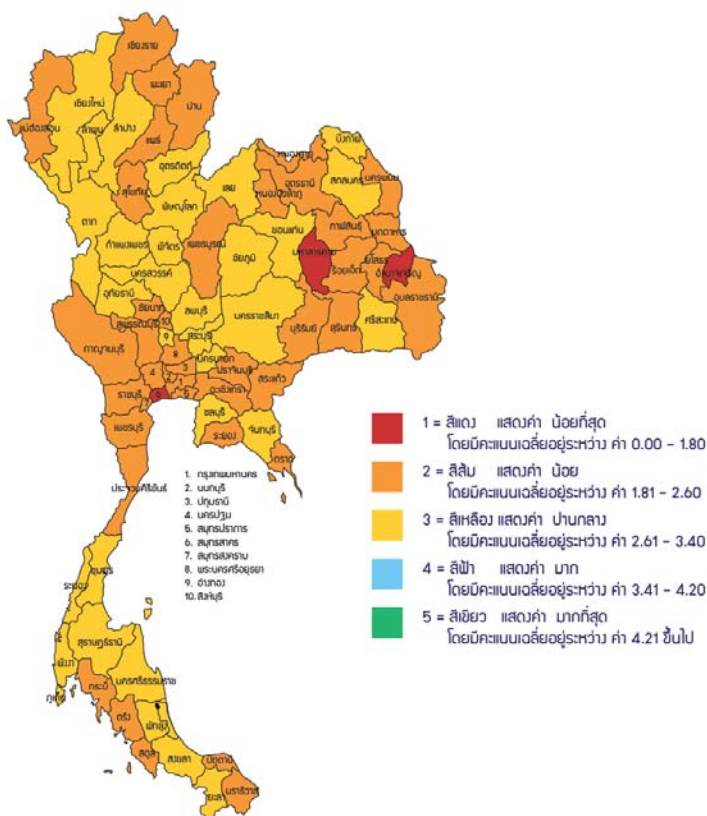

กราฟที่ 7 แสดงระดับการศึกษาของคนพิการ

2.2 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ประจำปี 2560 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวม

2.2.1 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับประเทศ

สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการที่เป็นผลจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ตามมาตรฐานการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในคนพิการที่ขึ้นทะเบียน ทั้ง 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร รวมจำนวน 25,895 คน แสดงผลในภาพรวมระดับประเทศ และแยกรายภูมิภาค ดังนี้

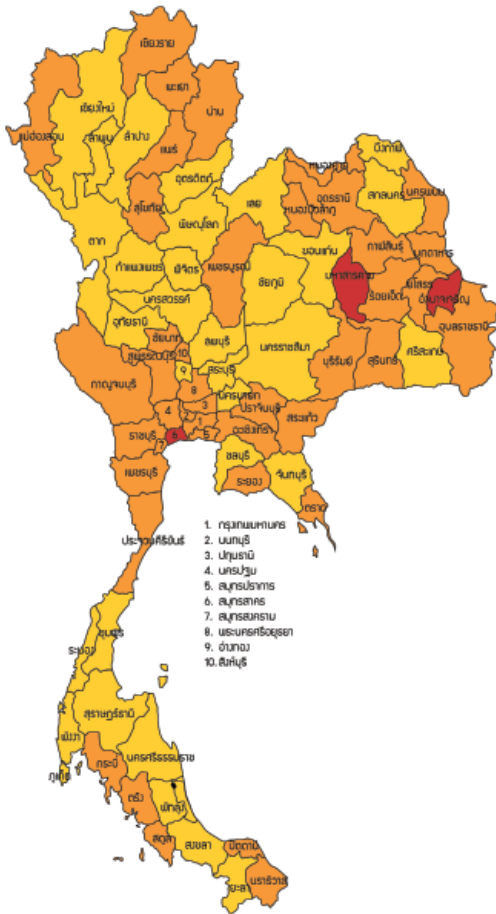

รูปภาพที่ 3 แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับประเทศ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับประเทศ ประจำปี 2560 พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิต

- คนพิการ
- ▶ ในระดับปานกลาง มีทั้งหมด 32 จังหวัด (ตั้งแต่ลำดับที่ 1 - 32)
 - ▶ ในระดับน้อย มีทั้งหมด 42 จังหวัด (ตั้งแต่ลำดับที่ 33 - 74)
 - ▶ ในระดับน้อยที่สุด มีทั้งหมด 3 จังหวัด (ตั้งแต่ลำดับที่ 75 - 77)

ลำดับ	จังหวัด	คะแนน
1	พัทลุง	3.36
2	นครราชสีมา	3.18
3	ลำปาง	3.14
4	จันทบุรี	3.12
5	ภูเก็ต	3.12
6	ตาก	3.11
7	ศรีสะเกษ	3.09
8	ชุมพร	2.99
9	อุดรธานี	2.99
10	สกลนคร	2.97
11	ขอนแก่น	2.94
12	พังงา	2.94
13	นครศรีธรรมราช	2.90
14	ชลบุรี	2.86
15	เชียงใหม่	2.86
16	กำแพงเพชร	2.84
17	อุทัยธานี	2.79
18	พิจิตร	2.77
19	ยะลา	2.77
20	สุราษฎร์ธานี	2.77
21	ระนอง	2.75
22	เลย	2.72
23	สระบุรี	2.72
24	บึงกาฬ	2.71
25	อ่างทอง	2.70
26	สงขลา	2.67
27	ลำพูน	2.64
28	ชัยภูมิ	2.63
29	ลพบุรี	2.62
30	นครนายก	2.61
31	นครสวรรค์	2.61
32	พิษณุโลก	2.61

ลำดับ	จังหวัด	คะแนน
33	บุรีรัมย์	2.60
34	ร้อยเอ็ด	2.60
35	ปราจีนบุรี	2.59
36	อุดรธานี	2.59
37	พะเยา	2.58
38	ระยอง	2.58
39	กรุงเทพมหานคร	2.57
40	เพชรบูรณ์	2.56
41	สมุทรปราการ	2.56
42	สุโขทัย	2.56
43	นครพนม	2.55
44	นนทบุรี	2.54
45	หนองคาย	2.53
46	ชัยนาท	2.52
47	เชียงราย	2.52
48	สระแก้ว	2.50
49	แม่ฮ่องสอน	2.48
50	ตราด	2.46
51	ปทุมธานี	2.46
52	สตูล	2.46
53	ราชบุรี	2.43
54	ปัตตานี	2.42
55	น่าน	2.41
56	นครปฐม	2.37
57	สมุทรสงคราม	2.37
58	สุรินทร์	2.37
59	เพชรบุรี	2.36
60	ยโสธร	2.36
61	อุบลราชธานี	2.36
62	กาญจนบุรี	2.34
63	ฉะเชิงเทรา	2.34
64	กระบี่	2.32
65	สุพรรณบุรี	2.30
66	กาฬสินธุ์	2.29
67	ประจวบคีรีขันธ์	2.29
68	หนองบัวลำภู	2.25
69	สิงห์บุรี	2.24
70	มุกดาหาร	2.22
71	แพร่	2.21
72	นราธิวาส	2.12
73	ตรัง	2.01
74	พระนครศรีอยุธยา	1.83

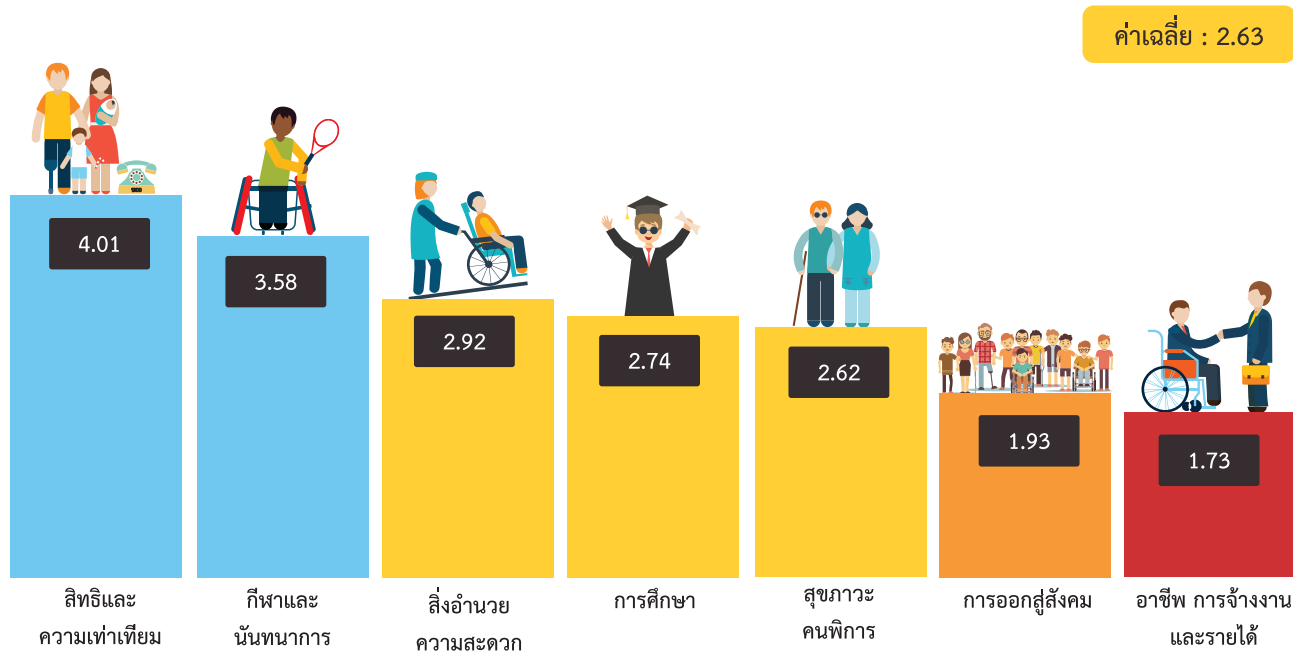
ลำดับ	จังหวัด	คะแนน
75	มหาสารคาม	0.00
76	สมุทรสาคร	0.00
77	อำนาจเจริญ	0.00

รูปภาพที่ 4 แสดงแผนที่คะแนนดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับประเทศ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

ผลจากการสำรวจการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้ง 76 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร พบว่า ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ 3 ลำดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านสิทธิและความเท่าเทียม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01) รองลงมาคือ ด้านกีฬาและนันทนาการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) และ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92) ตามลำดับ

ในส่วนของดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ซึ่งมี (ค่าเฉลี่ย 1.73) เท่านั้น

กราฟที่ 8 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของทั้งประเทศ

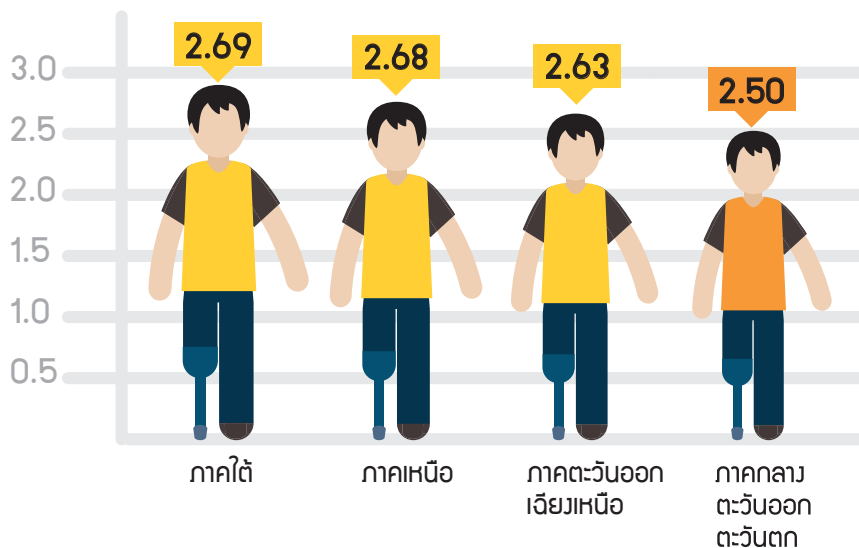
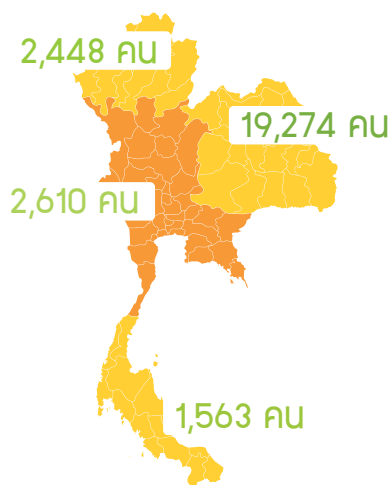

2.2.2 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับภาค

เมื่อพิจารณาดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับภาค โดยแบ่งภาคออกเป็น 4 ภาค คือ

- 1) ภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก
- 2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 3) ภาคเหนือ
- 4) ภาคใต้

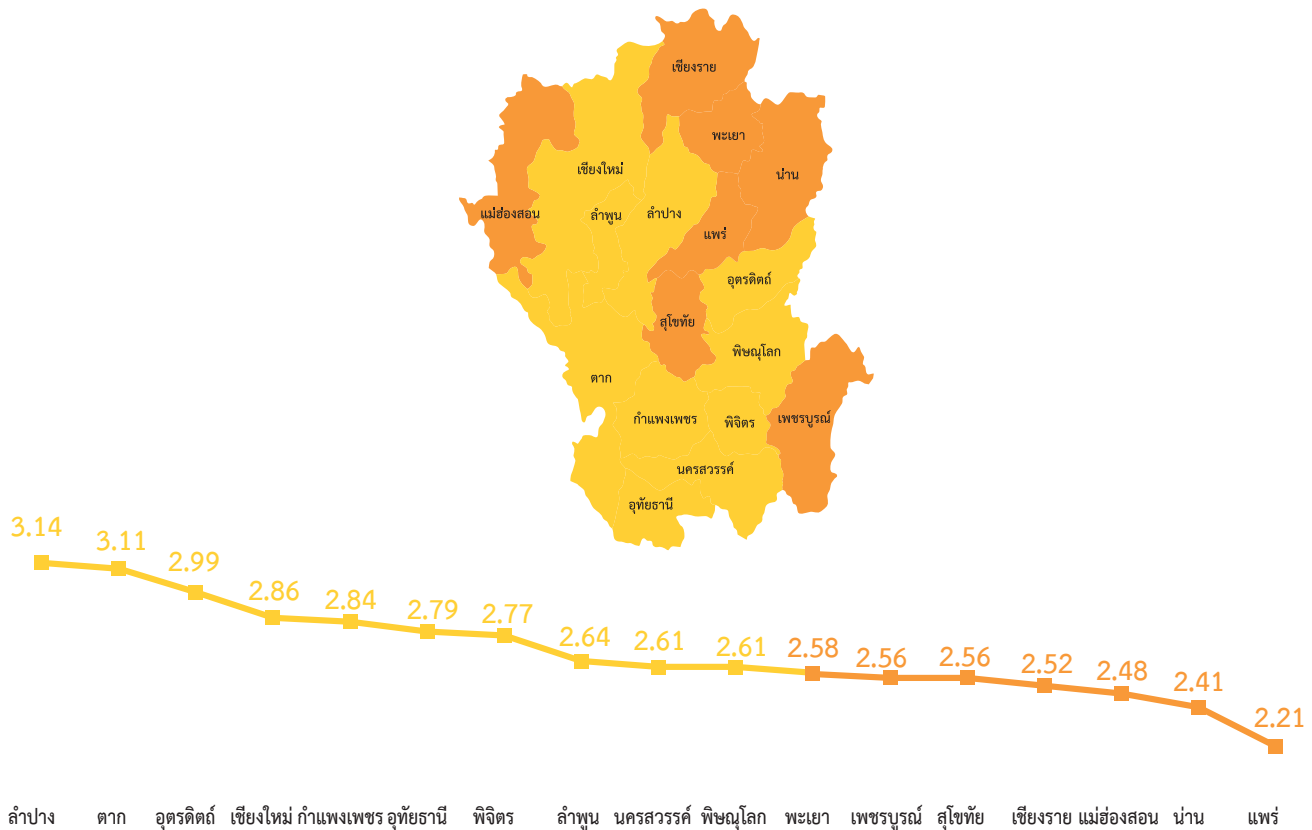
จะเห็นได้ว่า ภาคใต้ มีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.69) รองลงมาคือ เป็นภาคที่มีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการใกล้เคียงกันคือ ภาคเหนือ (ค่าเฉลี่ย 2.68) ส่วนภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก มีมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคณพิการ น้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.50) ซึ่งหากพิจารณามาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวม พบว่าคุณภาพชีวิตคนพิการทั้ง 4 ภาค มีความใกล้เคียงกัน กล่าวคือ อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

กราฟที่ 9 แสดงดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับภาค

ภาคเหนือ

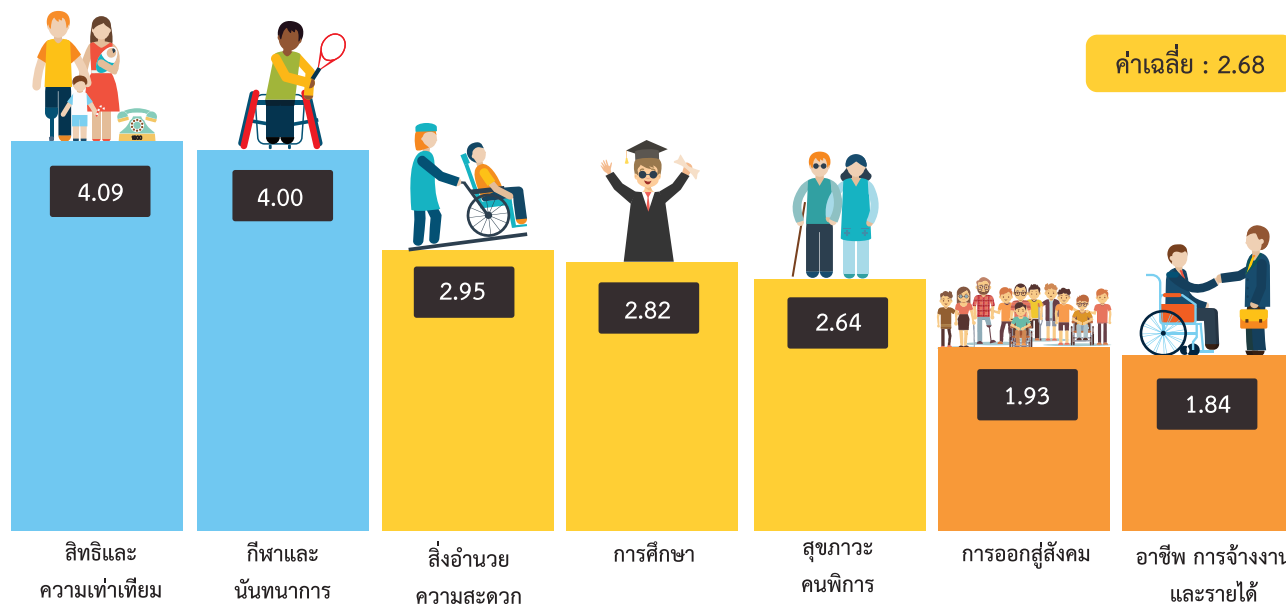
ผลจากการสำรวจการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในคนพิการในภาคเหนือ พบว่า มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการภาพรวมในภาคเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.68)

กราฟที่ 10 แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคเหนือ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

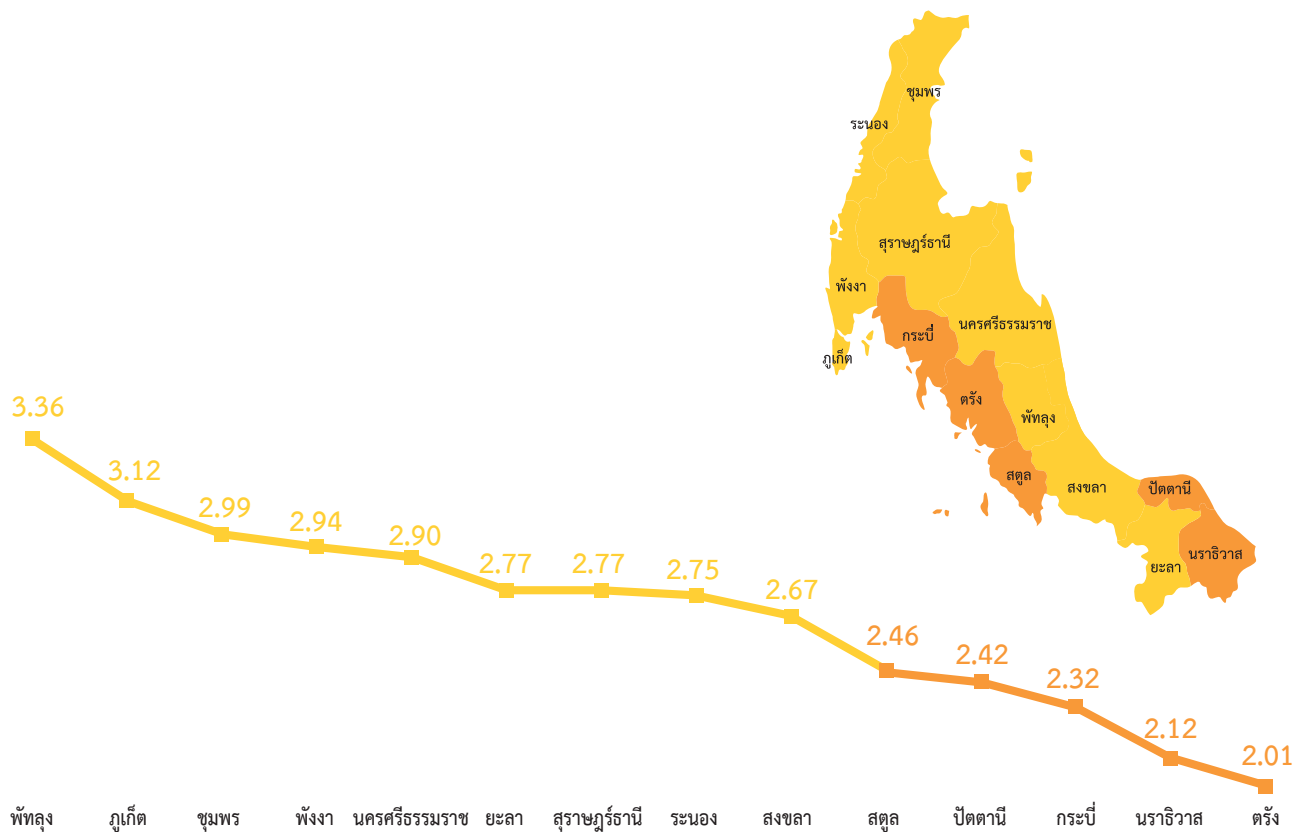
เมื่อพิจารณาดัชนีด้านต่าง ๆ ในภาพรวม พบว่า คนพิการมีมาตรฐานคุณภาพชีวิต ด้านสิทธิและความเท่าเทียม สูงสุด รองลงมาคือ ด้านกีฬาและนันทนาการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 4.09 , 4.00 และ 2.95) ตามลำดับ ในขณะที่มาตรฐานคุณภาพชีวิต ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 1.84)

กราฟที่ 11 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคเหนือ

ภาคใต้

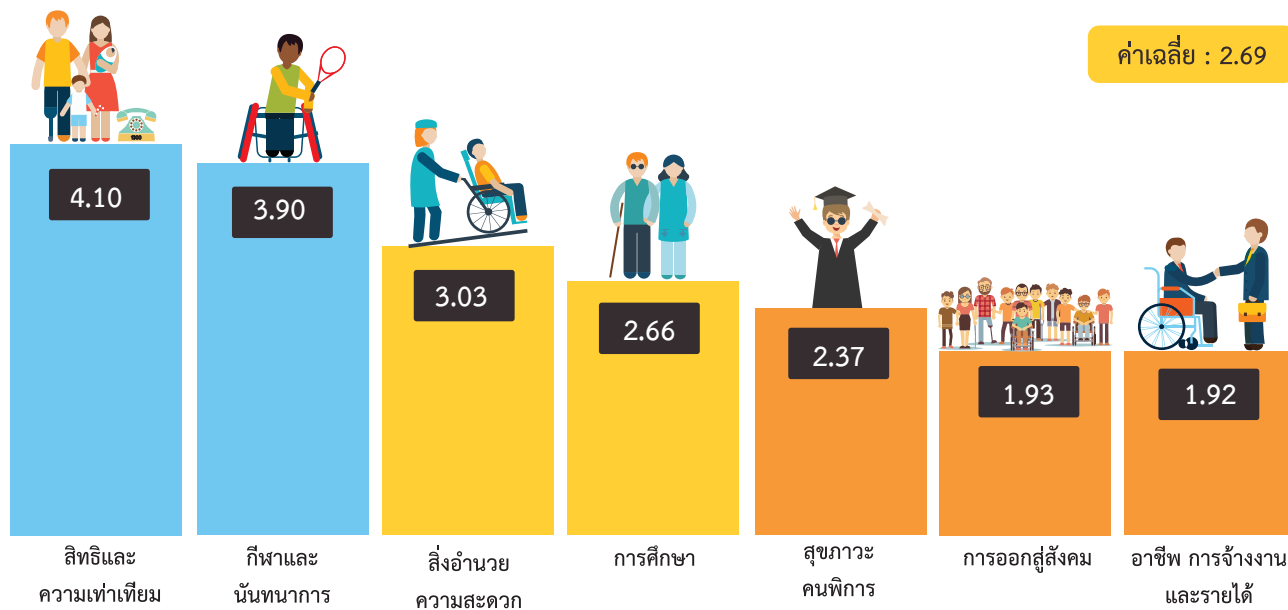
ผลจากการสำรวจการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาคใต้ พบว่า มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการภาพรวมในภาคใต้ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.69)

กราฟที่ 12 แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคใต้

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

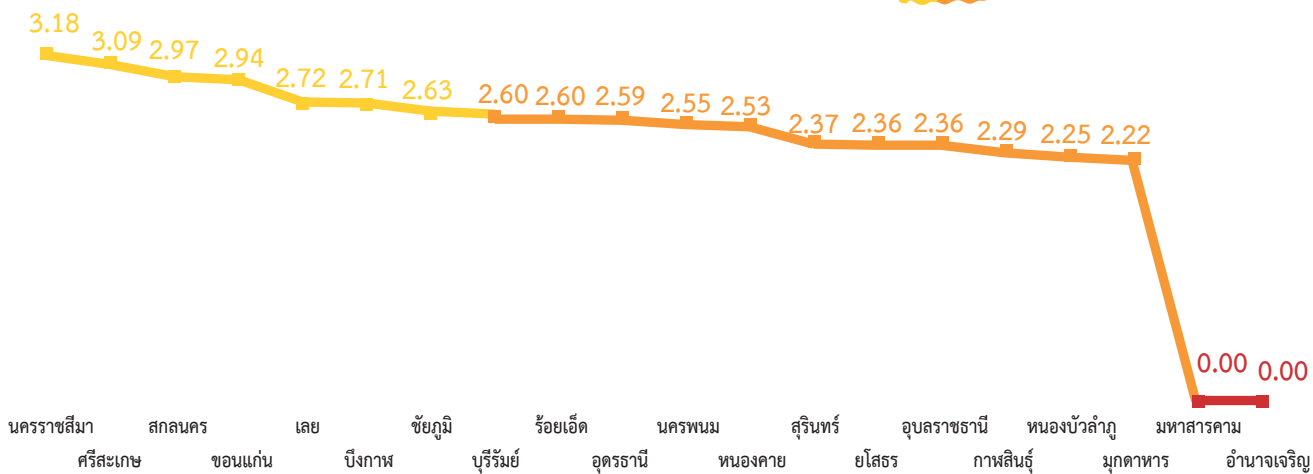
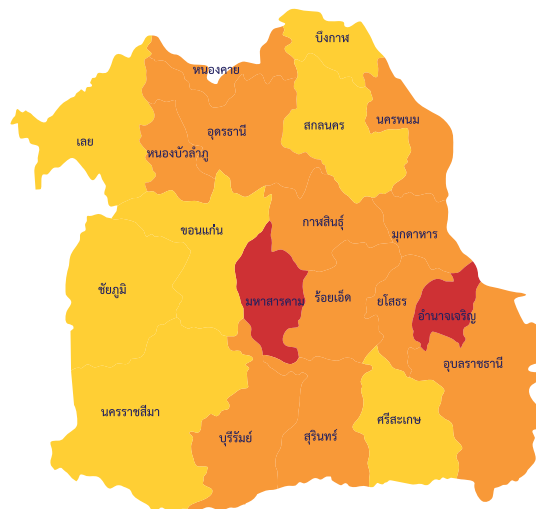
เมื่อพิจารณาดัชนีด้านต่าง ๆ ในภาพรวม พบว่า คนพิการมีมาตรฐานคุณภาพชีวิต ด้านสิทธิและความเท่าเทียม สูงสุด รองลงมาคือ ด้านกีฬาและนันทนาการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 4.10 , 3.90 และ 3.03) ตามลำดับ ในขณะที่มาตรฐานคุณภาพชีวิตด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 1.92)

กราฟที่ 13 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคใต้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

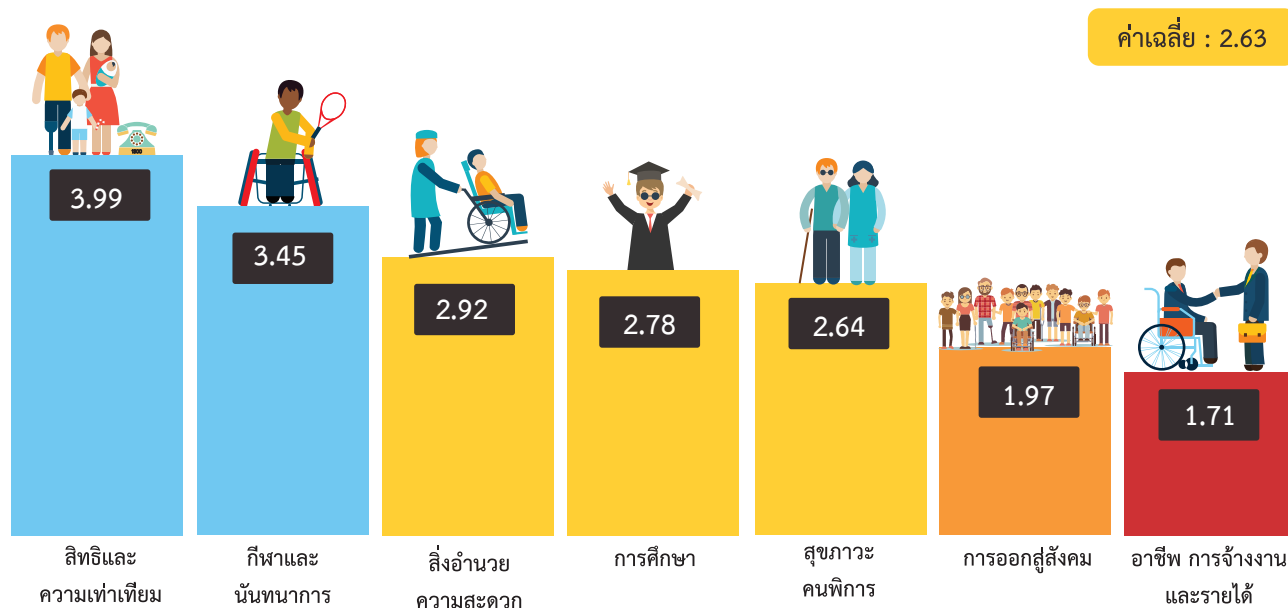
ผลจากการสำรวจการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการภาพรวมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.63)

กราฟที่ 14 แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

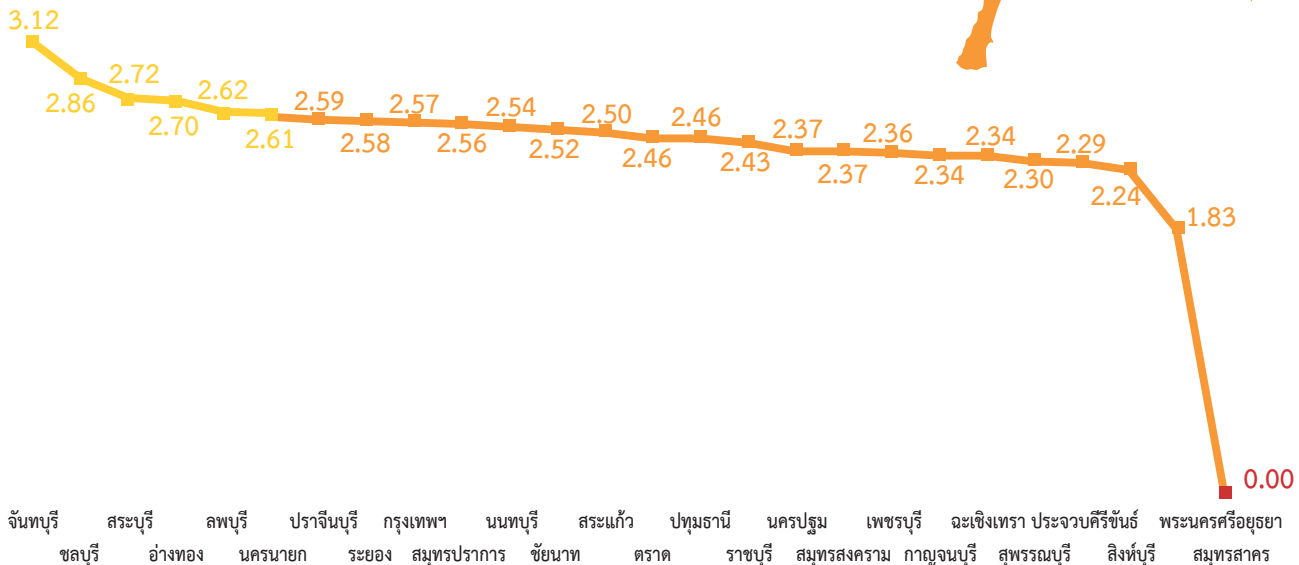
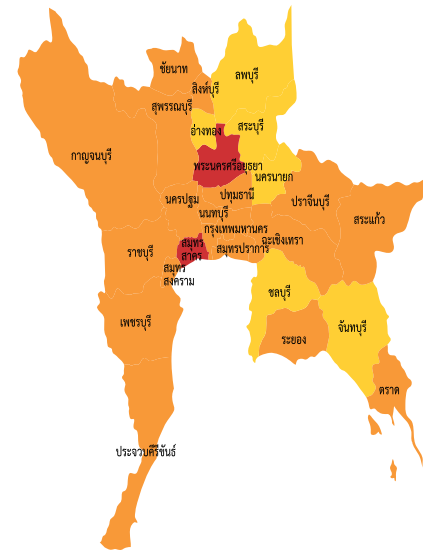
เมื่อพิจารณาดัชนีด้านต่าง ๆ ในภาพรวม พบว่า คนพิการมีมาตรฐานคุณภาพชีวิต ด้านสิทธิและความเท่าเทียมสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกีฬาและนันทนาการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 3.99, 3.45 และ 2.92) ตามลำดับ ในขณะที่มาตรฐานคุณภาพชีวิตด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 1.71)

กราฟที่ 15 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก

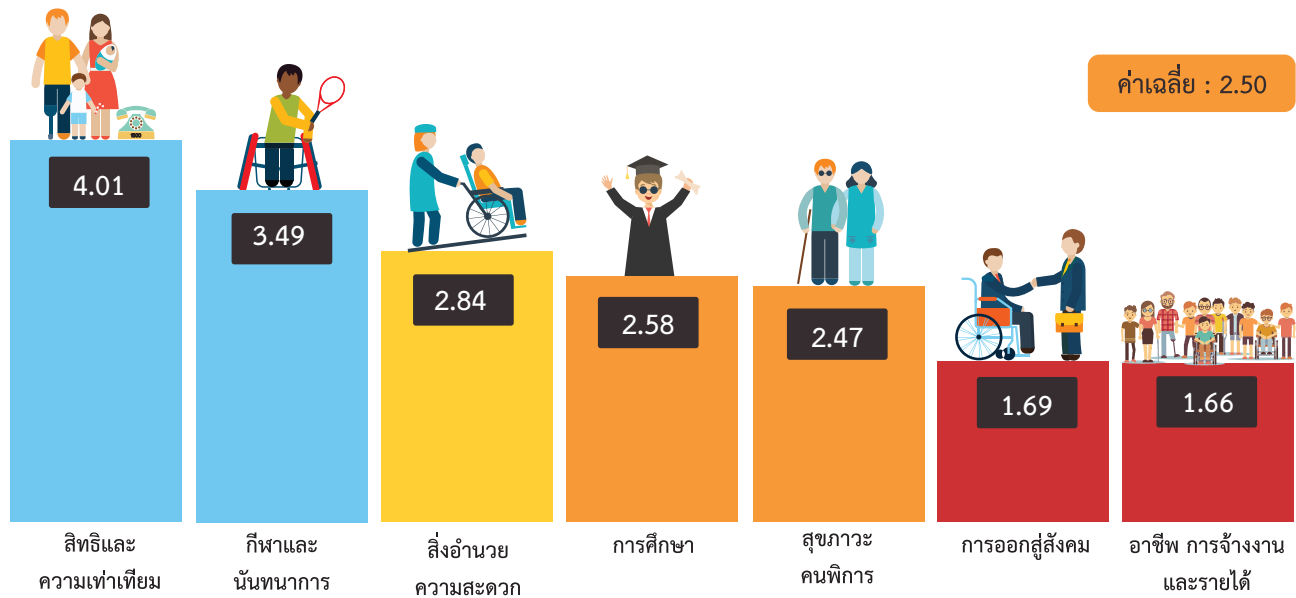
ผลจากการสำรวจการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก พบว่า มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ภาพรวมในภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.50)

กราฟที่ 16 แสดงแผนที่ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการของภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

เมื่อพิจารณาดัชนีด้านต่าง ๆ ในภาพรวม พบว่า คนพิการมีมาตรฐานคุณภาพชีวิต ด้านสิทธิและความเท่าเทียมสูงสุด รองลงมาคือ ด้านกีฬาและนันทนาการ (ค่าเฉลี่ย 4.01 และ 3.49) ตามลำดับ ในขณะที่มาตรฐานคุณภาพชีวิต ด้านการออกสู่สังคม ต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 1.66)

กราฟที่ 17 แสดงแผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย 7 ดัชนีของภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

นอกจากนี้ จากการประเมินตนเองของคนพิการแต่ละภูมิภาคถึงระดับ “คุณภาพชีวิต” และ “ความสุข” ณ ปัจจุบัน พบว่า ภาคใต้ มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.60) ในขณะที่ภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก มีคุณภาพชีวิตต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.38) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินด้านความสุข พบว่า ภาคใต้ มีความสุขอยู่ในระดับสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.63) ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับความสุขต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.52) ทั้งนี้จากการประเมินตนเองจะเห็นได้ว่า ภาคใต้มีคุณภาพชีวิต และระดับความสุข ในทิศทางเดียวกันคือ ระดับที่สูงกว่าภูมิภาคอื่น

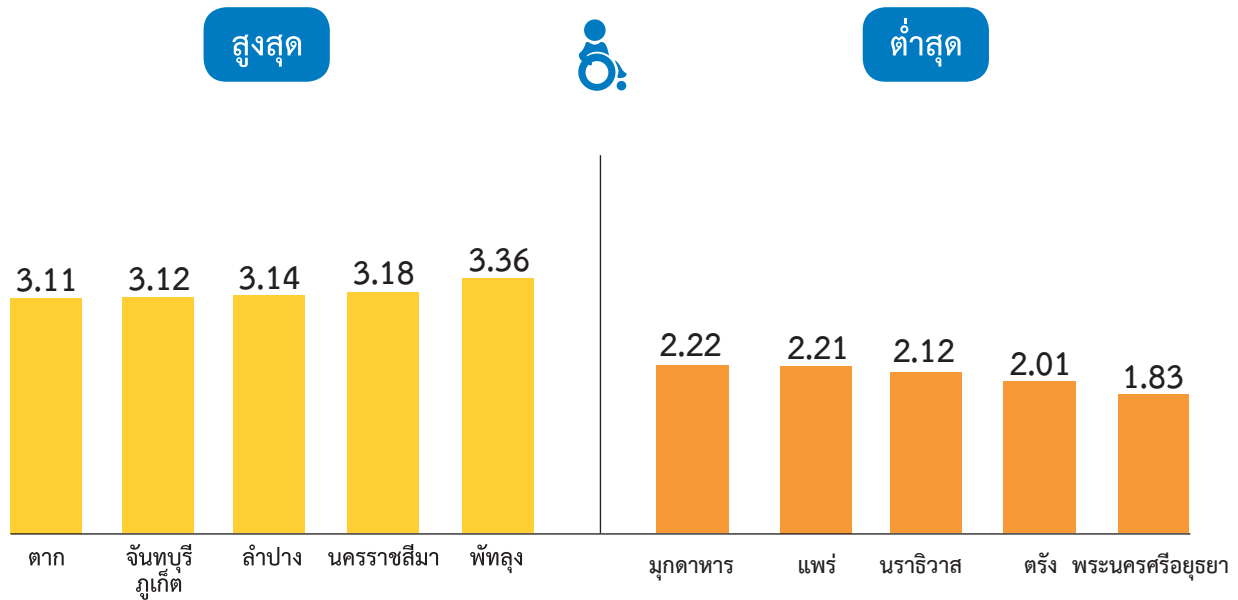

กราฟที่ 18 แผนที่เปรียบเทียบ “คุณภาพชีวิต” และ “ความสุข” แบ่งตามภาค

2.2.3 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับจังหวัด

การจัดระดับคุณภาพชีวิตคนพิการเชิงพื้นที่ทั่วประเทศ พบว่า จังหวัดที่คนพิการมีคุณภาพชีวิตสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดลำปาง (ค่าเฉลี่ย 3.36 , 3.18 และ 3.14) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดภูเก็ต (ค่าเฉลี่ย 3.12) และจังหวัดตาก (ค่าเฉลี่ย 3.11) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดตรัง จังหวัดนราธิวาส จังหวัดแพร่ และจังหวัดมุกดาหาร (ค่าเฉลี่ย 1.83, 2.01, 2.12, 2.21 และ 2.22)

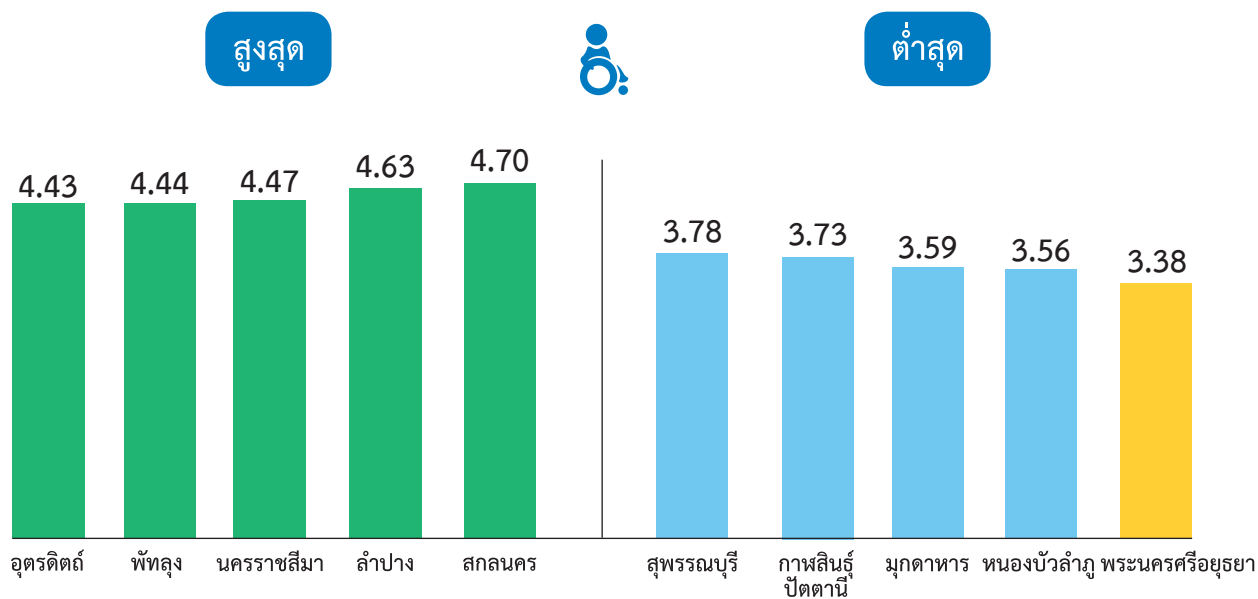
กราฟที่ 19 แสดงคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

นอกจากนี้ หากพิจารณาจังหวัดกับดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการรายดัชนีจะเห็นได้ว่า

1) ด้านสิทธิและความเท่าเทียม

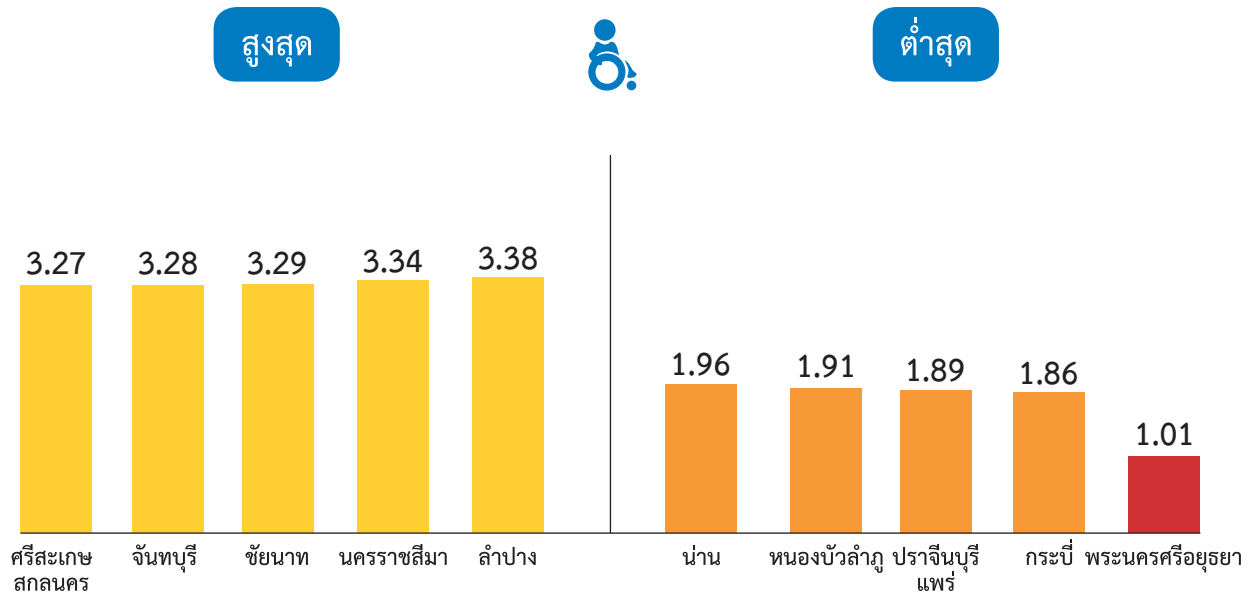
พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดสกลนคร จังหวัดลำปาง จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดอุดรดิตถ์ (ค่าเฉลี่ย 4.70 , 4.63 , 4.47, 4.44 และ 4.43) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดมุกดาหาร (ค่าเฉลี่ย 3.38, 3.56 และ 3.59) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดปัตตานี (ค่าเฉลี่ย 3.73) และจังหวัดสุพรรณบุรี (ค่าเฉลี่ย 3.78)

กราฟที่ 20 แสดงด้านสิทธิและความเท่าเทียมในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

2) ด้านสุขภาวะคนพิการ

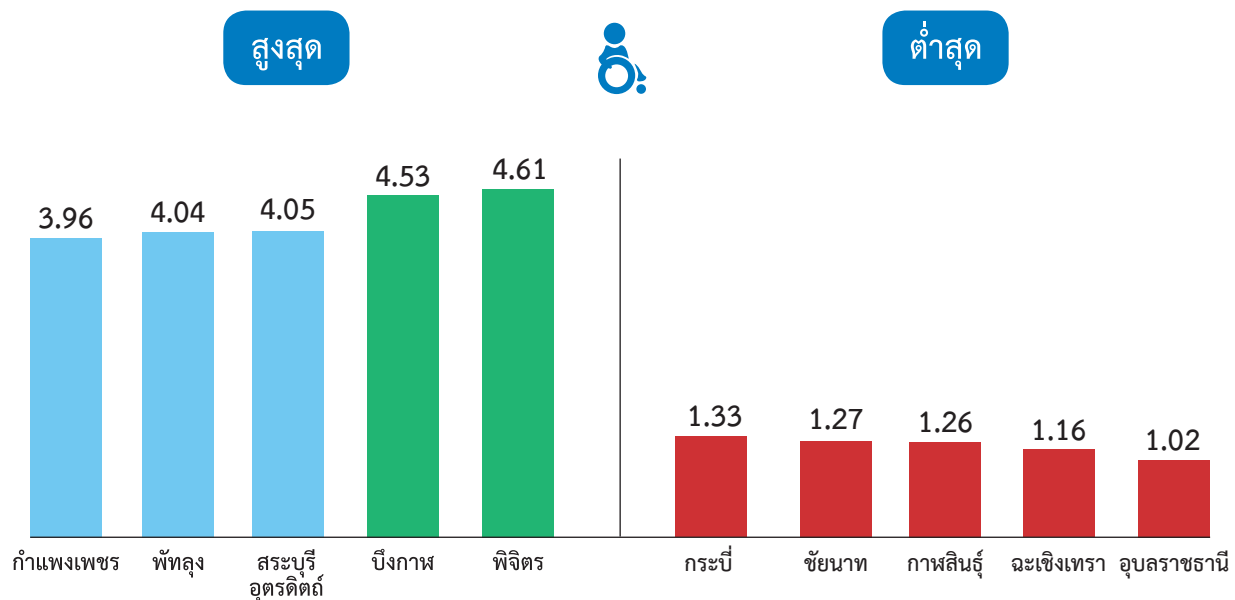
พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยนาท และจังหวัดจันทบุรี (ค่าเฉลี่ย 3.38, 3.34, 3.29 และ 3.28) และ 2 จังหวัดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดสกลนคร (ค่าเฉลี่ย 3.27) ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ค่าเฉลี่ย 1.01) จังหวัดกระบี่ (ค่าเฉลี่ย 1.86) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดแพร่ (ค่าเฉลี่ย 1.89) ในส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู (ค่าเฉลี่ย 1.91) และจังหวัดน่าน (ค่าเฉลี่ย 1.96)

กราฟที่ 21 แสดงด้านสุขภาวะในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

3) ด้านการศึกษา

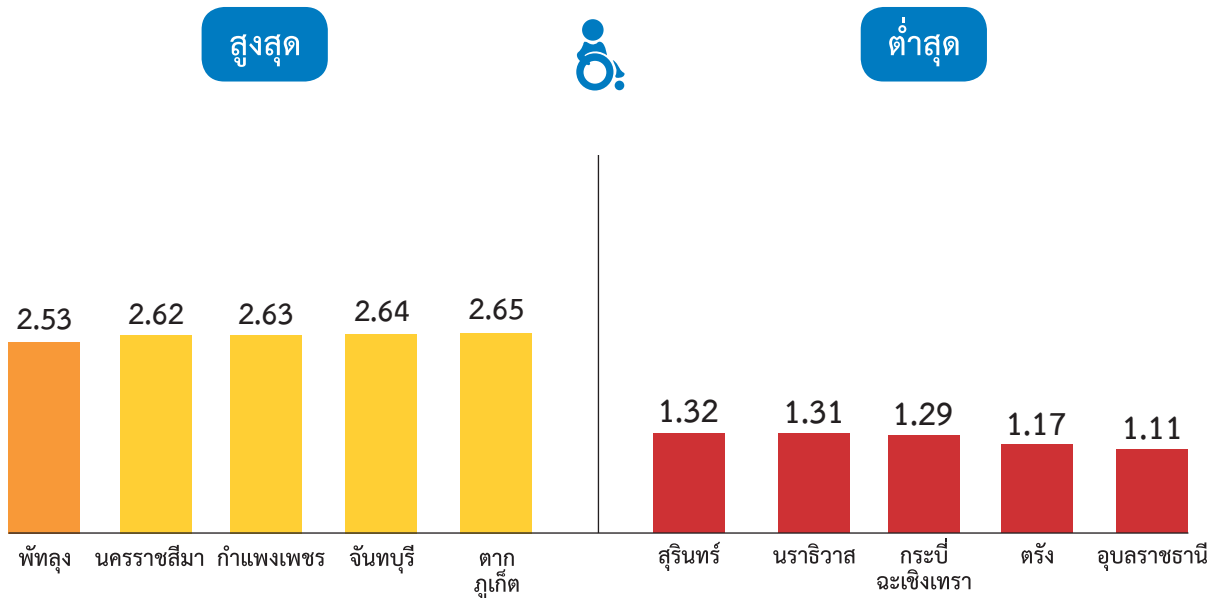
พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดบึงกาฬ (ค่าเฉลี่ย 4.61 และ 4.53) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอุตรดิตถ์ (ค่าเฉลี่ย 4.05) ส่วนจังหวัดพัทลุง (ค่าเฉลี่ย 4.04) จังหวัดกำแพงเพชร (ค่าเฉลี่ย 3.96) ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดชัยนาท และจังหวัดกระบี่ (ค่าเฉลี่ย 1.02, 1.16, 1.26, 1.27 และ 1.33) ตามลำดับ

กราฟที่ 22 แสดงด้านการศึกษาในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

4) ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้

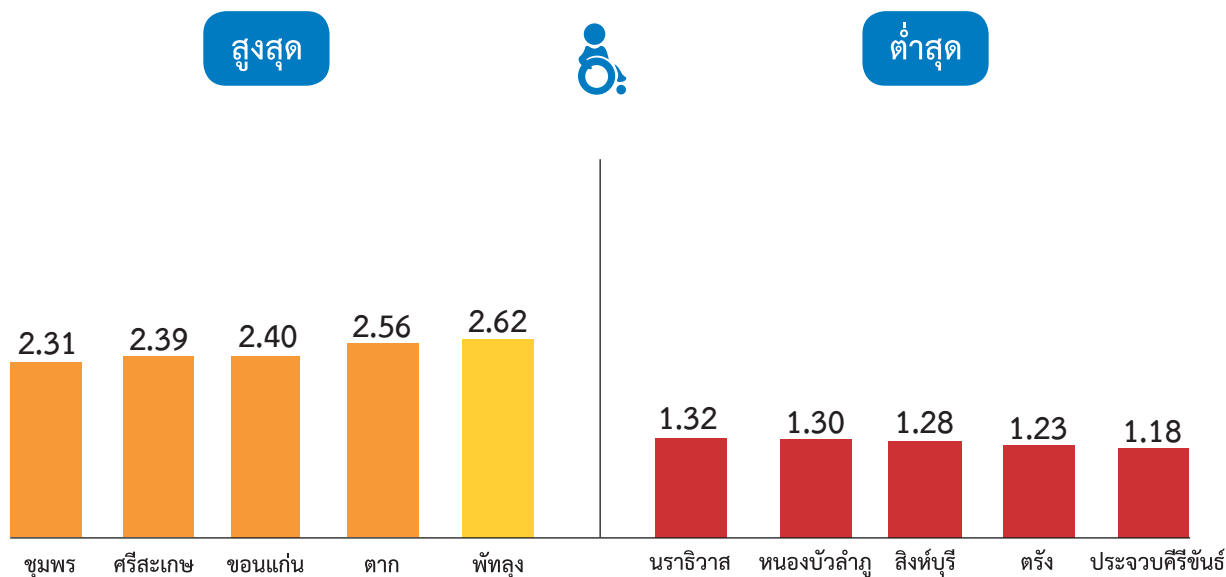
พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดตาก และจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 2.65) และจังหวัดจันทบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดพัทลุง (ค่าเฉลี่ย 2.64, 2.63, 2.62 และ 2.53) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี (ค่าเฉลี่ย 1.11) จังหวัดตรัง (ค่าเฉลี่ย 1.17) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดกระบี่ จังหวัดฉะเชิงเทรา (ค่าเฉลี่ย 1.29) ในส่วนจังหวัดนราธิวาส (ค่าเฉลี่ย 1.31) และจังหวัดสุรินทร์ (ค่าเฉลี่ย 1.32) ตามลำดับ

กราฟที่ 23 แสดงด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

5) ด้านการออกสู่สังคม

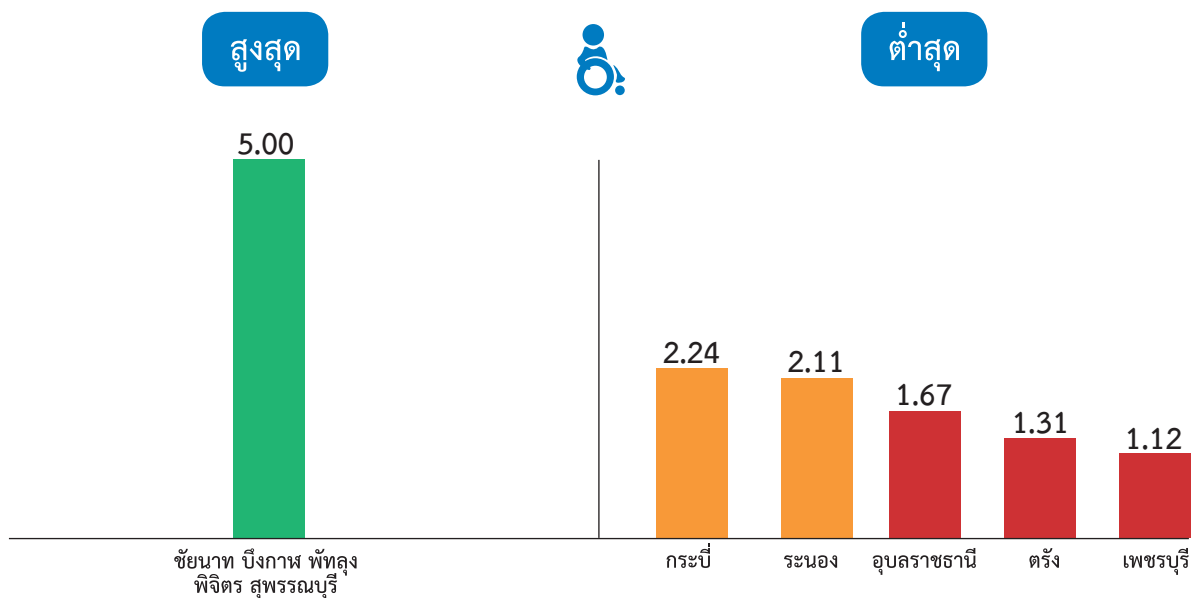
พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพัทลุง จังหวัดตาก จังหวัดขอนแก่น จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดชุมพร (ค่าเฉลี่ย 2.62, 2.56, 2.40, 2.39 และ 2.31) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดตรัง จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดนราธิวาส (ค่าเฉลี่ย 1.18, 1.23, 1.28, 1.30 และ 1.32) ตามลำดับ

กราฟที่ 24 แสดงด้านการออกสู่สังคมในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

6) ด้านกีฬาและนันทนาการ

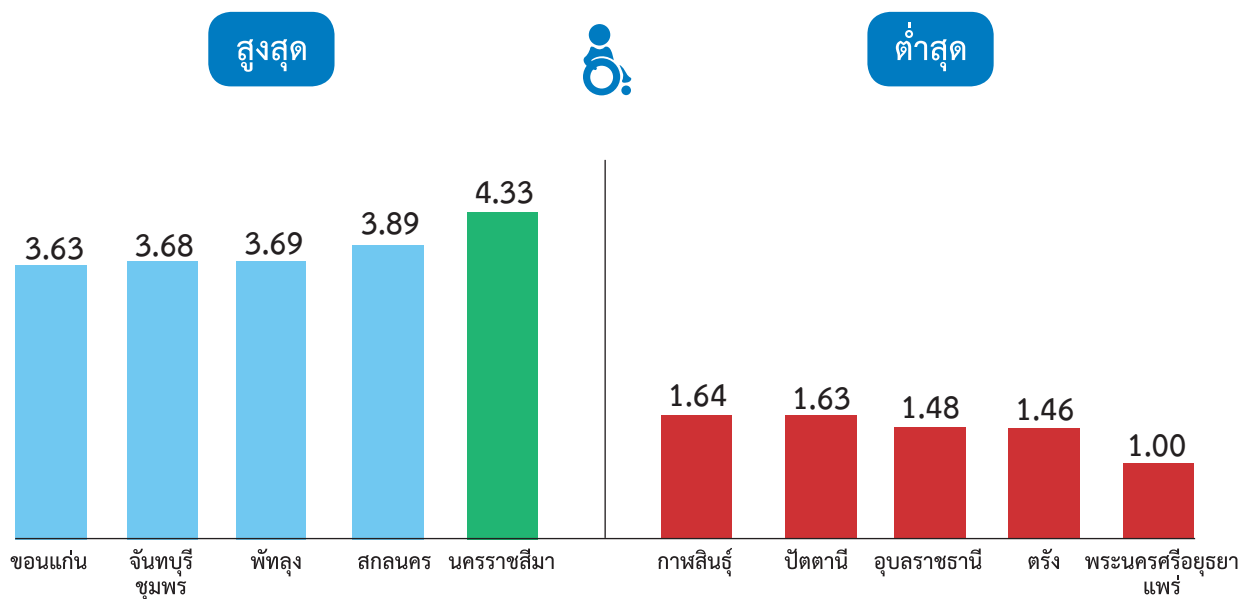
พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการสูงสุดในระดับเดียวกัน ได้แก่ จังหวัดชัยนาท จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดพัทลุง จังหวัดพิจิตร และจังหวัดสุพรรณบุรี (ค่าเฉลี่ย 5.00) ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดตรัง จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดระนอง และจังหวัดกระบี่ (ค่าเฉลี่ย 1.12, 1.31, 1.67, 2.11 และ 2.24) ตามลำดับ

กราฟที่ 25 แสดงด้านกีฬาและนันทนาการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

7) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

พบว่า จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสกลนคร และจังหวัดพัทลุง (ค่าเฉลี่ย 4.33, 3.89 และ 3.69) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดชุมพร (ค่าเฉลี่ย 3.68) และจังหวัดขอนแก่น (ค่าเฉลี่ย 3.63) ในขณะที่จังหวัดที่มีคุณภาพชีวิตคนพิการต่ำสุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดแพร่ (ค่าเฉลี่ย 1.00) รองลงมาคือ จังหวัดตรัง จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดปัตตานี และจังหวัดกาฬสินธุ์ (ค่าเฉลี่ย 1.46, 1.48, 1.63 และ 1.64) ตามลำดับ

กราฟที่ 26 แสดงด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

2.2.4 ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

ดัชนีมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ประกอบด้วย 7 ดัชนี 8 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด ได้แก่

ดัชนีที่ 1 ด้านสิทธิและความเท่าเทียม

จากผลการสำรวจข้อมูลมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทั้งประเทศ ด้านสิทธิและความเท่าเทียม สามารถสรุปสาระสำคัญจากการประเมินในภาพรวมทั้งประเทศ ได้ดังนี้

ตัวชี้วัด	หัวข้อการประเมิน
องค์ประกอบที่ 1 : การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ	
1.1.1	การมีบัตรประจำตัวคนพิการ
1.1.2	การได้รับเบี้ยความพิการ
1.1.3	การรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมาย
1.1.4	การดำเนินงานร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิและดำเนินการคุ้มครองสิทธิคนพิการ
1.1.5	การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิ ตามมาตรา 20 พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556
องค์ประกอบที่ 2 : การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร	
1.2.1	การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อหรือหน่วยงานต่าง ๆ

ตารางที่ 1 หัวข้อการประเมินองค์ประกอบที่ 1 และ 2

องค์ประกอบที่ 1 : การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ

จากข้อมูลการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ พบว่า การได้รับเบี้ยความพิการ (ค่าเฉลี่ย 4.96) เป็นเรื่องที่คนพิการเข้าถึงได้มากที่สุด รองลงมาคือ การมีบัตรประจำตัวคนพิการ (ค่าเฉลี่ย 4.86) การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ (ค่าเฉลี่ย 4.61) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการมีการดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.71) ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวม พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.29)

4.86 มากที่สุด

1.1.1 การมีบัตรประจำตัวคนพิการ

4.96 มากที่สุด

1.1.2 การได้รับเบี้ยความพิการ

2.76 ปานกลาง

1.1.3 การรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการ
ตามกฎหมาย

ค่าเฉลี่ย 4.29

2.71 ปานกลาง

1.1.4 การดำเนินงานร้องเรียนเรื่อง
การละเมิดสิทธิและดำเนินการ
คุ้มครองสิทธิคนพิการ

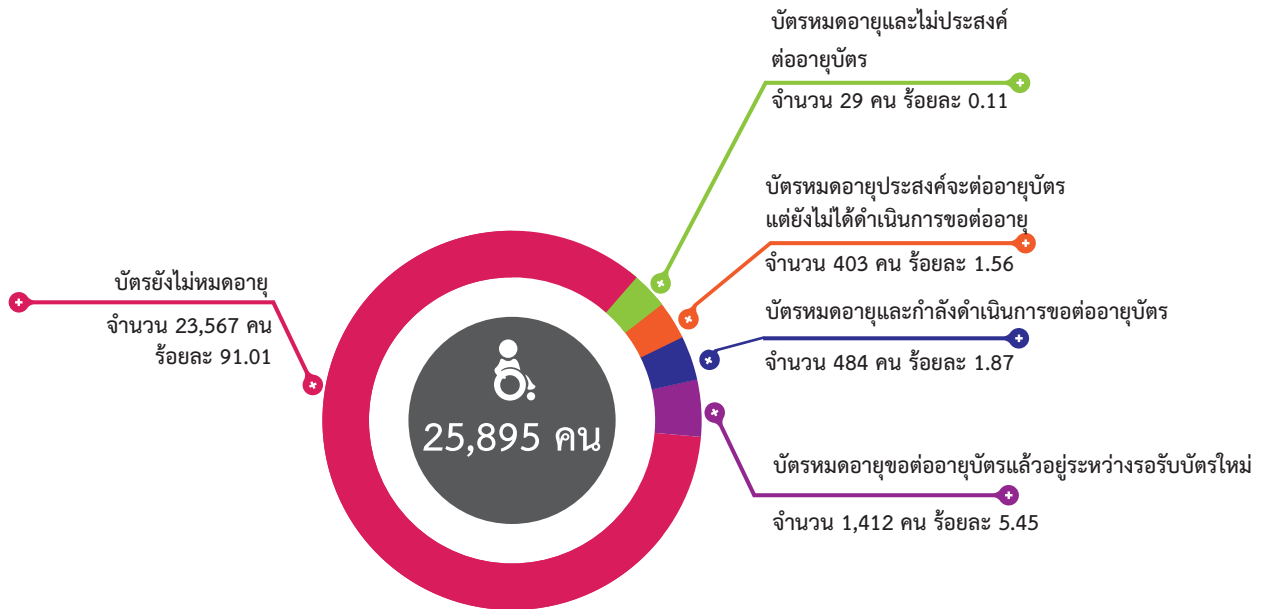
4.61 มากที่สุด

1.1.5 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิ
ตามมาตรา 20 พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

รูปภาพที่ 5 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดองค์ประกอบที่ 1 การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ

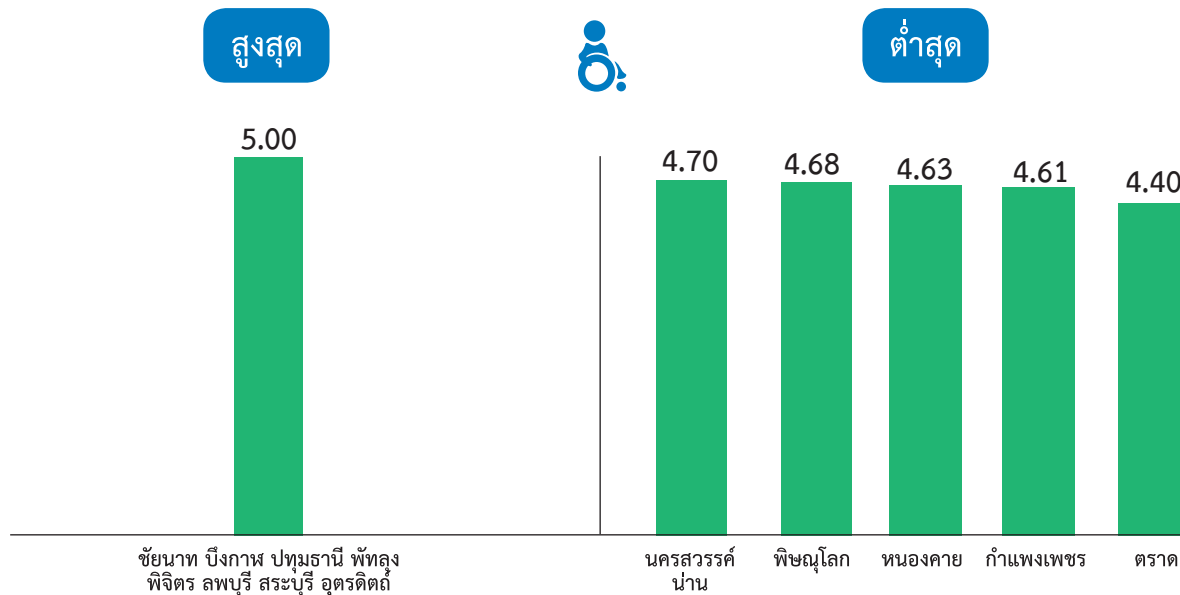
ข้อมูลตัวชี้วัด 1.1.1 การมีบัตรประจำตัวคนพิการ

จากข้อมูลการมีบัตรประจำตัวคนพิการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่บัตรประจำตัวยังไม่หมดอายุ จำนวน 23,567 คน (ร้อยละ 91.01) รองลงมาคือ บัตรหมดอายุ ขอต่ออายุบัตรแล้วอยู่ระหว่างรอรับบัตรใหม่ จำนวน 1,412 คน (ร้อยละ 5.45) และบัตรหมดอายุและกำลังดำเนินการขอต่ออายุบัตร จำนวน 484 คน (ร้อยละ 1.87) ตามลำดับ ในขณะที่บัตรหมดอายุ และไม่ประสงค์จะต่ออายุบัตร มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 29 คน (ร้อยละ 0.11)

กราฟที่ 27 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีบัตรประจำตัวคนพิการ

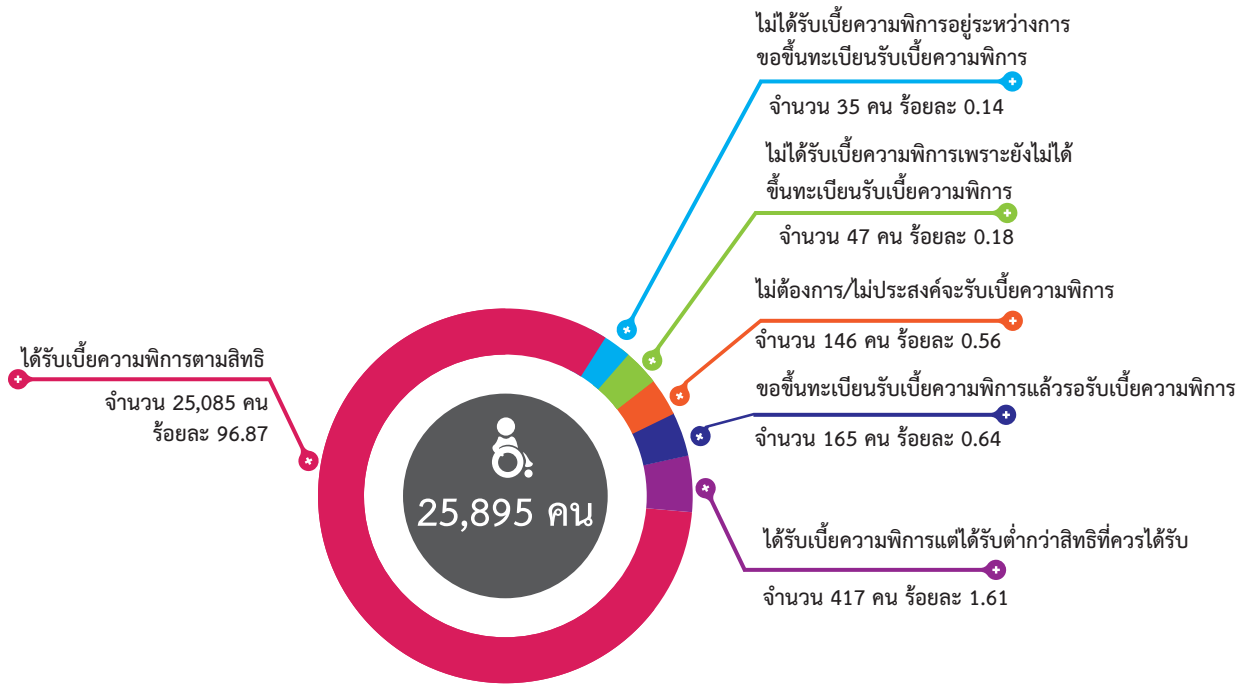
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 28 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีบัตรประจำตัวคนพิการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการมีบัตรประจำตัวคนพิการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงเรื่องบัตรประจำตัวคนพิการสูงสุดในระดับเดียวกันมากถึง 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดพิจิตร จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอุตรดิตถ์ (ค่าเฉลี่ย 5.00) ในขณะที่จังหวัดตราด จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดหนองคาย และจังหวัดพิษณุโลก (ค่าเฉลี่ย 4.40 , 4.61 , 4.63 และ 4.68) และอีก 2 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ จังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดน่าน (ค่าเฉลี่ย 4.70) เป็นจังหวัดที่เข้าถึงเรื่องบัตรประจำตัว คนพิการต่ำสุด

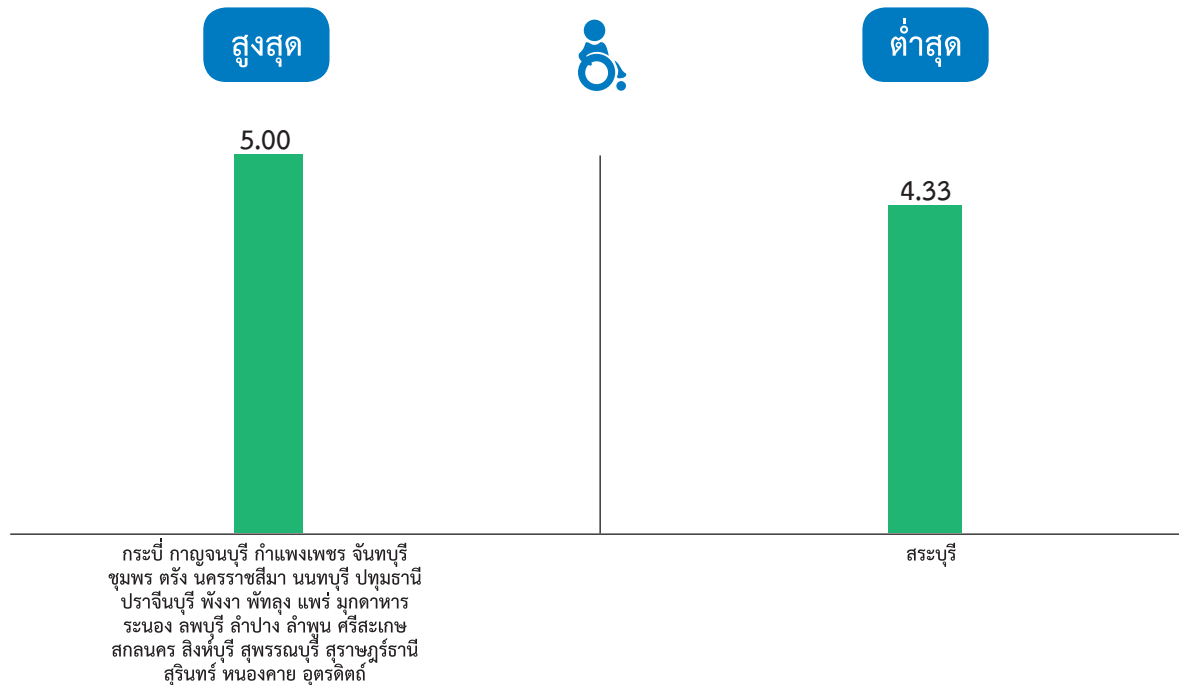
ข้อมูลตัวชี้วัด 1.1.2 การได้รับเบี้ยความพิการ

กราฟที่ 29 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับเบี้ยความพิการ

จากข้อมูลการได้รับเบี้ยความพิการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ได้รับเบี้ยความพิการตามสิทธิ จำนวน 25,085 คน (ร้อยละ 96.87) รองลงมาคือ ได้รับเบี้ยความพิการ แต่ได้รับต่ำกว่าสิทธิที่ควรได้รับ จำนวน 417 คน (ร้อยละ 1.61) และขอขึ้นทะเบียนรับเบี้ยความพิการแล้ว รอรับเบี้ยความพิการ จำนวน 165 คน (ร้อยละ 0.64) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการไม่ต้องการ/ไม่ประสงค์จะรับเบี้ยความพิการ จำนวน 146 คน (ร้อยละ 0.56)

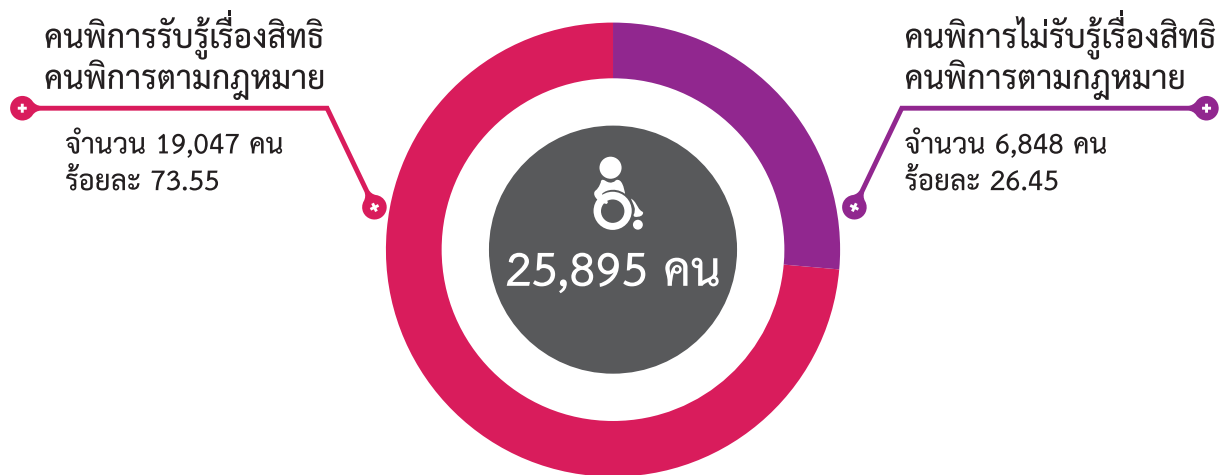
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 30 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับเบี้ยความพิการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับเบี้ยความพิการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการมีสัดส่วนการได้รับเบี้ยความพิการสูงสุดในระดับเดียวกันมากถึง 26 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพังงา จังหวัดพัทลุง จังหวัดแพร่ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดระนอง จังหวัดลพบุรี จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดหนองคาย และ จังหวัดอุดรดิตถ์ (ค่าเฉลี่ย 5.00) ในขณะที่จังหวัดสระบุรี เป็นจังหวัดที่คนพิการมีสัดส่วนการได้รับเบี้ยความพิการต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 4.33)

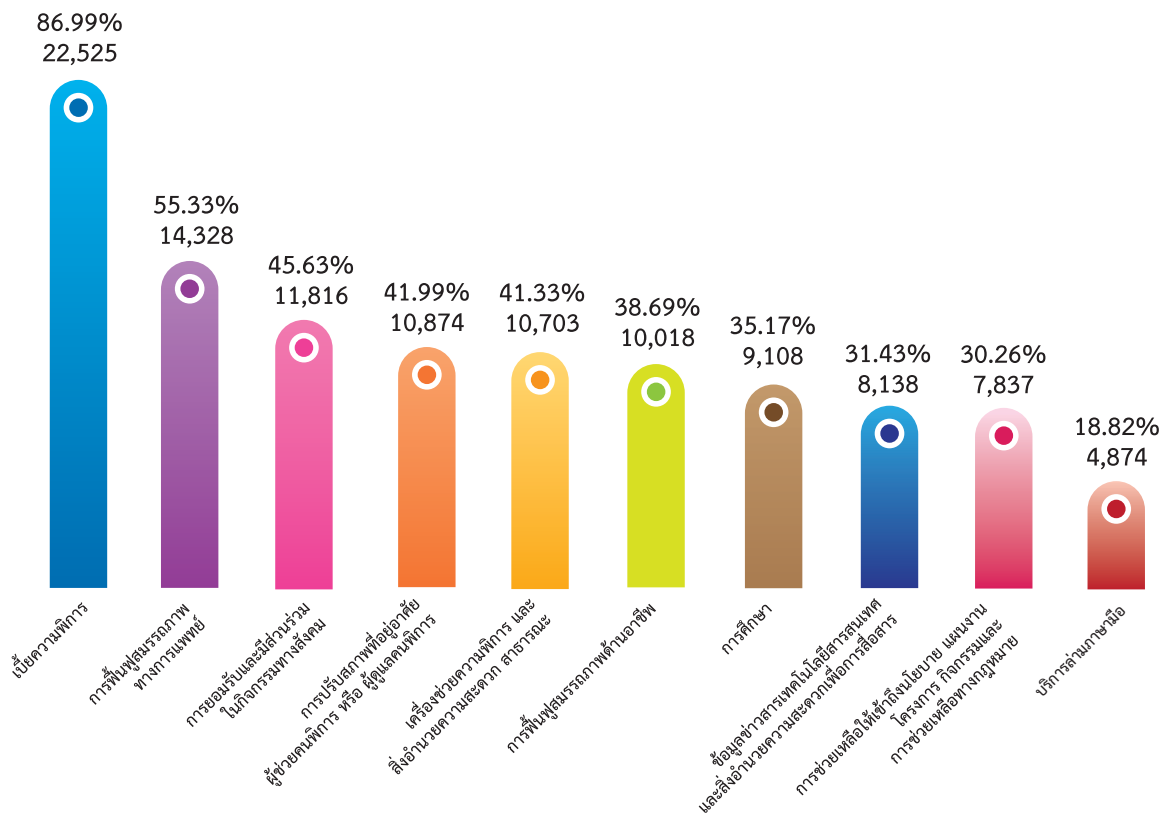
ข้อมูลตัวชี้วัด 1.1.3 การรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมาย

กราฟที่ 31 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมาย

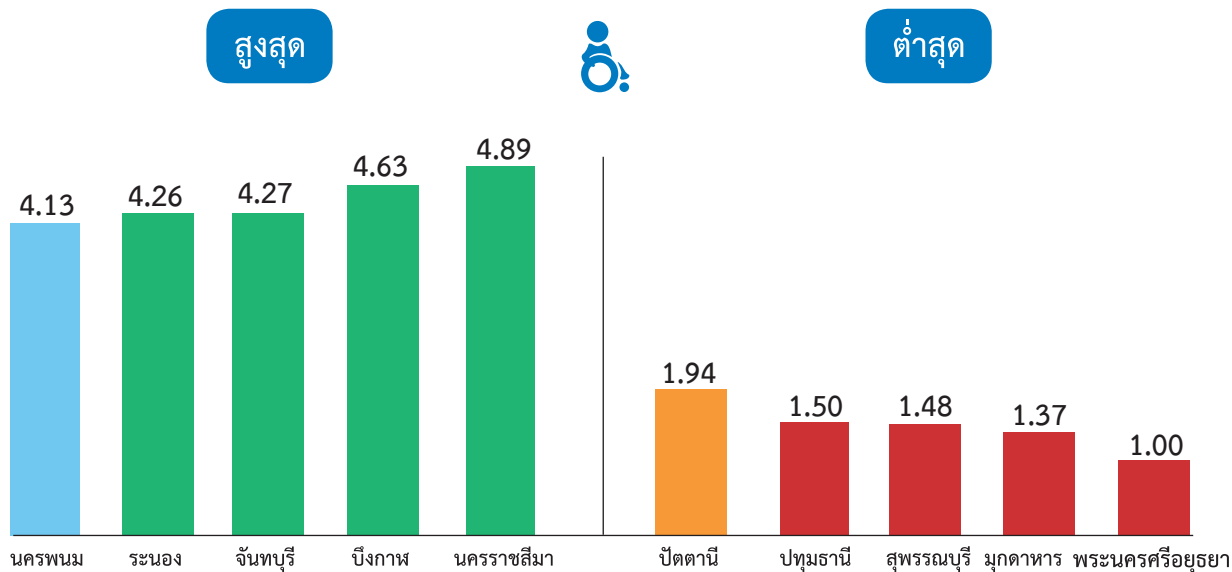
จากข้อมูลการรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมาย พบว่า คนพิการรับรู้สิทธิคนพิการ มีจำนวนถึง 19,047 คน (ร้อยละ 73.55) และคนพิการไม่รับรู้สิทธิคนพิการตามกฎหมาย มีจำนวนเพียง 6,848 คน (ร้อยละ 26.45)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 32 แสดงจำนวนคนพิการที่รับรู้เรื่องสิทธิตามกฎหมาย

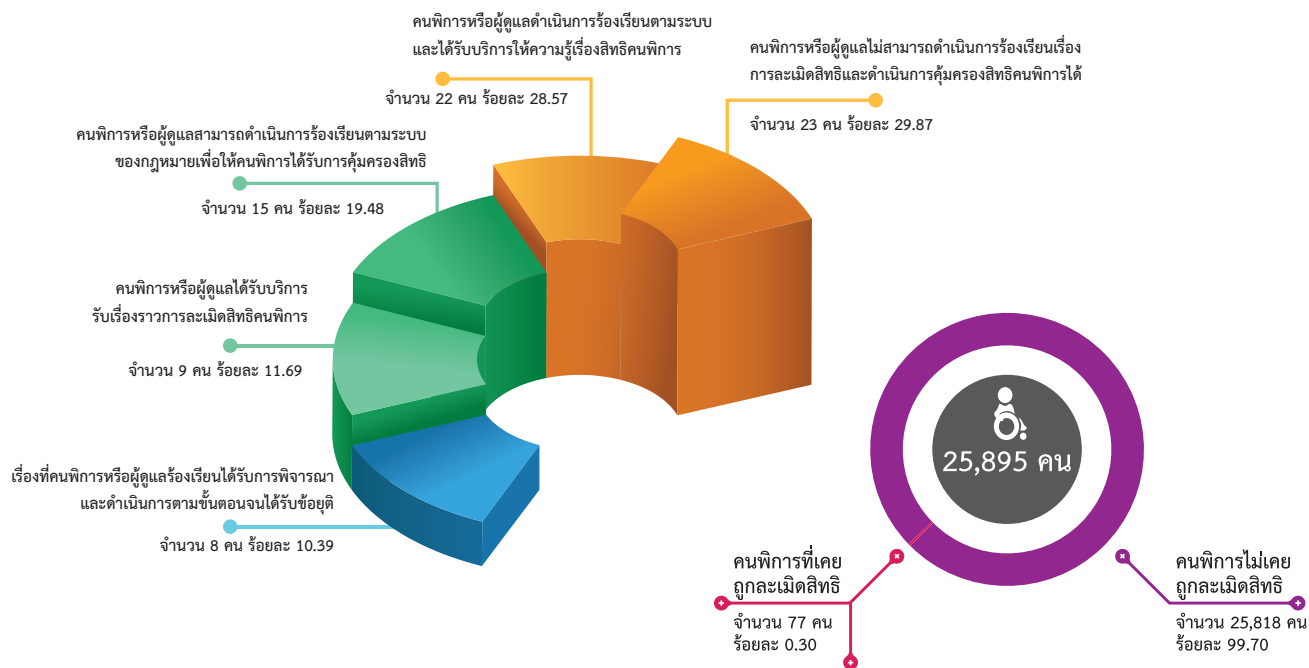
สิทธิที่คนพิการตามกฎหมายรับรู้มากที่สุดคือ เบ้าความพิการ มีคนพิการรับรู้ถึง จำนวน 22,525 คน (ร้อยละ 86.99) รองลงมาคือ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ จำนวน 14,328 คน (ร้อยละ 55.33) และการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม มีผู้รับรู้สิทธิ จำนวน 11,816 คน (ร้อยละ 45.63) การปรับสภาพที่อยู่อาศัย ผู้ช่วยคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ จำนวน 10,874 คน (ร้อยละ 41.99) เครื่องช่วยความพิการและสิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณะ จำนวน 10,703 คน (ร้อยละ 41.33) และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ จำนวน 10,018 คน (ร้อยละ 38.69) ในส่วนของสิทธิที่มีคนพิการตามกฎหมายรับรู้ น้อยที่สุดคือ ล่ามภาษามือ จำนวน 4,874 คน (ร้อยละ 18.82) เนื่องจากเป็นสิทธิเฉพาะของคนพิการประเภทความพิการทางการได้ยินเท่านั้น

กราฟที่ 33 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมายในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

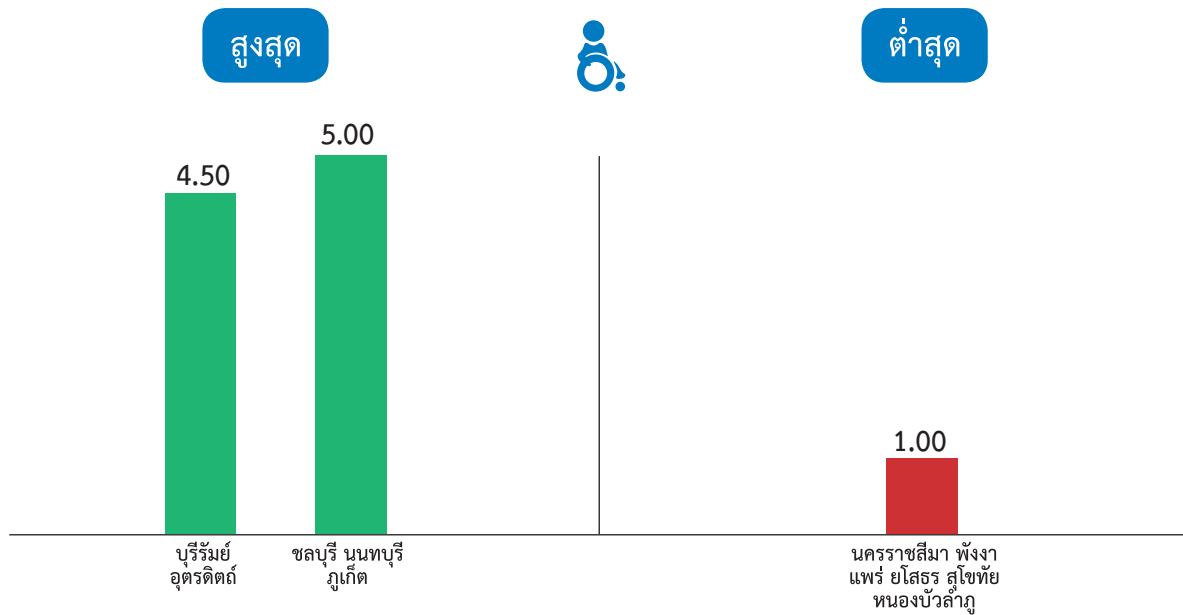
ตัวชี้วัดด้านการรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการตามกฎหมาย พบว่า จังหวัดที่มีการรับรู้เรื่องสิทธิคนพิการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระนอง และจังหวัดนครพนม (ค่าเฉลี่ย 4.89, 4.63, 4.27, 4.26 และ 4.13) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการรับรู้เรื่องสิทธิต่ำสุดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ค่าเฉลี่ย 1.00) และจังหวัดมุกดาหาร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดปัตตานี (ค่าเฉลี่ย 1.37, 1.48, 1.50 และ 1.94) ตามลำดับ

ข้อมูลตัวชี้วัด 1.1.4 การดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ

กราฟที่ 34 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ

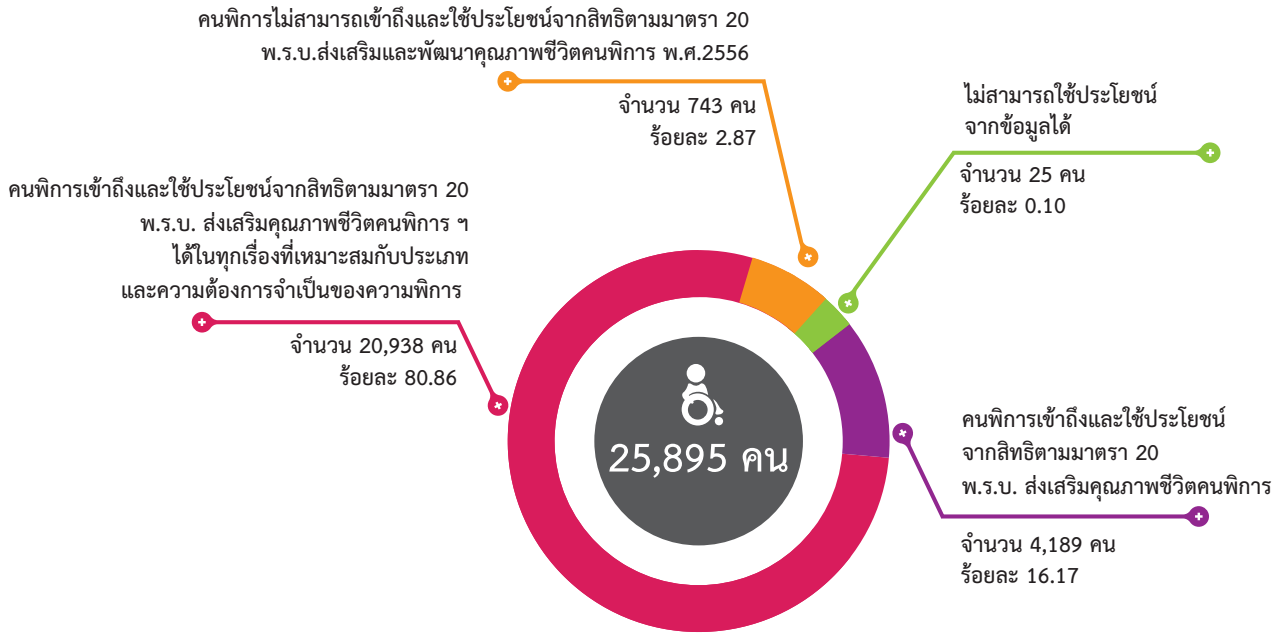
จากข้อมูลการดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ ไม่เคยถูกละเมิดสิทธิ จำนวน 25,818 คน (ร้อยละ 99.70) สำหรับคนพิการที่เคยถูกละเมิดสิทธิ มีจำนวน 77 คน (ร้อยละ 0.30) โดยคนพิการหรือผู้ดูแลดำเนินการเรื่องร้องเรียนตามระบบโดยให้ความรู้/การรับเรื่องราวจนได้รับข้อยุติ จำนวน 54 คน (ร้อยละ 70.13) ในขณะที่เรื่องคนพิการหรือผู้ดูแลร้องเรียนได้รับการพิจารณา และดำเนินการตามขั้นตอนจนได้รับข้อยุติ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 10.39) และคนพิการหรือผู้ดูแลสามารถดำเนินการร้องเรียนตามระบบของกฎหมายเพื่อให้คนพิการได้รับการคุ้มครองสิทธิ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 19.48)

กราฟที่ 35 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการดำเนินการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ และดำเนินการคุ้มครองสิทธิคนพิการ พบว่า จังหวัดที่มีการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ และดำเนินการคุ้มครองสิทธิคนพิการสูงสุด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดอุทัยธานี (ค่าเฉลี่ย 5.00) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดอุตรดิตถ์ (ค่าเฉลี่ย 4.50) และจังหวัดที่มีการร้องเรียนเรื่องการละเมิดสิทธิ และดำเนินการคุ้มครองสิทธิคนพิการต่ำสุดได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดพังงา จังหวัดแพร่ จังหวัดยโสธร จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดหนองบัวลำภู (ค่าเฉลี่ย 1.00)

ข้อมูลตัวชี้วัด 1.1.5 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ

กราฟที่ 36 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ

จากข้อมูลการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่สามารถใช้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิคนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิตามมาตรา 20 พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการฯ ได้ในทุกเรื่องที่เหมาะสมกับประเภทและความต้องการจำเป็นของความพิการ จำนวน 20,938 คน (ร้อยละ 80.86) รองลงมาคือ คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิตามมาตรา 20 พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการฯ จำนวน 4,189 คน (ร้อยละ 16.17) และคนพิการไม่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิตามมาตรา 20 พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 จำนวน 743 คน (ร้อยละ 2.87) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการไม่สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 25 คน (ร้อยละ 0.10)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากผลการสำรวจพบว่าสิทธิที่คนพิการต้องการ และสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิ มาตรา 20 พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการฯ รายละเอียดดังนี้

ลำดับ ที่	สิทธิคนพิการตามกฎหมาย	การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ตามสิทธิ “ที่คนพิการต้องการ”		การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ตามสิทธิ “ที่คนพิการเข้าถึง”		การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ตาม สิทธิ “ที่คนพิการไม่สามารถเข้าถึง”	
		คนพิการ ที่ต้องการ	ร้อยละ	คนพิการ ที่เข้าถึง	ร้อยละ	คนพิการ ที่ไม่สามารถเข้าถึง	ร้อยละ
1	การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์	14,475	55.90	12,645	48.83	1,830	7.07
2	การศึกษา	4,919	19.00	4,142	16.00	777	3.00
3	การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ	8,445	32.61	6,618	25.56	1,827	7.06
4	การยอมรับและมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคม	10,980	42.40	9,791	37.81	1,189	4.59
5	การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงานโครงการกิจกรรมและ การช่วยเหลือทางกฎหมาย	8,048	31.08	6,459	24.94	1,589	6.14
6	ข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี สารสนเทศ และ สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกเพื่อการสื่อสาร	8,266	31.92	6,800	26.26	1,466	5.66
7	บริการล่ามภาษามือ	2,964	11.45	2,139	8.26	825	3.19
8	เครื่องช่วยความพิการและ สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณะ	10,247	39.57	8,421	32.52	1,826	7.05
9	เบี้ยความพิการ	22,092	85.31	21,410	82.68	682	2.63
10	การปรับสภาพที่อยู่อาศัยผู้ช่วย คนพิการ หรือ ผู้ดูแลคนพิการ	10,285	39.72	8,093	31.25	2,192	8.46

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนคนพิการที่เข้าถึงและใช้ประโยชน์ตามสิทธิฯ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากผลการสำรวจพบว่าสิทธิที่คนพิการต้องการ และสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ สรุปได้ดังนี้

สิทธิที่คนพิการต้องการสูงที่สุด ได้แก่ เบี้ยความพิการ จำนวน 22,092 คน (ร้อยละ 85.31) รองลงมาคือ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ จำนวน 14,475 คน (ร้อยละ 55.90) และการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำนวน 10,980 คน (ร้อยละ 42.40) ในขณะที่บริการล่ามภาษา จำนวน 2,964 คน (ร้อยละ 11.45) เป็นสิทธิที่คนพิการต้องการต่ำที่สุด

สิทธิที่คนพิการที่เข้าถึงสูงที่สุด ได้แก่ เบี้ยความพิการ จำนวน 21,410 คน (ร้อยละ 82.68) รองลงมาคือ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ จำนวน 12,645 คน (ร้อยละ 48.83) และการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จำนวน 9,791 คน (ร้อยละ 37.81) ในขณะที่บริการล่ามภาษา จำนวน 2,139 คน (ร้อยละ 8.26) เป็นสิทธิที่คนพิการต้องการเข้าถึงต่ำที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า หากเปรียบเทียบสิทธิที่คนพิการต้องการ และเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิ ฯ เทียบกับสิทธิตามกฎหมายที่คนพิการพึงได้รับและรับรู้ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. สิทธิที่คนพิการมีความต้องการแต่ยังไม่รับรู้ถึงสิทธิของตนเอง และยังไม่ถึงสิทธิเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ

- 1) เบี้ยความพิการ
- 2) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์
- 3) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม

2. สิทธิที่คนพิการมีรับรู้สิทธิของตนเองมาก แต่มีความต้องการน้อยกว่า คือ

- 1) บริการล่ามภาษามือ
- 2) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์
- 3) การปรับสภาพที่อยู่อาศัย ผู้ช่วยคนพิการ หรือ ผู้ดูแลคนพิการ โดยเรียงลำดับจากสิทธิที่ต้องการแต่เข้าถึงน้อยที่สุดไปมากที่สุด

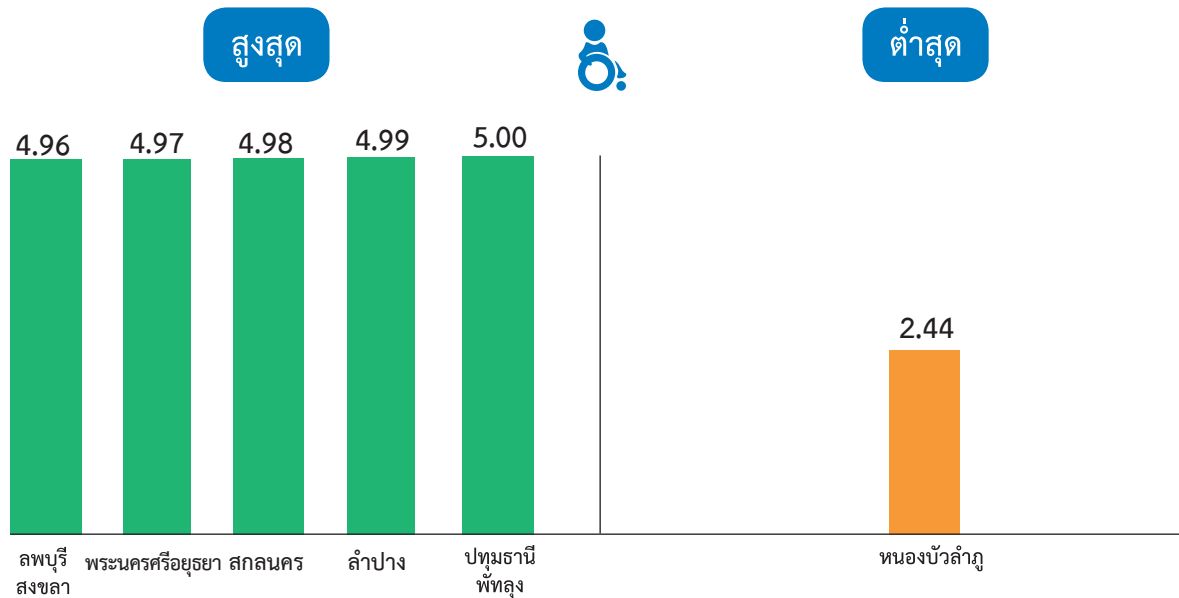
3. การรับรู้สิทธิคนพิการเมื่อเทียบกับความต้องการ และเข้าถึงสิทธิในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ

- 1) เบี้ยความพิการ
- 2) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
- 3) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คนพิการมีความต้องการให้รัฐสนับสนุนเพื่อให้มีหลักประกันและคุ้มครองทางสังคม รวมถึงมีความต้องการให้มีการจัดสวัสดิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพและการพัฒนาศักยภาพ เพื่อให้คนพิการดำรงชีวิตกับบุคคลทั่วไป และให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 37 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิมาตรา 20 พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ สูงสุด ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดพัทลุง (ค่าเฉลี่ย 5.00) รองลงมาคือ จังหวัดลำปาง จังหวัดสกลนคร และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ค่าเฉลี่ย 4.99, 4.98 และ 4.97) และอีก 2 จังหวัดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดลพบุรี และจังหวัดสงขลา (ค่าเฉลี่ย 4.96) ในขณะที่จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดหนองบัวลำภู (ค่าเฉลี่ย 2.44)

องค์ประกอบที่ 2 : การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

จากข้อมูลการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร พบว่า การเข้าถึง และใช้ประโยชน์ จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อหรือหน่วยงานต่าง ๆ อยู่ในระดับ ปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.88)

2.88 ปานกลาง

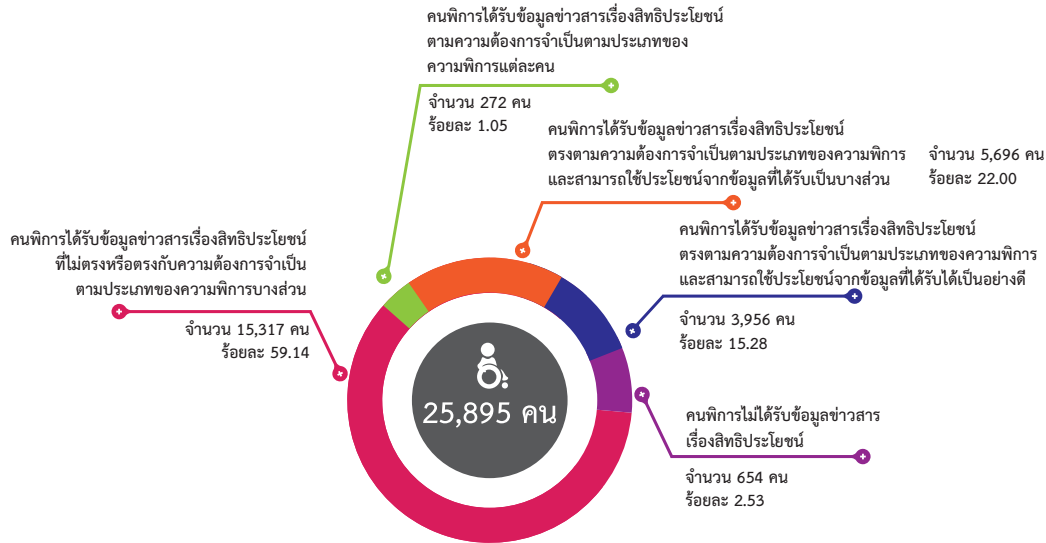
1.2.1 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์
จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์
จากสื่อ หรือหน่วยงานต่าง ๆ

ค่าเฉลี่ย 2.88

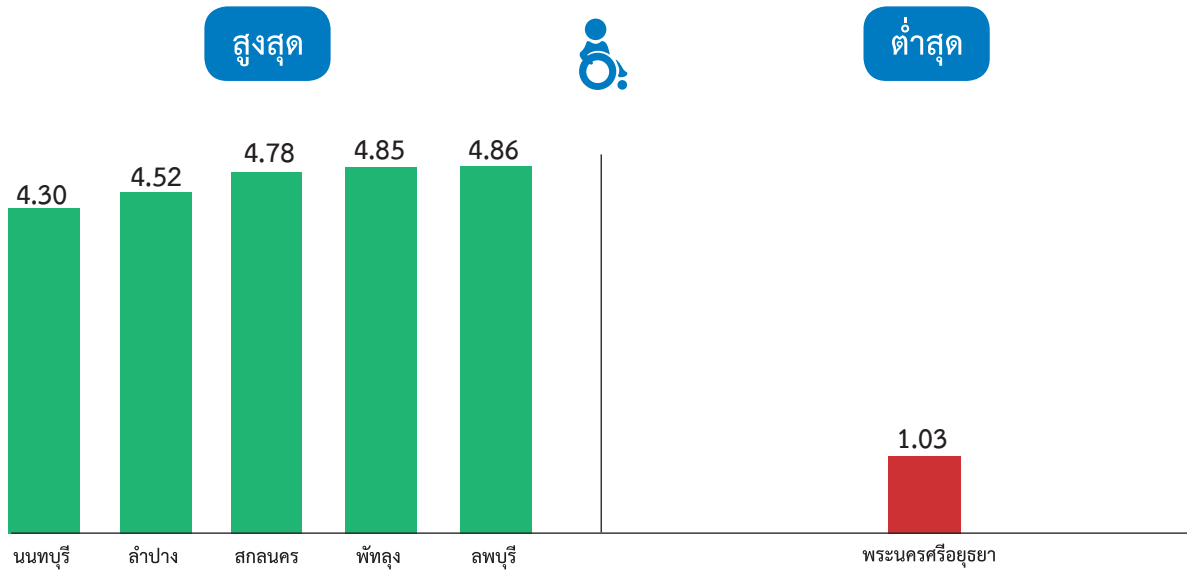
รูปภาพที่ 6 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดองค์ประกอบที่ 2 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ข้อมูลตัวชี้วัด 1.2.1 การเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อหรือหน่วยงานต่าง ๆ

กราฟที่ 38 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อ หรือหน่วยงานต่าง ๆ

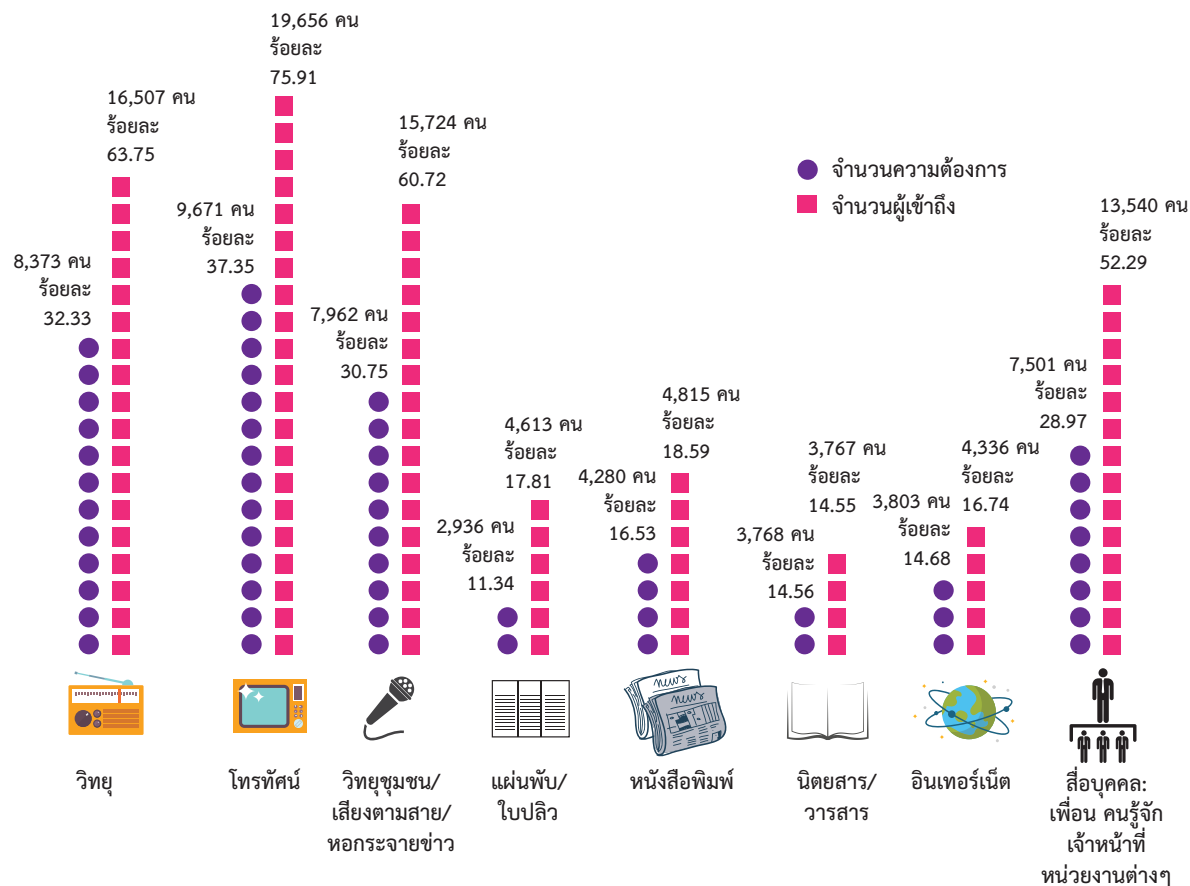
จากข้อมูลการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อ หรือหน่วยงานต่าง ๆ พบว่าคนพิการส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องสิทธิประโยชน์ที่ไม่ตรง หรือตรงกับความต้องการจำเป็นตามประเภทของความพิการเพียงบางส่วน จำนวน 15,317 คน (ร้อยละ 59.14) รองลงมาคือ คนพิการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องสิทธิประโยชน์ตรงตามความต้องการจำเป็นตามประเภทของความพิการ และสามารถใช้อำนาจประโยชน์จากข้อมูลที่ได้รับเป็นบางส่วน จำนวน 5,696 คน (ร้อยละ 22.00) และคนพิการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องสิทธิประโยชน์ตรงตามความต้องการจำเป็นตามประเภทของความพิการ และสามารถใช้อำนาจประโยชน์จากข้อมูลที่ได้รับได้เป็นอย่างดี จำนวน 3,956 คน (ร้อยละ 15.28) นอกจากนี้ ยังมีคนพิการไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องสิทธิประโยชน์ จำนวน 654 คน (ร้อยละ 2.53) และคนพิการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องสิทธิประโยชน์ตามความต้องการจำเป็นตามประเภทของความพิการแต่ละคน มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 272 คน (ร้อยละ 1.05)

กราฟที่ 39 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

การเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์จากสื่อ หรือหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์ฯ สูงสุด ได้แก่ จังหวัดลพบุรี จังหวัดพิจิตร จังหวัดสกลนคร จังหวัดลำปาง และจังหวัดนนทบุรี (ค่าเฉลี่ย 4.86, 4.85, 4.78, 4.52 และ 4.30) ตามลำดับ และจังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารด้านสิทธิประโยชน์ฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ค่าเฉลี่ย 1.03)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

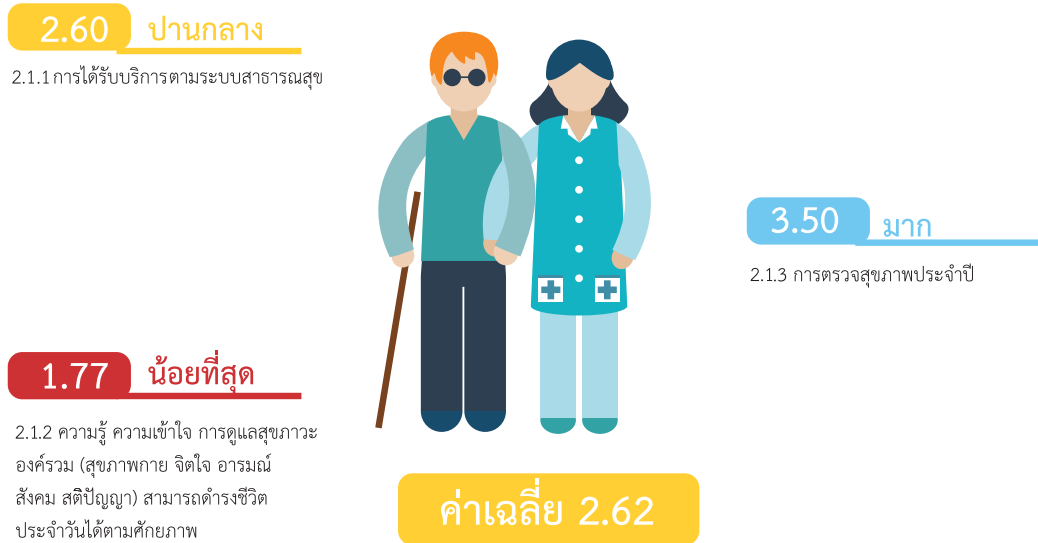

กราฟที่ 40 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดช่องทางที่รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ

ข้อมูลจากการสำรวจ พบว่า รูปแบบของสื่อที่คนพิการมีความต้องการและเข้าถึงมากที่สุดคือ สื่อโทรทัศน์ มีคนพิการเข้าถึงกับความต้องการ จำนวน 19,656 คน (ร้อยละ 75.91) รองลงมาคือ สื่อวิทยุ จำนวน 16,507 คน (ร้อยละ 63.75) และวิทยุชุมชน/เสียงตามสาย/หอกระจายข่าว จำนวน 15,724 คน (ร้อยละ 60.72) และสื่อที่คนพิการเข้าถึงน้อยที่สุดคือ นิตยสาร/วารสาร จำนวน 3,768 คน (ร้อยละ 14.56) จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คนพิการจะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เป็นรูปแบบสื่อโทรทัศน์ และสื่อวิทยุได้มากผ่านการดู/ฟัง ข้อมูลข่าวสารซึ่งคนพิการในพื้นที่ห่างไกลจะเข้าถึงสื่อสิ่งพิมพ์ได้น้อยอันเนื่องมาจากการไม่รู้หนังสือ

ดัชนีที่ 2 ด้านสุขภาวะคนพิการ

จากผลการสำรวจข้อมูลมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทั่วประเทศ ด้านสุขภาวะคนพิการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด สามารถสรุปสาระสำคัญจากการประเมินในภาพรวมทั่วประเทศ ได้ดังนี้

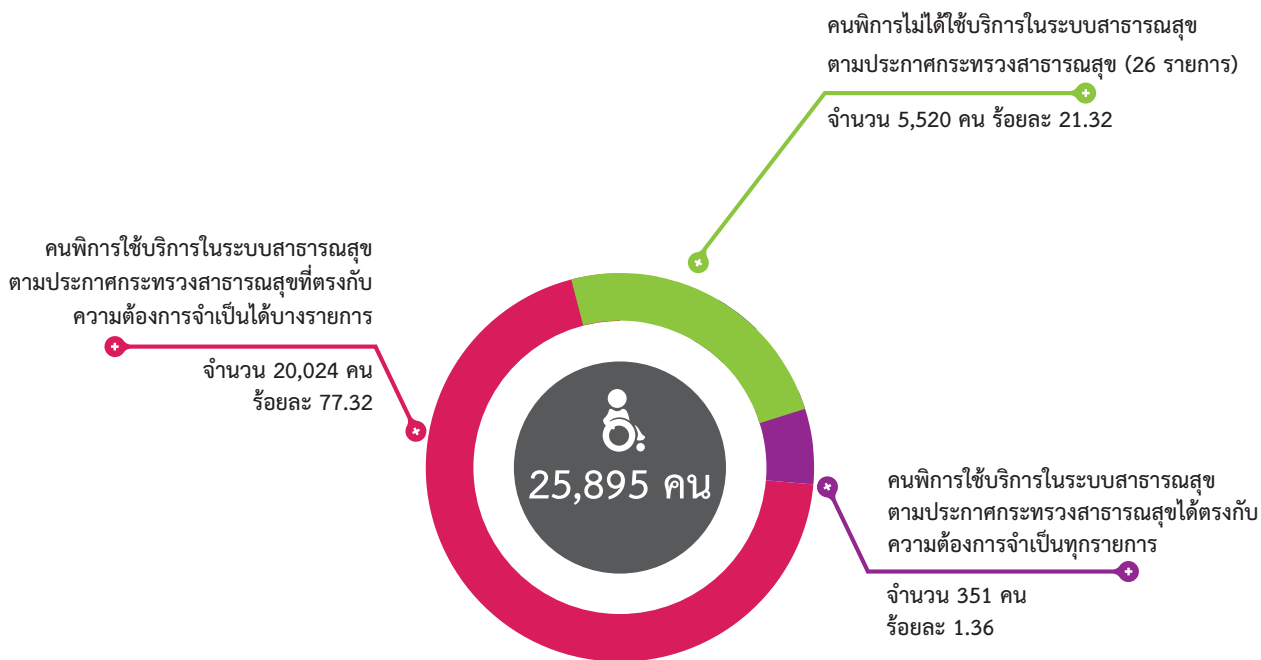

รูปภาพที่ 7 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านสุขภาวะคนพิการ

จากข้อมูลด้านสุขภาวะคนพิการ พบว่า สุขภาวะคนพิการที่สามารถเข้าถึงได้มากที่สุดคือ การตรวจสุขภาพประจำปี ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.50) ในขณะที่การได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.60) แต่สุขภาวะคนพิการเข้าถึงได้น้อยที่สุดคือความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาวะองค์รวม (สุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา) สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ (ค่าเฉลี่ย 1.77) ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวม พบว่า ดัชนีด้านสุขภาวะคนพิการอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.62)

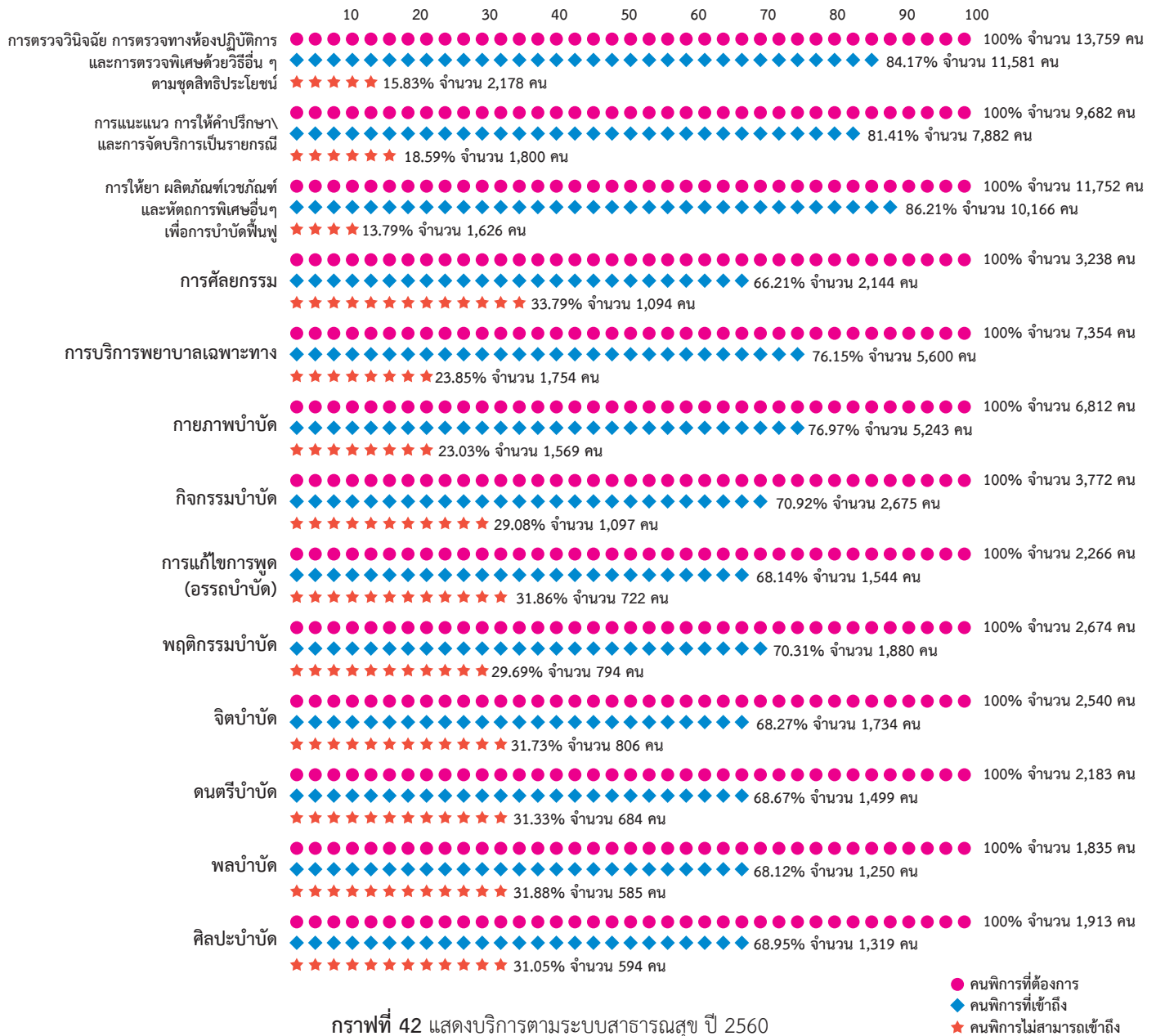
ข้อมูลตัวชี้วัด 2.1.1 การได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข

จากข้อมูลการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ใช้บริการในระบบสาธารณสุขตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการและสื่อส่งเสริมพัฒนาการสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 ซึ่งพบว่าคนพิการมีความต้องการจำเป็นได้ใช้บริการบางรายการ จำนวน 20,024 คน (ร้อยละ 77.32) รองลงมาคือคนพิการไม่ได้ใช้บริการในระบบสาธารณสุขตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (26 รายการ) จำนวน 5,520 คน (ร้อยละ 21.32) ในขณะที่คนพิการใช้บริการในระบบสาธารณสุขตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขได้ตรงกับความต้องการจำเป็นทุกรายการ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 351 คน (ร้อยละ 1.36)

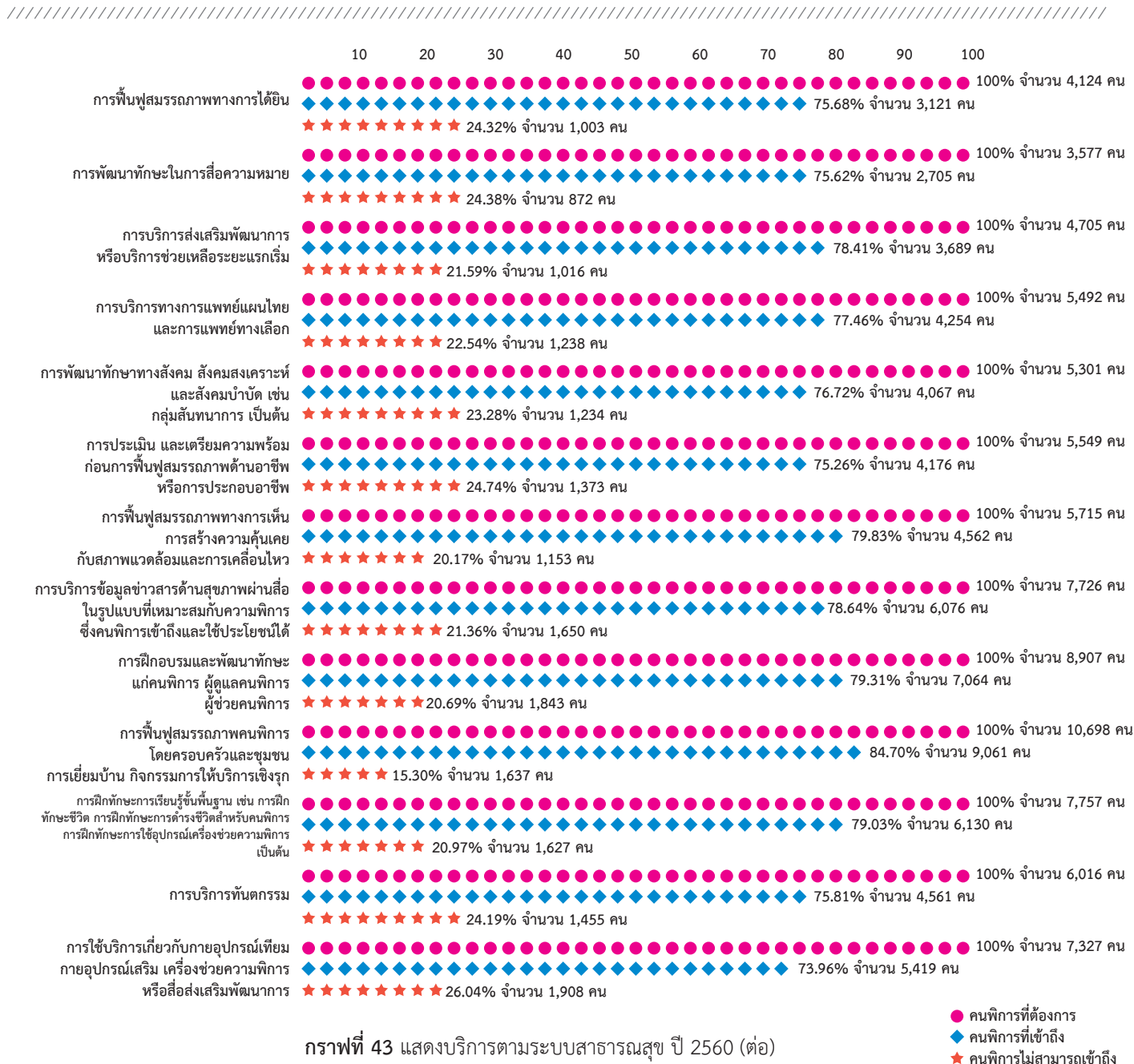
กราฟที่ 41 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 42 แสดงบริการตามระบบสาธารณสุข ปี 2560

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 43 แสดงบริการตามระบบสาธารณสุข ปี 2560 (ต่อ)

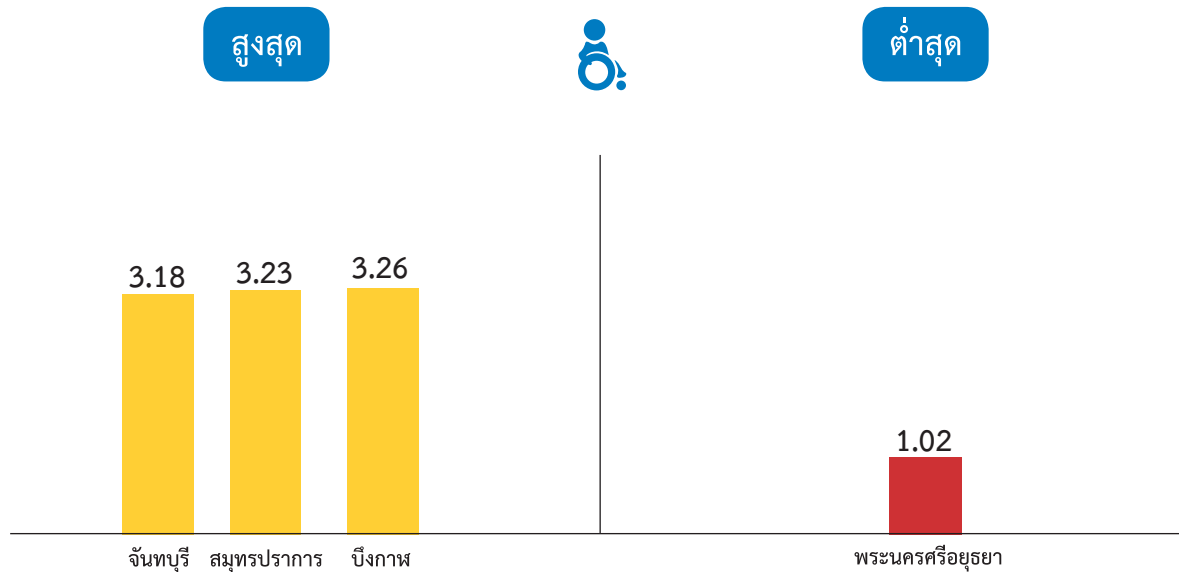
● คนพิการที่ต้องการ
 ◆ คนพิการที่เข้าถึง
 ★ คนพิการไม่สามารถเข้าถึง

จากข้อมูลพบว่า บริการตามระบบสาธารณสุขที่คนพิการต้องการได้รับมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ

1. การตรวจวินิจฉัยการตรวจทางห้องปฏิบัติการและการตรวจพิเศษด้วยวิธีอื่น ๆ ตามชุดสิทธิประโยชน์ จำนวน 13,759 คน และมีคนพิการที่เข้าถึง จำนวน 11,581 คน (ร้อยละ 84.17)
2. การให้ยาผลิตภัณฑ์เวชภัณฑ์และหัตถการพิเศษอื่น ๆ เพื่อการบำบัดฟื้นฟู จำนวน 11,752 คน และมีคนพิการที่เข้าถึง จำนวน 10,166 คน (ร้อยละ 86.21)
3. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยครอบครัวและชุมชนการเยี่ยมบ้านกิจกรรมการให้บริการเชิงรุกมีคนพิการต้องการ จำนวน 10,698 คน และมีคนพิการที่เข้าถึง จำนวน 9,061 คน (ร้อยละ 84.70)

นอกจากนี้จากข้อมูลยังพบว่า บริการที่คนพิการต้องการ และมีความจำเป็นแต่คนพิการไม่สามารถเข้าถึงบริการได้สูงสุดใน 3 ลำดับแรกคือ 1) การศัลยกรรม 2) พลบำบัด 3) การแก้ไขการพูด(อรรถบำบัด) โดยมีอัตราส่วน (ร้อยละ 33.79, 31.88 และ 31.86) ตามลำดับ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมามีการปรับตัวค่าครองชีพสูงขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายการรักษาและค่าอุปกรณ์ในการฟื้นฟูรักษาโรค มีราคาแพงมากขึ้น

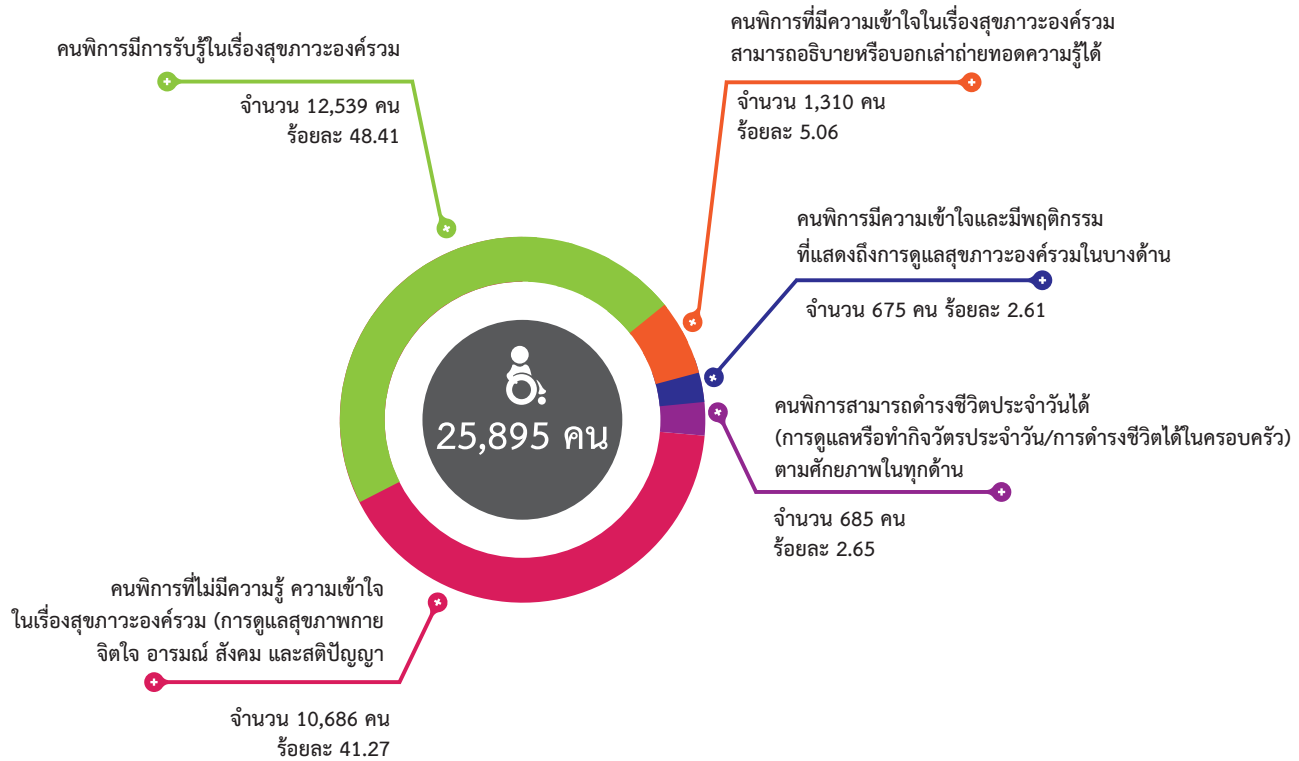
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 44 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุขในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุข พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุขสูงสุด ได้แก่ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดจันทบุรี (ค่าเฉลี่ย 3.26, 3.23 และ 3.18) ตามลำดับ ในขณะที่ จังหวัดที่คนพิการได้รับบริการตามระบบสาธารณสุขต่ำสุดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ค่าเฉลี่ย 1.02)

ข้อมูลตัวชี้วัด 2.1.2 ความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาวะองค์รวม

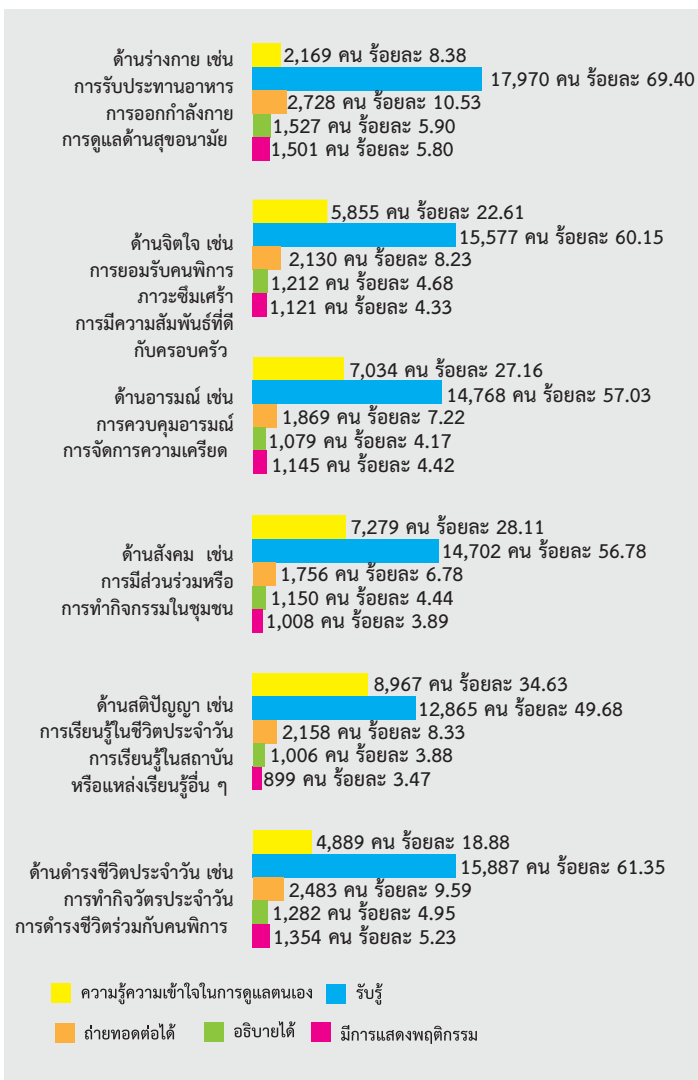

กราฟที่ 45 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาวะองค์รวม

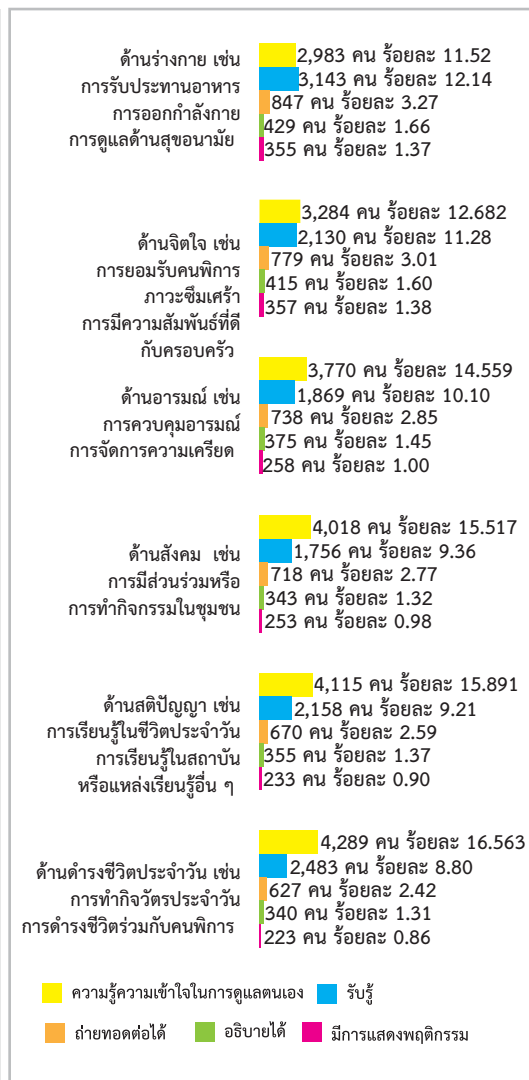
จากข้อมูลสำรวจ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่มีการรับรู้ในเรื่องสุขภาวะองค์รวม (สุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา) สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ จำนวน 12,539 คน (ร้อยละ 48.41) รองลงมาคือ คนพิการที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสุขภาวะองค์รวม จำนวน 10,686 คน (ร้อยละ 41.27) แต่ยังมีคนพิการบางรายมีความเข้าใจและมีพฤติกรรมแสดงถึงการดูแลสุขภาวะองค์รวมฯ ในบางด้าน จำนวน 675 คน (ร้อยละ 2.61)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

คนพิการ

ผู้ดูแล

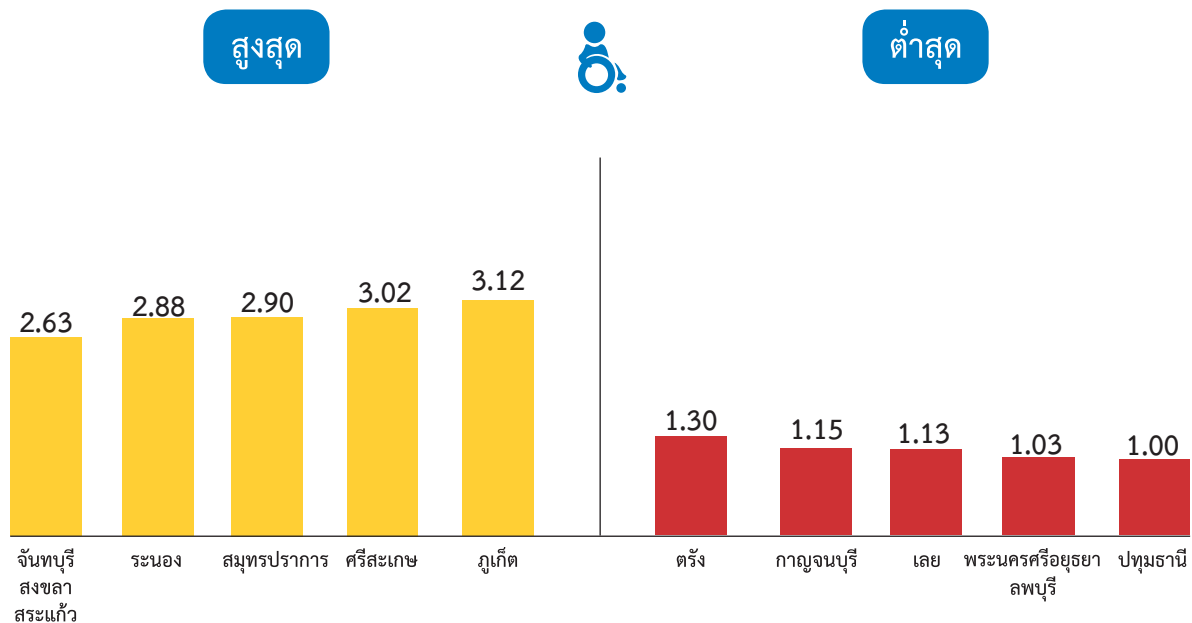

กราฟที่ 46 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความรู้ความเข้าใจในการดูแลตนเองที่คนพิการ/ผู้ดูแล

จากข้อมูลสำรวจ พบว่า คนพิการ ไม่รู้ ไม่เข้าใจ ในการดูแลสุขภาพของครอบครัว มากที่สุดคือ ด้านสติปัญญา (ร้อยละ 34.63) แต่คนพิการสามารถรับรู้ (ร้อยละ 69.40) อธิบายได้ (ร้อยละ 5.90) ถ่ายทอดต่อได้ (ร้อยละ 10.53) และมีการแสดงพฤติกรรม (ร้อยละ 5.80) ในด้านร่างกายมากที่สุด เช่น การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การดูแลด้านสุขอนามัย ในขณะที่คนพิการไม่รู้ ไม่เข้าใจในการดูแลสุขภาพของครอบครัว น้อยที่สุดคือ ด้านร่างกาย (ร้อยละ 8.38) เช่น การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การดูแลด้านสุขอนามัย แต่คนพิการสามารถรับรู้ น้อยที่สุดคือ ด้านอารมณ์ (ร้อยละ 27.16) เช่น การควบคุมอารมณ์ การจัดการความเครียด และส่งผลให้คนพิการ อธิบาย ความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพของครอบครัว ได้น้อยที่สุดคือ ด้านสติปัญญา (ร้อยละ 3.88) เช่น การเรียนรู้ ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ในสถาบันหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ได้น้อยที่สุด ดังนั้น คนพิการสามารถสื่อสาร ถ่ายทอดต่อได้ ในการดูแลสุขภาพของครอบครัว ได้น้อยที่สุดคือ ด้านสังคม (ร้อยละ 6.78) เช่น การมีส่วนร่วมหรือการทำกิจกรรมในชุมชน ดังกล่าว

สำหรับผู้ดูแลคนพิการ พบว่า ความไม่รู้ ไม่เข้าใจ ในการดูแลสุขภาพของครอบครัว มากที่สุดคือ ด้านดำรงชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 16.56) เช่น การทำกิจวัตรประจำวัน การดำรงชีวิตร่วมกับคนพิการ ส่งผลให้ผู้ดูแลมีการรับรู้ในการดูแลสุขภาพของครอบครัว มากที่สุดคือ ด้านร่างกาย (ร้อยละ 12.14) ซึ่งผู้ดูแลคนพิการสามารถอธิบาย (ร้อยละ 1.66) และถ่ายทอดต่อได้ (ร้อยละ 3.27) ในด้านการให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการดูแลสุขภาพของครอบครัว มากที่สุดคือ ด้านร่างกาย เช่น การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย และการดูแลด้านสุขอนามัย นอกจากนี้ ผู้ดูแลคนพิการยังคงมีการแสดงพฤติกรรม ต่อการดูแลสุขภาพของครอบครัว มากที่สุดคือ ด้านจิตใจ (ร้อยละ 1.38) เช่น การยอมรับคนพิการ ภาวะซึมเศร้า การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว ในส่วนของผู้ดูแลคนพิการ พบว่า ไม่รู้ ไม่เข้าใจ ในการดูแลสุขภาพของครอบครัว น้อยที่สุดคือ ด้านร่างกาย (ร้อยละ 11.52) ส่งผลกระทบให้ผู้ดูแลคนพิการรับรู้ในการดูแลสุขภาพของครอบครัว น้อยที่สุดคือ ด้านดำรงชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 8.80) เช่น การมีส่วนร่วมหรือการทำกิจกรรมในชุมชน อีกทั้งทำให้ผู้ดูแลคนพิการอธิบาย (ร้อยละ 1.31) ถ่ายทอดต่อได้ (ร้อยละ 2.42) และมีการแสดงพฤติกรรม (ร้อยละ 0.86) ได้น้อยที่สุด ในด้านดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การทำกิจวัตรประจำวัน การดำรงชีวิตร่วมกับครอบครัว ตามลำดับ

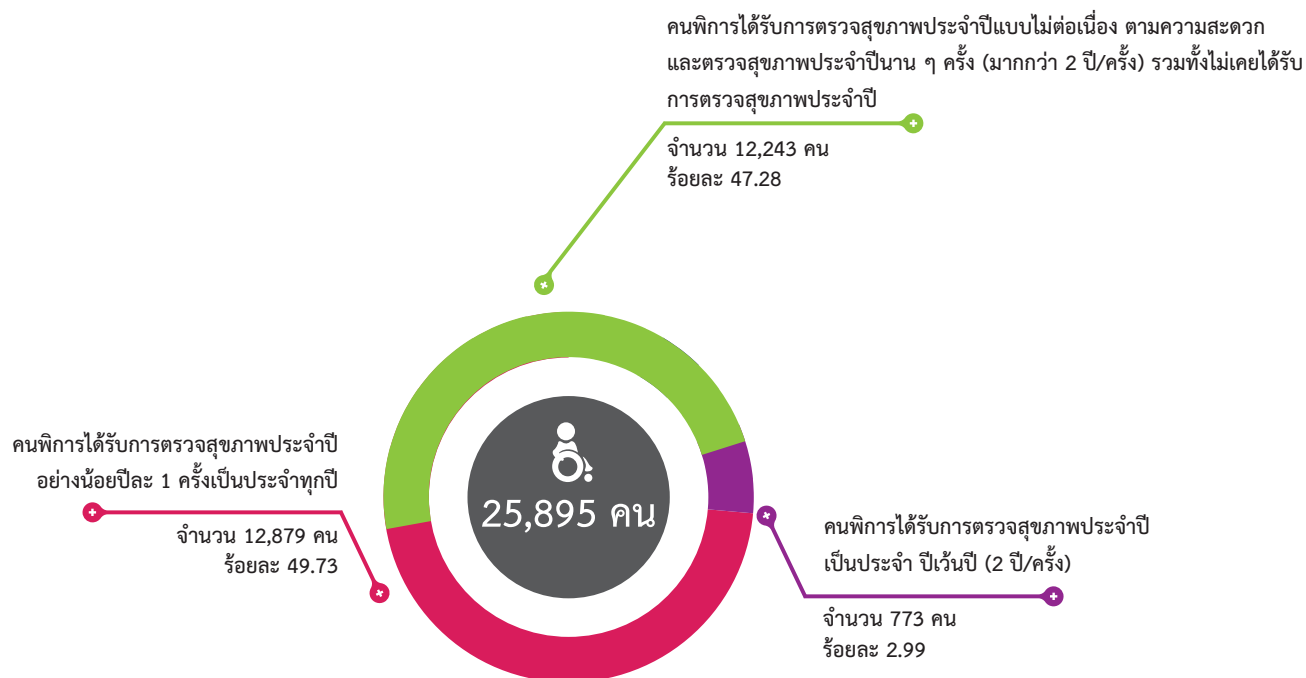
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 47 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาวะองค์รวมในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดเรื่องความรู้ ความเข้าใจ การดูแลสุขภาวะองค์รวม (สุขภาพกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา) สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ พบว่า จังหวัดที่คนพิการมีความรู้ฯ สูงสุด ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดระนอง (ค่าเฉลี่ย 3.12, 3.02, 2.90 และ 2.88) และอีก 3 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดสงขลา และจังหวัดสระแก้ว (ค่าเฉลี่ย 2.63) ในขณะที่คนพิการมีความรู้ฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดปทุมธานี (ค่าเฉลี่ย 1.00) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดลพบุรี (ค่าเฉลี่ย 1.03) จังหวัดเลย จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดตรัง (ค่าเฉลี่ย 1.13 , 1.15 และ 1.30) ตามลำดับ

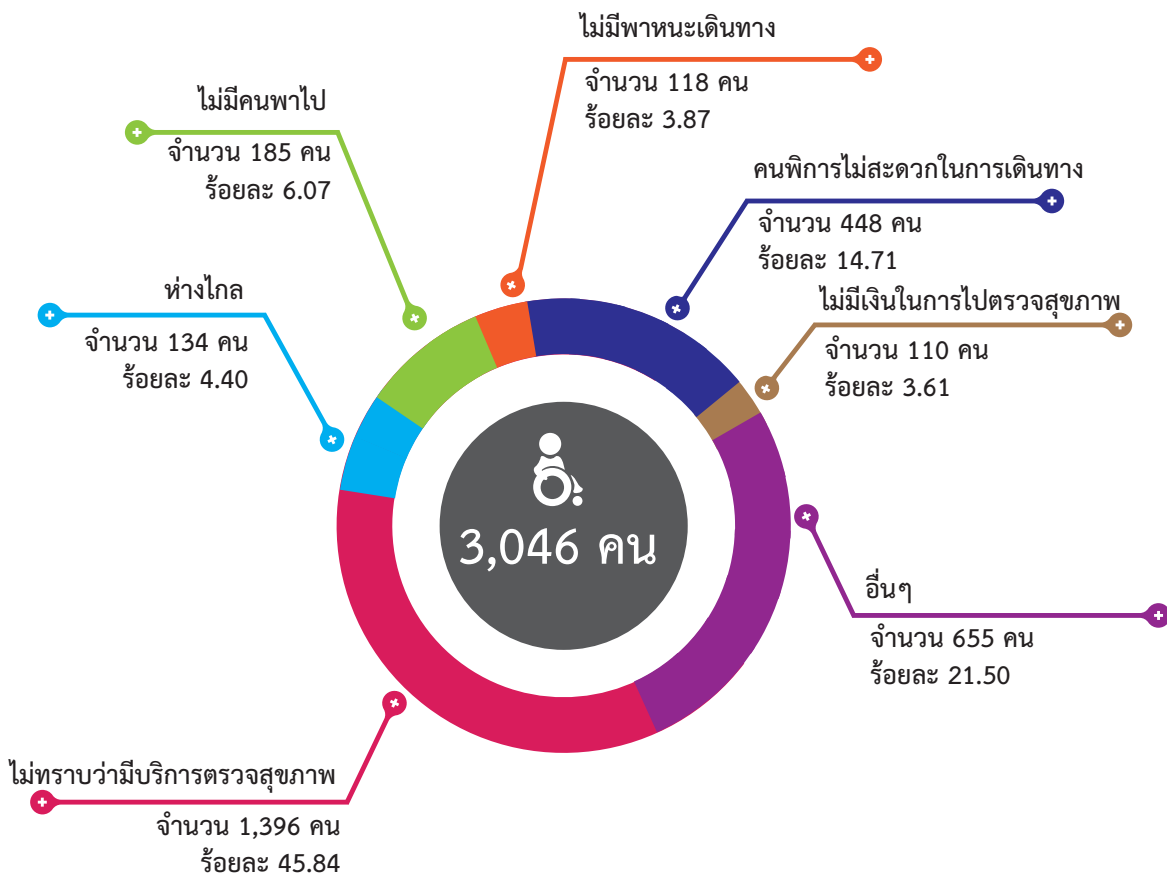
ข้อมูลตัวชี้วัด 2.1.3 การตรวจสอบสุขภาพประจำปี

กราฟที่ 48 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการตรวจสอบสุขภาพประจำปี

จากข้อมูลการตรวจสอบสุขภาพประจำปี พบว่า คนพิการได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งเป็นประจำทุกปี จำนวน 12,879 คน (ร้อยละ 49.73) รองลงมาคือ คนพิการได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีแบบไม่ต่อเนื่อง ตามความสะดวก และตรวจสอบสุขภาพประจำปีนาน ๆ ครั้ง (มากกว่า 2 ปี/ครั้ง) รวมทั้งไม่เคยได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีเลย รวมจำนวน 12,243 คน (ร้อยละ 47.28) ในขณะที่คนพิการได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีเป็นประจำ ปีเว้นปี (2 ปี/ครั้ง) มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 773 คน (ร้อยละ 2.99)

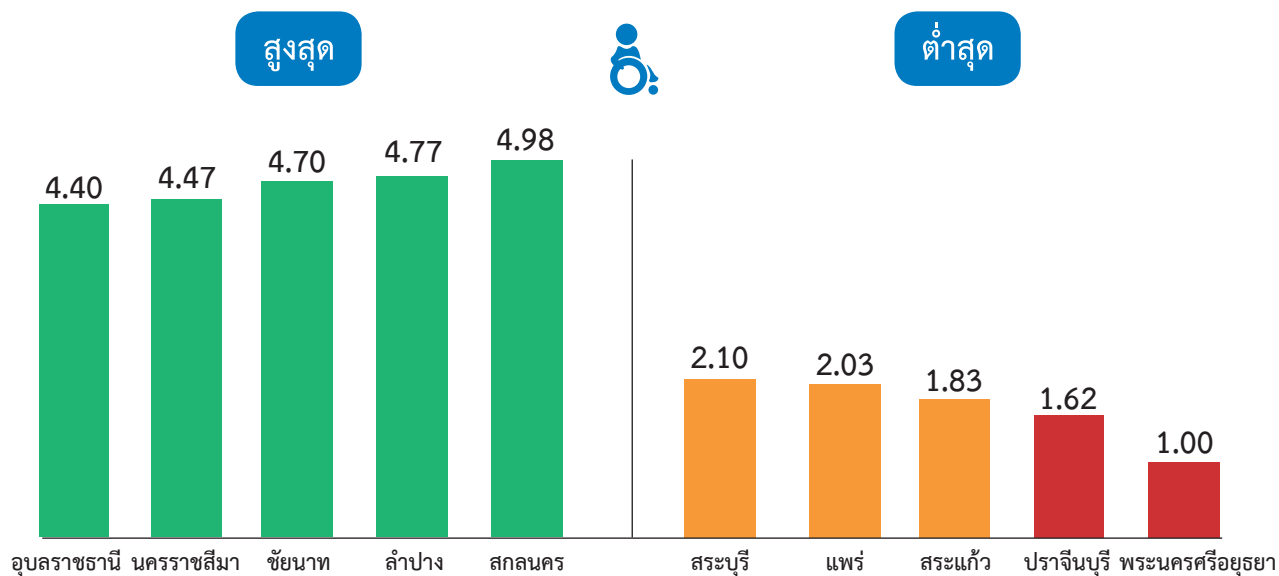
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 49 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดสาเหตุที่คนพิการไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ

ข้อมูลจากการสำรวจ พบว่า สาเหตุที่คนพิการไม่ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีเนื่องจากสาเหตุหลายประการ โดยส่วนใหญ่คนพิการไม่ทราบว่า มีบริการตรวจสุขภาพ จำนวน 1,396 คน (ร้อยละ 45.84) รองลงมาคือ สาเหตุอื่น ๆ เช่น สุขภาพแข็งแรงดี ไม่ชอบไปพบแพทย์ ไม่มีเวลา ฯลฯ จำนวน 655 คน (ร้อยละ 21.50) และคนพิการไม่สะดวกในการเดินทาง จำนวน 448 คน (ร้อยละ 14.71) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 50 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการตรวจสอบสุขภาพประจำปีในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการตรวจสอบสุขภาพประจำปี พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดสกลนคร จังหวัดลำปาง จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดอุบลราชธานี (ค่าเฉลี่ย 4.98, 4.77, 4.70, 4.47 และ 4.40) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่มีคนพิการได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีต่ำสุดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดแพร่ และจังหวัดสระบุรี (ค่าเฉลี่ย 1.00, 1.62, 1.83, 2.03 และ 2.10)

ดัชนีที่ 3 ด้านการศึกษา

จากผลการสำรวจข้อมูลมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทั่วประเทศ ด้านการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด สามารถสรุปสาระสำคัญจากการประเมินในภาพรวมทั่วประเทศ ได้ดังนี้

3.05 ปานกลาง

3.1.1 คนพิการที่กำลังศึกษาอยู่
ได้รับการบริการจัดการ
ศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ

2.55 น้อย

3.1.2 การได้รับการสนับสนุน
ช่วยเหลือด้านการศึกษา
ในสถาบันการศึกษา
สามารถดำรงชีวิตประจำวัน
ได้ตามศักยภาพ

2.73 ปานกลาง

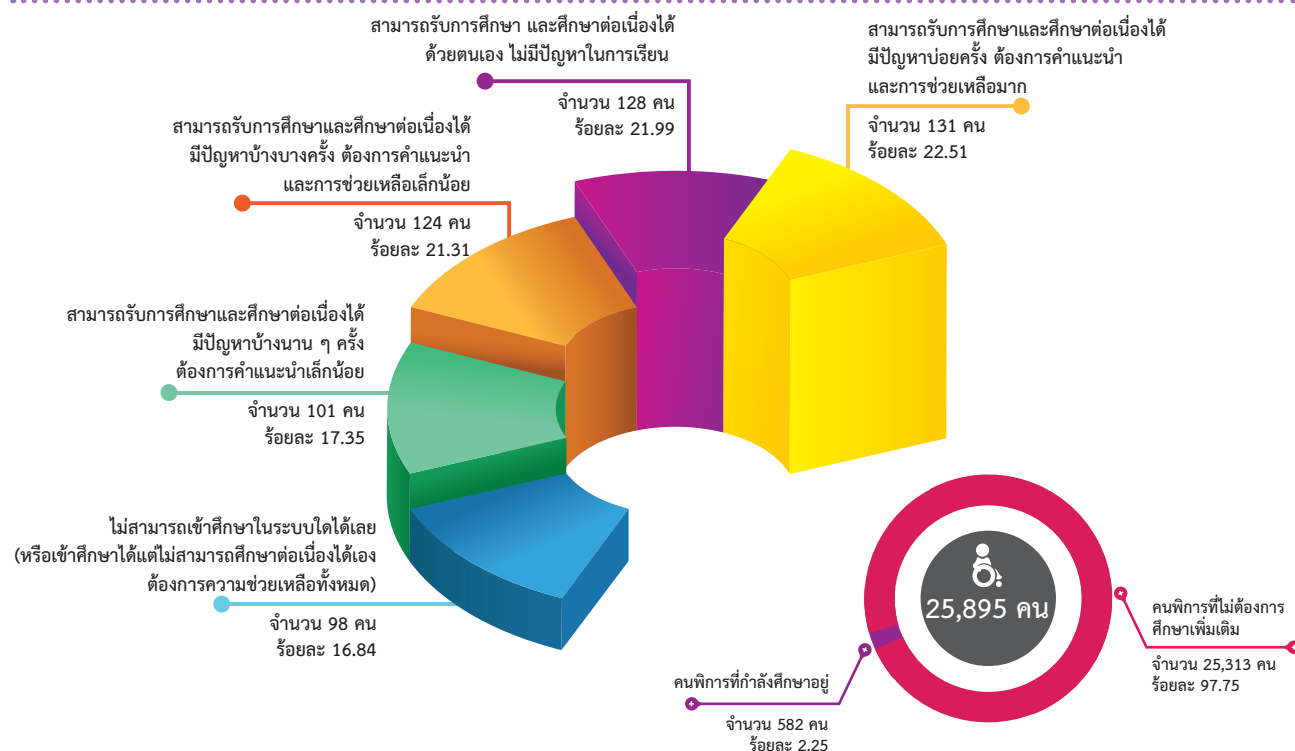
3.1.3 การสำเร็จการศึกษาใน
ช่วงชั้นของการศึกษาหรือ
ตามแผนการจัดการศึกษา
เฉพาะบุคคล (IEP)

มีค่าเฉลี่ย 2.74

รูปภาพที่ 8 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านการศึกษา

จากข้อมูลด้านการศึกษา พบว่า ตัวชี้วัดการศึกษาที่คนพิการเข้าถึงได้มากที่สุดคือ คนพิการที่กำลังศึกษาอยู่ และได้รับการบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.05) ในขณะที่ตัวชี้วัดการศึกษาที่คนพิการเข้าถึงน้อยที่สุดคือ การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษาสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ (ค่าเฉลี่ย 2.55) ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า ดัชนีด้านการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.74)

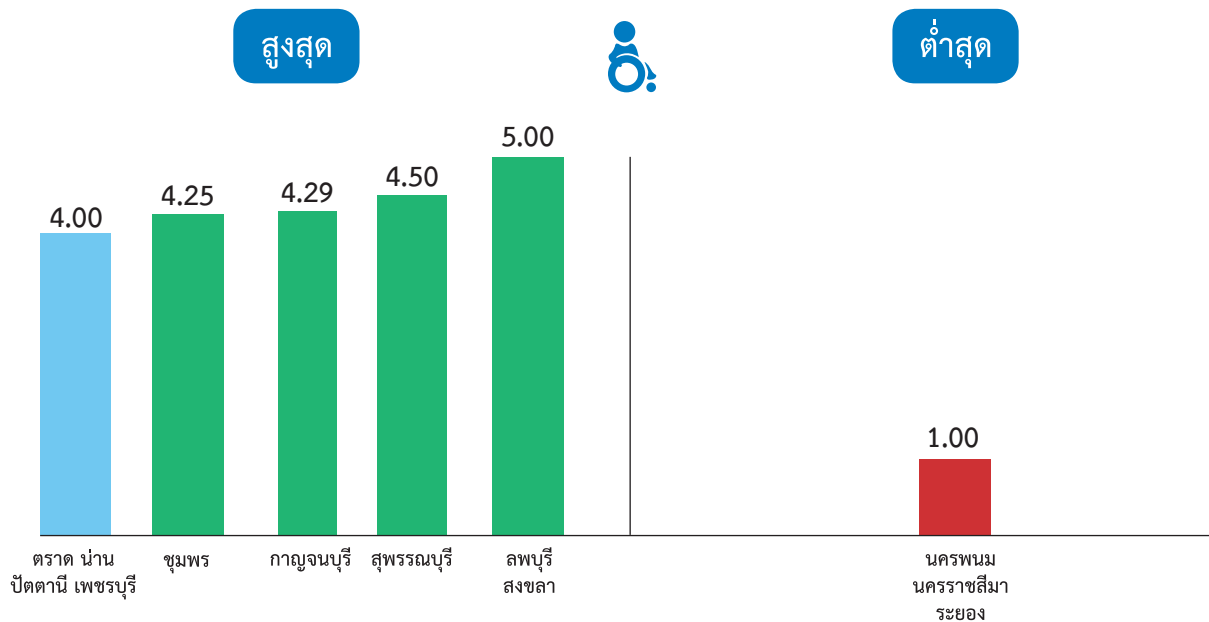
ข้อมูลตัวชี้วัด 3.1.1 คนพิการที่กำลังศึกษาอยู่และได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ

กราฟที่ 51 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการที่กำลังศึกษาอยู่ ได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ

จากข้อมูลคนพิการที่กำลังศึกษาอยู่และได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่สามารถรับการศึกษาและศึกษาต่อเนื่องได้ มีปัญหาบ่อยครั้ง ต้องการคำแนะนำ และการช่วยเหลือมาก จำนวน 131 คน (ร้อยละ 22.51) รองลงมาคือ คนพิการสามารถรับการศึกษา และศึกษาต่อเนื่องได้ด้วยตนเอง ไม่มีปัญหาในการเรียน จำนวน 128 คน (ร้อยละ 21.99) และสามารถรับการศึกษาและศึกษาต่อเนื่องได้ มีปัญหาบ้างบางครั้ง ต้องการคำแนะนำ และการช่วยเหลือเล็กน้อย จำนวน 124 คน (ร้อยละ 21.31) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการในช่วงวัยการศึกษา ยังไม่สามารถเข้าศึกษาในระบบใดได้เลย (หรือเข้าศึกษาได้แต่ไม่สามารถศึกษาต่อเนื่องได้เอง ต้องการความช่วยเหลือทั้งหมด) มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 98 คน (ร้อยละ 16.84)

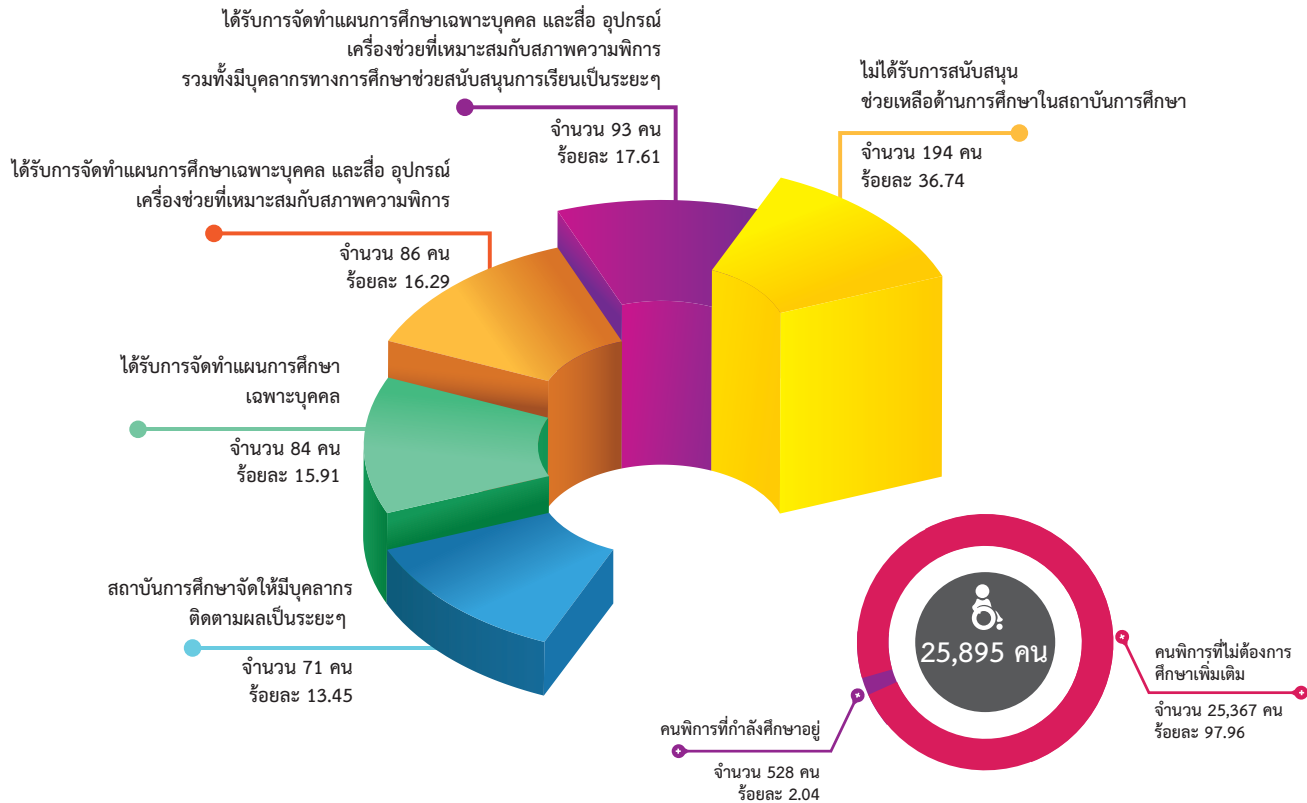
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 52 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการที่กำลังศึกษาอยู่ ได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านคนพิการที่กำลังศึกษาอยู่และได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพ พบว่า จังหวัดที่คนพิการเข้าถึงเรื่องดังกล่าวสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดลพบุรี และจังหวัดสงขลา (ค่าเฉลี่ย 5.00) รองลงมาคือ จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดชุมพร (ค่าเฉลี่ย 4.50, 4.29 และ 4.25) ตามลำดับและอีก 4 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดตราด จังหวัดน่าน จังหวัดปัตตานี และจังหวัดเพชรบุรี (ค่าเฉลี่ย 4.00) ในขณะที่ตัวชี้วัดด้านคนพิการที่กำลังศึกษาอยู่และได้รับบริการจัดการศึกษาอย่างเต็มตามศักยภาพต่ำสุดคือ จังหวัดนครพนม จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดระยอง (ค่าเฉลี่ย 1.00) เท่านั้น

ข้อมูลตัวชี้วัด 3.1.2 การได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษาสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ

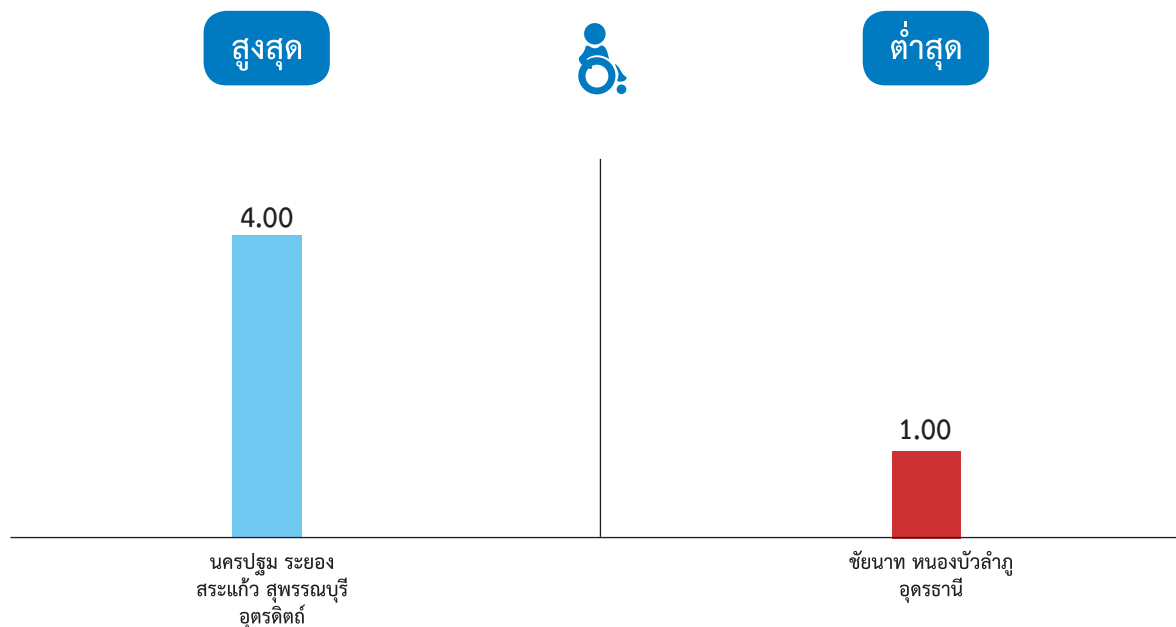
กราฟที่ 53 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษาสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากข้อมูลการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษาสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษา จำนวน 194 คน (ร้อยละ 36.74) รองลงมาคือ ได้รับการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และสื่อ อุปกรณ์ เครื่องช่วยที่เหมาะสมกับสภาพความพิการ รวมทั้งมีบุคลากรทางการศึกษาช่วยสนับสนุนการเรียนเป็นระยะ ๆ จำนวน 93 คน (ร้อยละ 17.61) และได้รับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และสื่อ อุปกรณ์ เครื่องช่วยที่เหมาะสมกับสภาพความพิการ จำนวน 86 คน (ร้อยละ 16.29) และมีเพียงที่ได้รับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 84 คน (ร้อยละ 15.91) ตามลำดับ ในขณะที่สถาบันการศึกษาจัดให้มีบุคลากรติดตามผลเป็นระยะ ๆ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 71 คน (ร้อยละ 13.45)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มากกว่าร้อยละ 30 ที่คนพิการไม่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษา ซึ่งหากพิจารณาจากสถาบันการศึกษาที่คนพิการที่ศึกษาอยู่จะแบ่งเป็นการศึกษาในระบบ (สามัญ) (ร้อยละ 84) การศึกษาในระบบเฉพาะทาง (ร้อยละ 17) และการศึกษานอกระบบ (กศน.) (ร้อยละ 1) ซึ่งเมื่อพิจารณาในหลายจังหวัด ไม่มีโรงเรียนเฉพาะความพิการ ที่สามารถรองรับคนพิการได้ โดยทั่วประเทศมีโรงเรียนเฉพาะความพิการเพียง 48 โรงเรียน และร้อยละ 50 เป็นโรงเรียนเฉพาะคือ โรงเรียนคนพิการทางการได้ยิน และมีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ที่ให้คนพิการเรียนร่วม 23,488 แห่ง (ที่มา: ข้อมูลระบบสารสนเทศของสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ สพฐ., 2560)

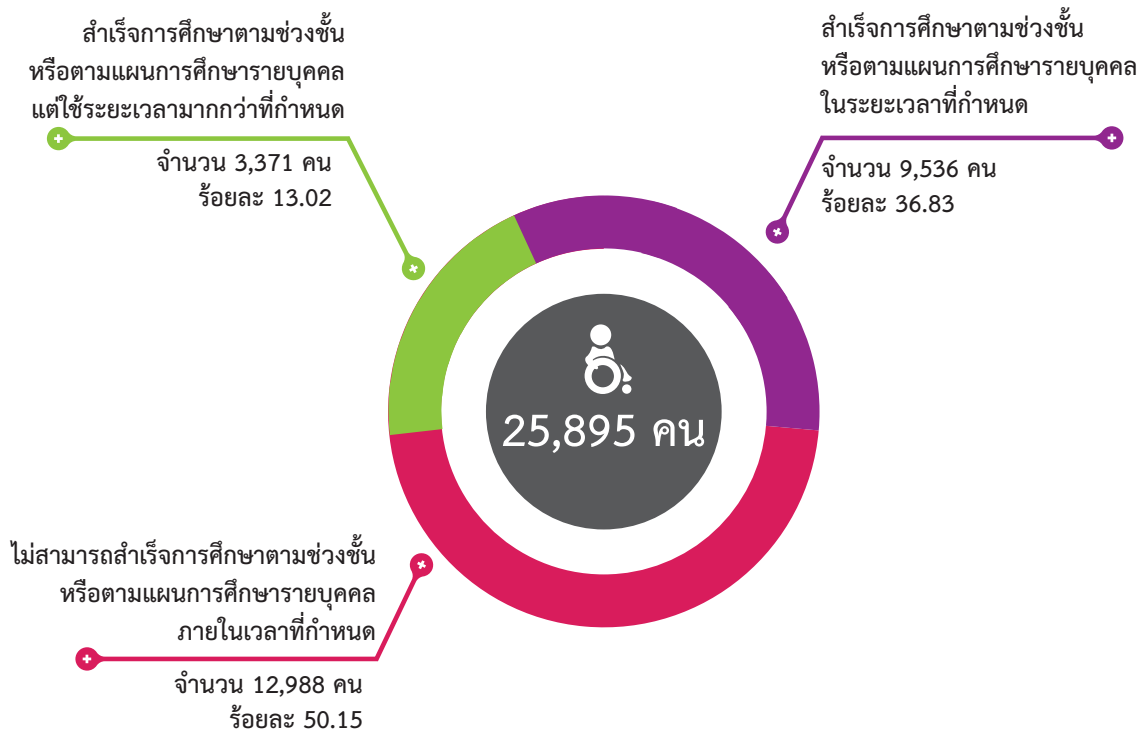
จากข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่า ปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่เหมาะสม บุคลากรทางการศึกษาพิเศษมีจำนวนจำกัด และปัญหาด้านความไม่สะดวกในการเดินทางของเด็กพิการ ส่งผลให้เด็กพิการบางส่วนไม่สามารถเข้ารับการศึกษาในสถาบันการศึกษาได้ตามศักยภาพและสิทธิที่ควรได้รับ

กราฟที่ 54 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษา สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ตามศักยภาพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษา พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครปฐม จังหวัดระยอง จังหวัดสระแก้ว จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุตรดิตถ์ (ค่าเฉลี่ย 4.00) และจังหวัดที่คนพิการได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาในสถาบันการศึกษาต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี (ค่าเฉลี่ย 1.00) เท่านั้น

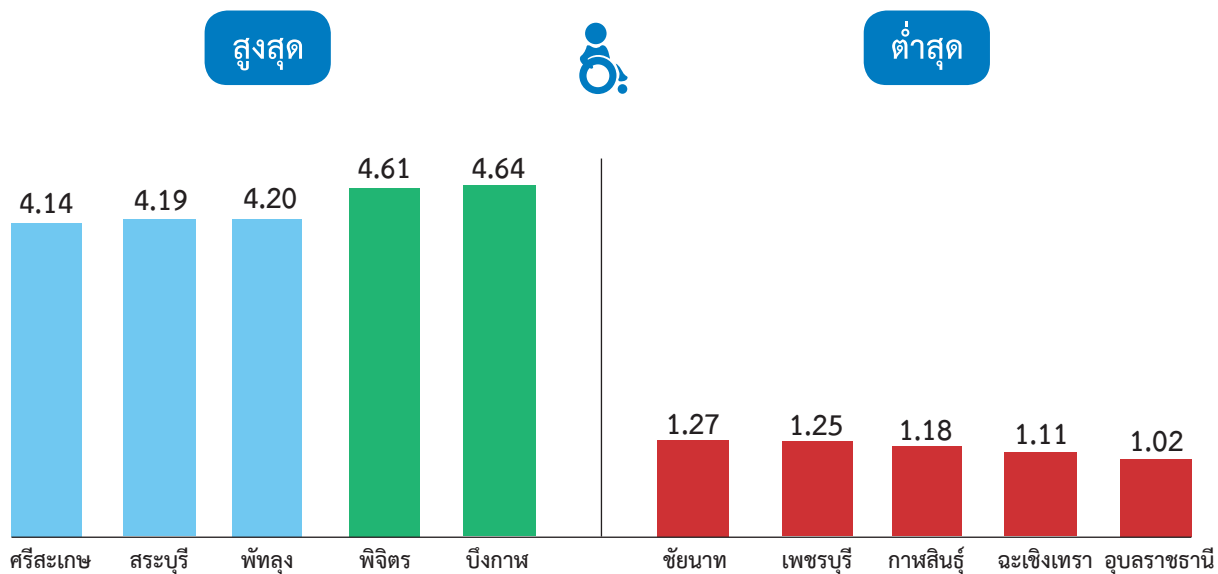
ข้อมูลตัวชี้วัด 3.1.3 การสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

กราฟที่ 55 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

การสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามช่วงชั้นหรือตามแผนการศึกษารายบุคคลภายในเวลาที่กำหนด จำนวน 12,988 คน (ร้อยละ 50.15) ในขณะที่สามารถสำเร็จการศึกษาตามช่วงชั้นหรือตามแผนการศึกษารายบุคคล แต่ใช้ระยะเวลามากกว่าที่กำหนด มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 3,371 คน (ร้อยละ 13.02)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 56 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) พบว่า จังหวัดที่คนพิการสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพัทลุง จังหวัดสระบุรี และจังหวัดศรีสะเกษ (ค่าเฉลี่ย 4.64, 4.61, 4.20, 4.19 และ 4.14) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่มีคนพิการสำเร็จการศึกษาในช่วงชั้นของการศึกษาหรือตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี (ค่าเฉลี่ย 1.02) รองลงมาคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดชัยนาท (ค่าเฉลี่ย 1.11, 1.18, 1.25 และ 1.27) ตามลำดับ

ดัชนีที่ 4 ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้

จากผลการสำรวจข้อมูลมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทั้งประเทศ ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด สามารถสรุปสาระสำคัญจากการประเมินในภาพรวมทั้งประเทศ ได้ดังนี้

2.66 ปานกลาง

4.1.1 การได้รับคำแนะนำ
คำปรึกษา ด้านอาชีพ

1.13 น้อยที่สุด

4.1.2 การสำเร็จการศึกษา
ได้ตามหลักสูตร
อาชีพที่ฝึก

1.31 น้อยที่สุด

4.1.3 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก
แหล่งกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพ

1.81 น้อย

4.1.4 การมีอาชีพและมีรายได้
เพียงพอต่อการยังชีพ

2.02 น้อย

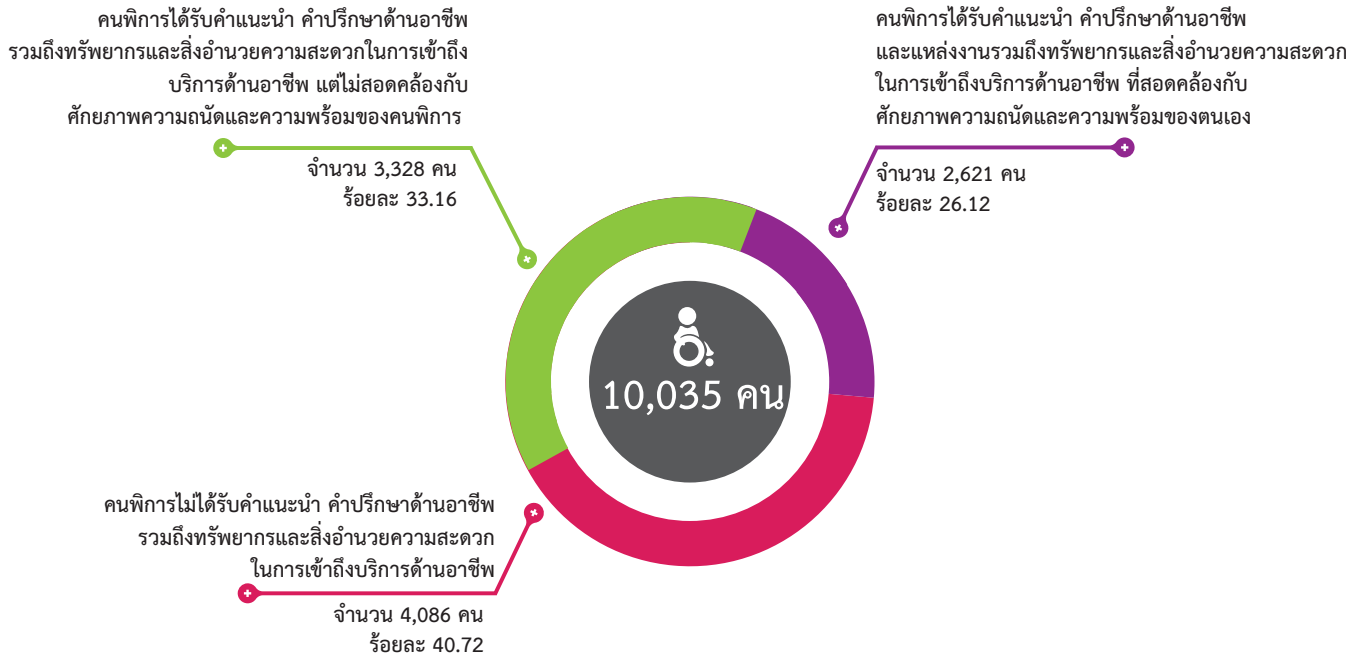
4.1.5 การได้รับการจ้างงาน
ผ่านระบบบริการจัดหางาน
ของคนพิการ

ค่าเฉลี่ย 1.73

รูปภาพที่ 9 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้

จากข้อมูลด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ พบว่า ลักษณะการบริการที่คนพิการได้รับมากที่สุดคือ การได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ (ค่าเฉลี่ย 2.66) รองลงมาคือ การได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ (ค่าเฉลี่ย 2.02) และการมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ (ค่าเฉลี่ย 1.81) ในขณะที่การสำเร็จการศึกษา ได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก อยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.13) ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวมจะพบว่าดัชนีด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.73)

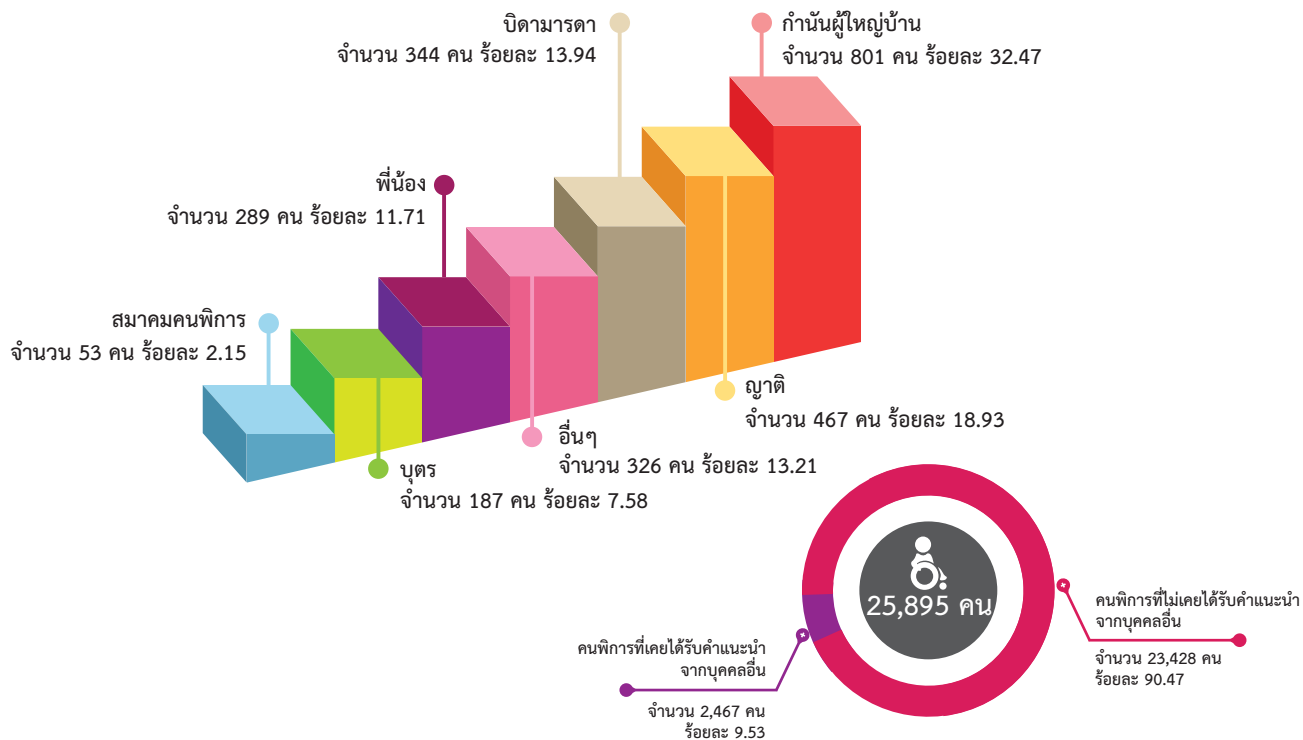
ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.1 การได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ

กราฟที่ 57 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ

ผลจากการสำรวจ พบว่า คนพิการในวัยทำงาน (15-60 ปี) ที่ดำเนินการสำรวจเก็บข้อมูล จำนวนรวม 10,035 คน ได้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้รับคำปรึกษา แนะนำ ด้านอาชีพ รวมถึงทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงบริการด้านอาชีพ จำนวน 4,068 คน (ร้อยละ 40.72) รองลงคือ คนพิการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ รวมถึงทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงบริการด้านอาชีพ แต่ไม่สอดคล้องกับศักยภาพความถนัดและความพร้อมของคนพิการ 3,328 คน (ร้อยละ 33.16) ในขณะที่คนพิการได้รับคำแนะนำ คำปรึกษาด้านอาชีพ และแหล่งงานรวมถึงทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการเข้าถึงบริการด้านอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพความถนัดและความพร้อมของตนเอง มีสัดส่วนน้อยที่สุด 2,621 คน (ร้อยละ 26.12)

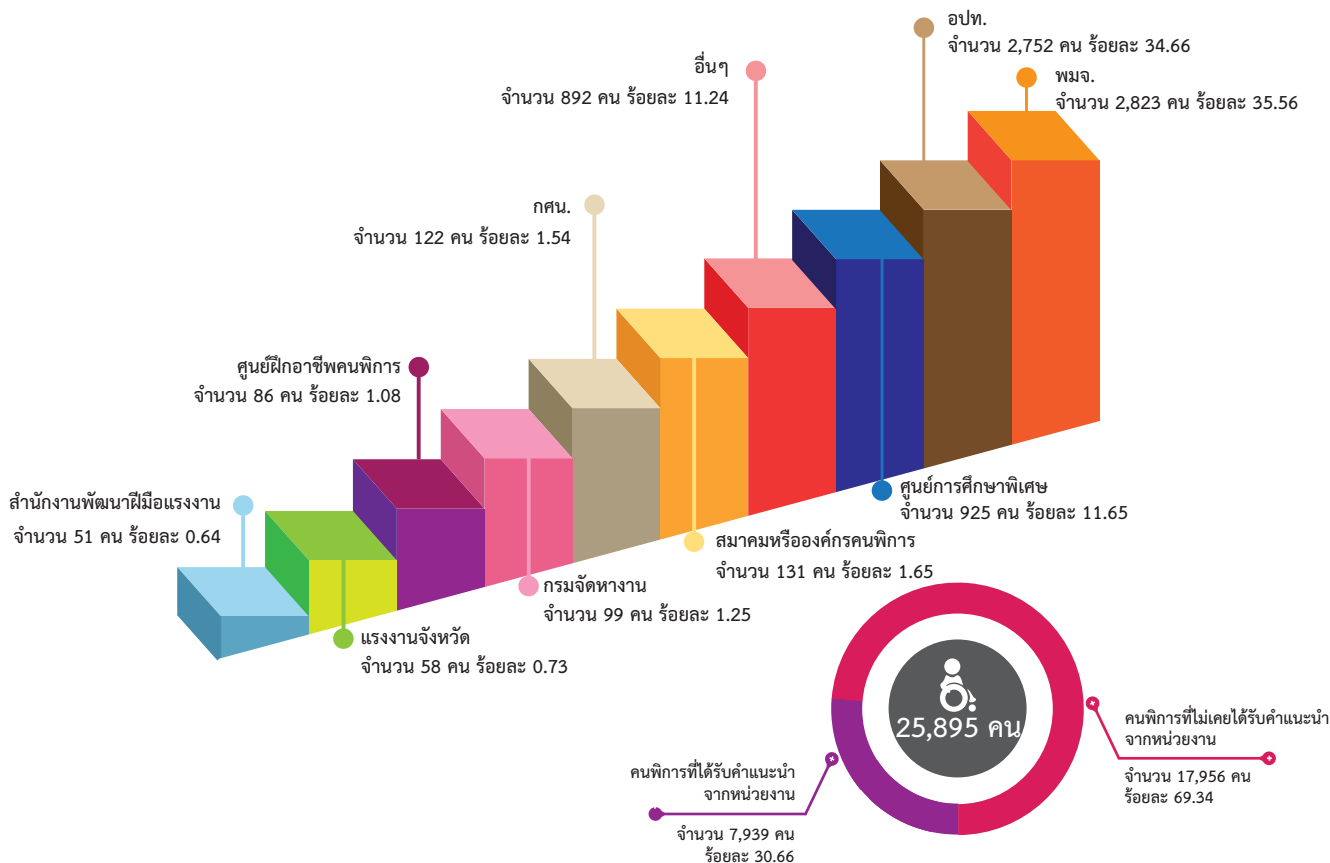
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 58 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการคนพิการได้รับคำแนะนำจากบุคคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า บุคคลที่ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาด้านอาชีพแก่คนพิการมากที่สุด คือ กำนันผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 801 คน (ร้อยละ 32.47) รองลงมาคือ ญาติ จำนวน 467 คน (ร้อยละ 18.93) และบิดามารดา จำนวน 344 คน (ร้อยละ 13.94) แต่ในขณะที่การได้รับคำแนะนำจากสมาคมคนพิการ มีสัดส่วนที่น้อยที่สุด จำนวน 53 คน (ร้อยละ 2.15)

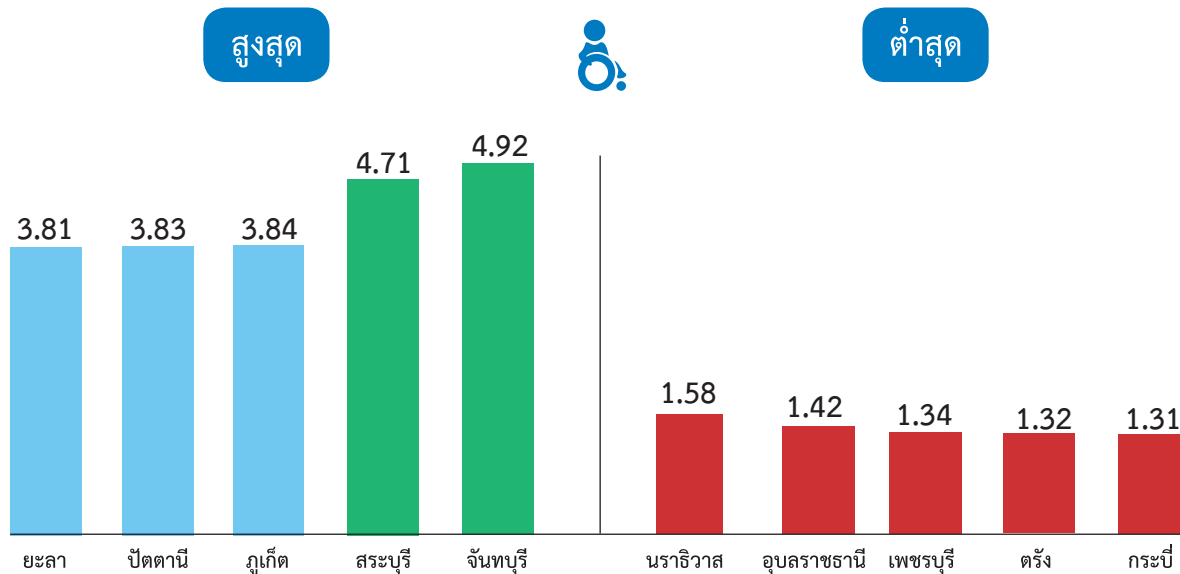
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 59 กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการได้รับคำแนะนำจากหน่วยงาน

ในส่วนของการได้รับคำแนะนำ ค่าปรึกษาด้านอาชีพของหน่วยงานมากที่สุดคือ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) จำนวน 2,823 คน (ร้อยละ 35.56) รองลงมาคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จำนวน 2,752 คน (ร้อยละ 34.66) และศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 925 คน (ร้อยละ 11.65) ตามลำดับ ในขณะที่การได้รับคำแนะนำจากสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน มีสัดส่วนที่น้อยที่สุด จำนวน 51 คน (ร้อยละ 0.64)

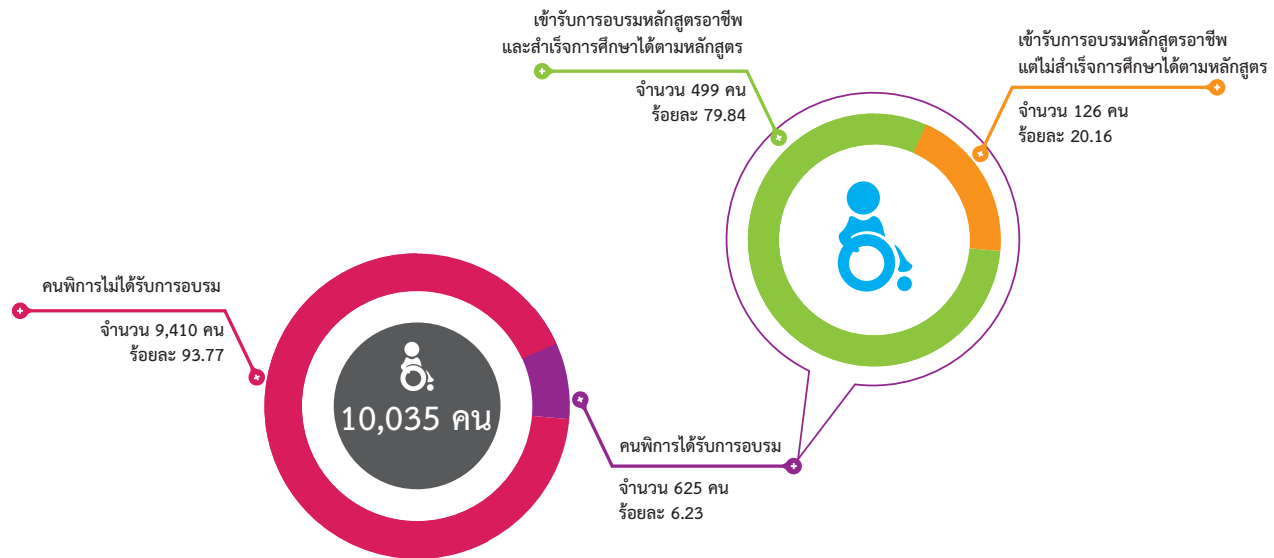
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 60 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับคำแนะนำ ค่าปรึกษาด้านอาชีพ สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับคำแนะนำ ค่าปรึกษาด้านอาชีพ พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับบริการสูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดภูเก็ต จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา (ค่าเฉลี่ย 4.92, 4.71, 3.84, 3.83 และ 3.81) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดให้คำแนะนำปรึกษาด้านอาชีพต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดนราธิวาส (ค่าเฉลี่ย 1.31, 1.32, 1.34, 1.42 และ 1.58) ตามลำดับ

ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.2 การสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก

กราฟที่ 61 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก

ตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก พบว่า จากข้อมูลคนพิการในวัยทำงาน (15-60 ปี) จำนวน 10,035 คน คนพิการส่วนใหญ่ในวัยทำงานไม่ได้รับการอบรม 9,410 คน (ร้อยละ 93.77) ในขณะที่มีคนที่พิการเพียง 625 คน (ร้อยละ 6.23) ได้รับการอบรมหลักสูตรฝึกวิชาชีพ ซึ่งสาเหตุที่คนพิการไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรด้านอาชีพเนื่องจากมีความพิการมาก จำนวน 3,067 คน (ร้อยละ 32.59) ไม่ทราบ จำนวน 2,481 คน (ร้อยละ 26.37) ไม่มีผู้สนับสนุน 663 คน (ร้อยละ 7.05) ขาดผู้ดูแลหรือผู้ช่วยในการอบรม จำนวน 563 คน (ร้อยละ 5.98) และอื่น ๆ จำนวน 2,636 คน (ร้อยละ 28.01)

จากจำนวนคนพิการที่ได้รับการอบรมฝึกวิชาชีพนี้ พบว่า คนพิการเข้ารับการอบรมหลักสูตรอาชีพ และสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตร มีจำนวน 499 คน (ร้อยละ 49.84) และเข้ารับการอบรมหลักสูตรอาชีพแต่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรมีจำนวน 126 คน (ร้อยละ 20.16) โดยรายละเอียดของหลักสูตรวิชาชีพที่คนพิการเข้าอบรมและจบหลักสูตร ปรากฏตามรูปภาพที่ 10

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

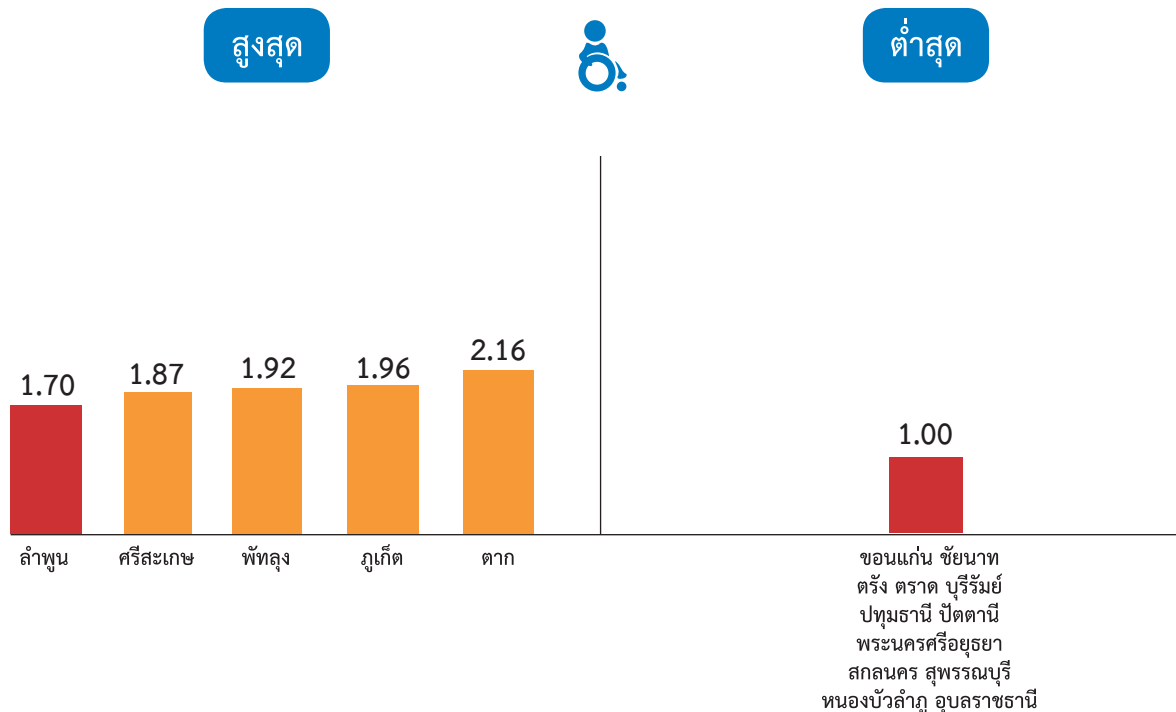
คนพิการที่จบหลักสูตร
หลักสูตร

คนพิการที่ไม่จบหลักสูตร
หลักสูตร

อื่น ๆ	59.13 %	อื่น ๆ	65.88 %
วิชาชีพนวดแผนโบราณ	9.82 %	ช่างซ่อมจักรยานยนต์และเครื่องยนต์ขนาดเล็ก	6.35 %
วิชาชีพศิลปหัตถกรรม	8.42 %	วิชาชีพศิลปหัตถกรรม	5.56 %
ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า	6.81 %	ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า	5.56 %
ช่างซ่อมจักรยานยนต์และเครื่องยนต์ขนาดเล็ก	3.61 %	ช่างเสริมสวย	3.97 %
ช่างตัดผมชาย	2.61 %	วิชาชีพนวดแผนโบราณ	3.97 %
ช่างไฟฟ้าและเครื่องทำความเย็น	2.00 %	ช่างไฟฟ้าและเครื่องทำความเย็น	3.17 %
พนักงานพิมพ์ดีดและคอมพิวเตอร์	1.80 %	ช่างวิทยุ	1.59 %
ช่างเย็บหนัง	1.60 %	ช่างเย็บหนัง	0.79 %
ช่างโทรทัศน์	1.20 %	ช่างโทรทัศน์	0.79 %
ช่างวิทยุ	1.00 %	ช่างตัดผมชาย	0.79 %
ช่างเสริมสวย	1.00 %	วิชาชีพกายอุปกรณ์เสริมและเทียม	0.79 %
วิชาชีพไมโครคอมพิวเตอร์	0.60 %	วิชาชีพไมโครคอมพิวเตอร์	0.79 %
เสมียนพนักงานพิมพ์ดีดและคอมพิวเตอร์	0.40 %	เสมียนพนักงานพิมพ์ดีดและคอมพิวเตอร์	0.00 %
วิชาชีพกายอุปกรณ์เสริมและเทียม	0.00 %	พนักงานพิมพ์ดีดและคอมพิวเตอร์	0.00 %
ช่างเชื่อมโลหะและทำมุ้งลวด	0.00 %	ช่างเชื่อมโลหะและทำมุ้งลวด	0.00 %

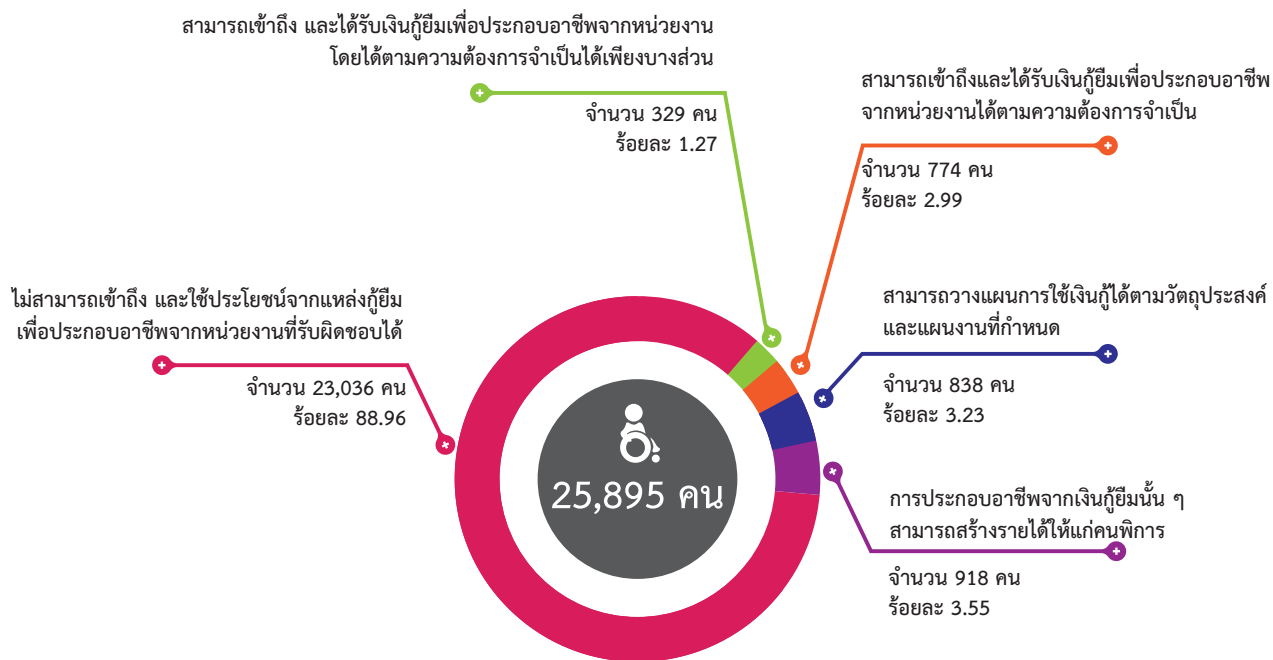
รูปภาพที่ 10 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการจบหลักสูตรของคนพิการ

กราฟที่ 62 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึกในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรอาชีพที่ฝึก พบว่า จังหวัดที่คนพิการสำเร็จการศึกษา สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดตาก จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพัทลุง จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดลำพูน (ค่าเฉลี่ย 2.16, 1.96, 1.92, 1.87 และ 1.70) ตามลำดับ ในขณะที่ที่คนพิการสำเร็จการศึกษา ต่ำสุด มีจำนวนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12 จังหวัดคือ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยนาท จังหวัดตรัง จังหวัดตราด จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสกลนคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุบลราชธานี (ค่าเฉลี่ย 1.00)

ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.3 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพ

กราฟที่ 63 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพ

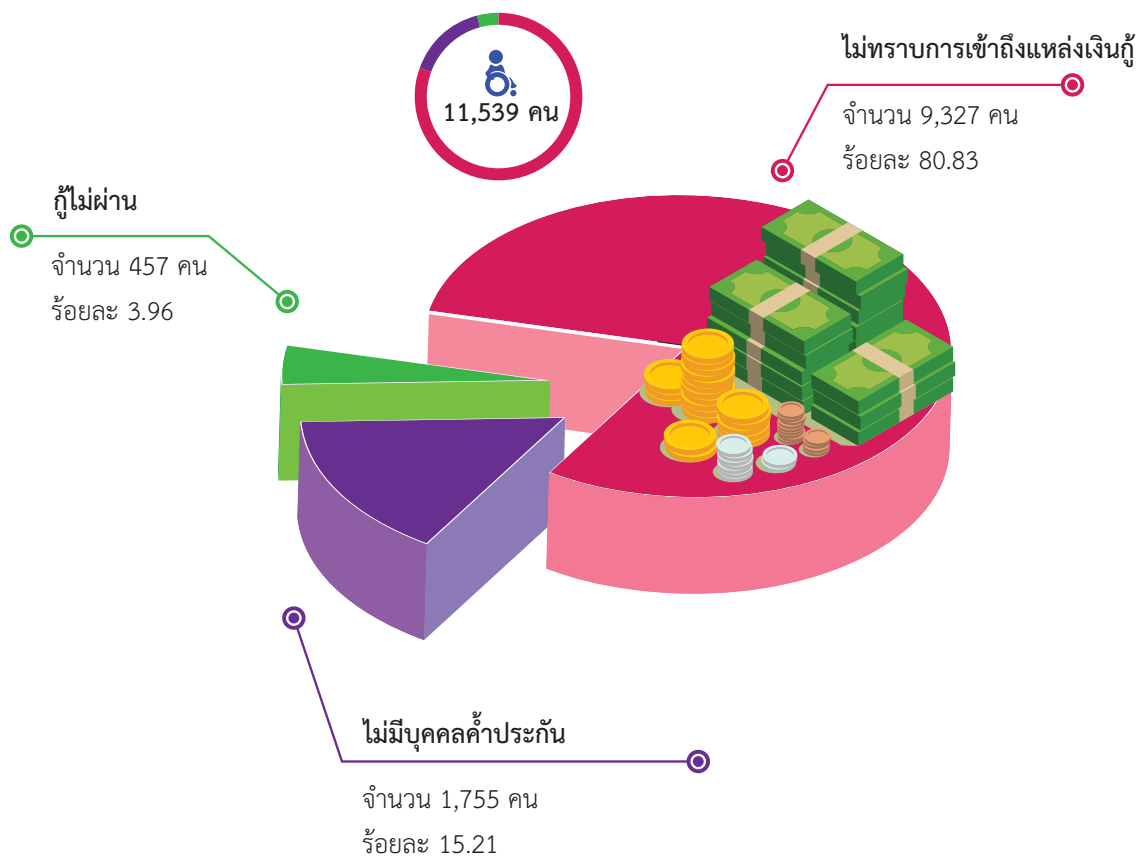
จากข้อมูลการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพ พบว่าคนพิการส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพจากหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ จำนวน 23,036 คน (ร้อยละ 88.96) และคนพิการที่สามารถเข้าถึงและได้รับเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพ จำนวน 2,859 คน (ร้อยละ 11.04)

หากพิจารณาข้อมูลคนพิการที่สามารถเข้าถึงและได้รับเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพ พบว่า ในการประกอบอาชีพจากเงินกู้ยืมนั้น ๆ สามารถสร้างรายได้ให้แก่คนพิการ มีสัดส่วนมากที่สุด จำนวน 918 คน (ร้อยละ 3.55) รองลงมาคือสามารถวางแผนการใช้เงินกู้ได้ตามวัตถุประสงค์และแผนงานที่กำหนด จำนวน 838 คน (ร้อยละ 3.23) และสามารถเข้าถึงและได้รับเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพจากหน่วยงานได้ตามความต้องการจำเป็น จำนวน 774 คน (ร้อยละ 2.99)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

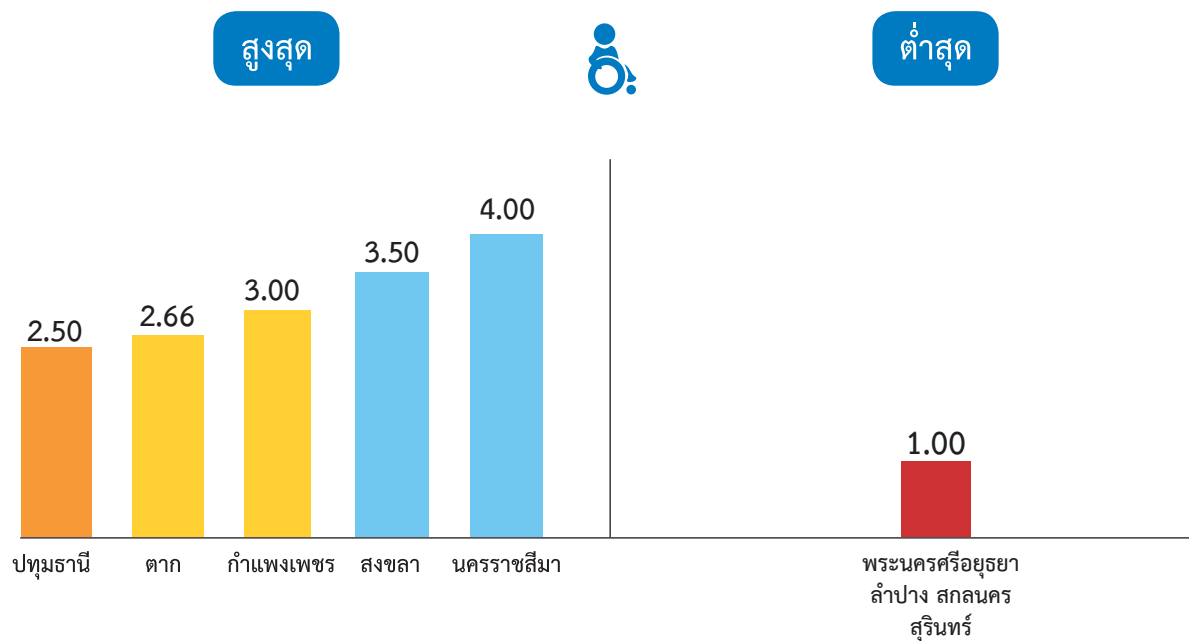
ในขณะที่คนพิการสามารถเข้าถึงเงินกู้ยืมเพื่อประกอบอาชีพจากหน่วยงานโดยได้ตามความต้องการจำเป็นได้เพียงบางส่วน มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 329 คน (ร้อยละ 1.27)

สำหรับการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้คนพิการในวัยทำงานไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่ทราบการเข้าถึงแหล่งเงินกู้ จำนวน 9,327 คน (ร้อยละ 80.83) รองลงมาคือ ไม่มีบุคคลค้ำประกัน จำนวน 1,755 คน (ร้อยละ 15.21) และกู้ไม่ผ่าน มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 457 คน (ร้อยละ 3.96)

กราฟที่ 64 กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดสาเหตุคนพิการในวัยทำงานที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้

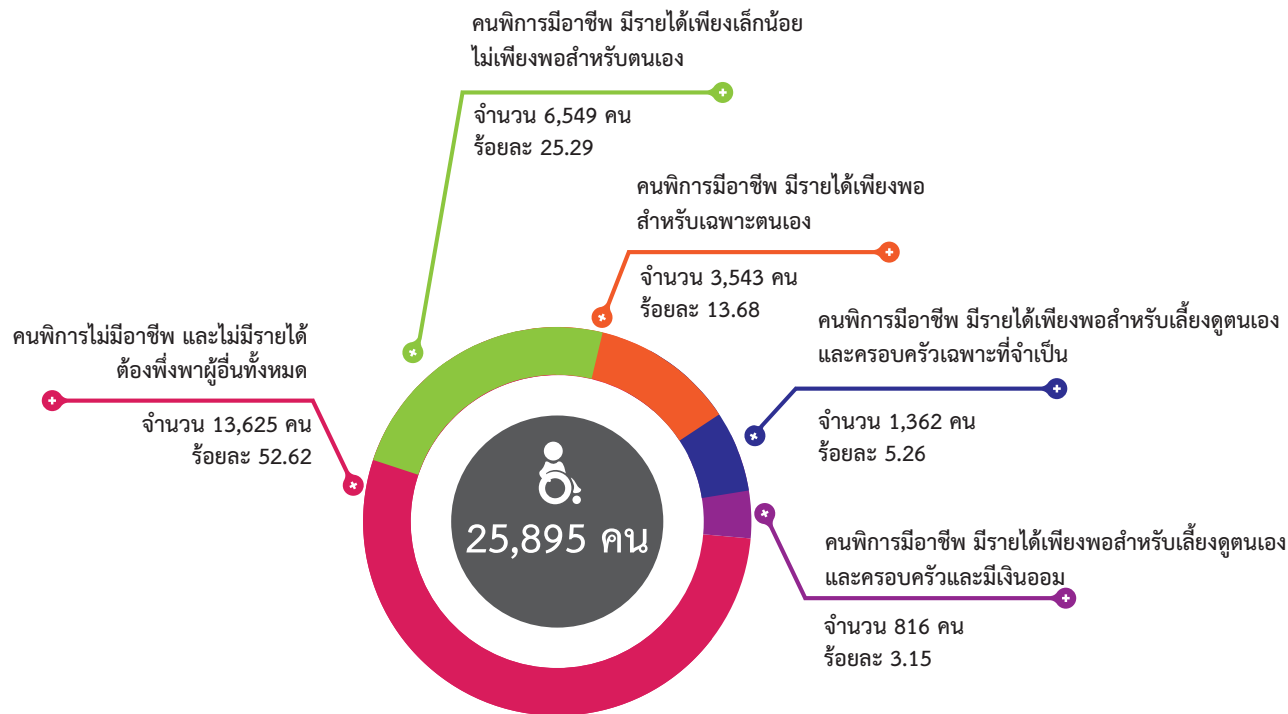
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 65 กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินเพื่อประกอบอาชีพ พบว่า จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสงขลา จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก และจังหวัดปทุมธานี (ค่าเฉลี่ย 4.00, 3.50, 3.00, 2.66 และ 2.50) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งกักเงินฯ ต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลำปาง จังหวัดสกลนคร และจังหวัดสุรินทร์ (ค่าเฉลี่ย 1.00)

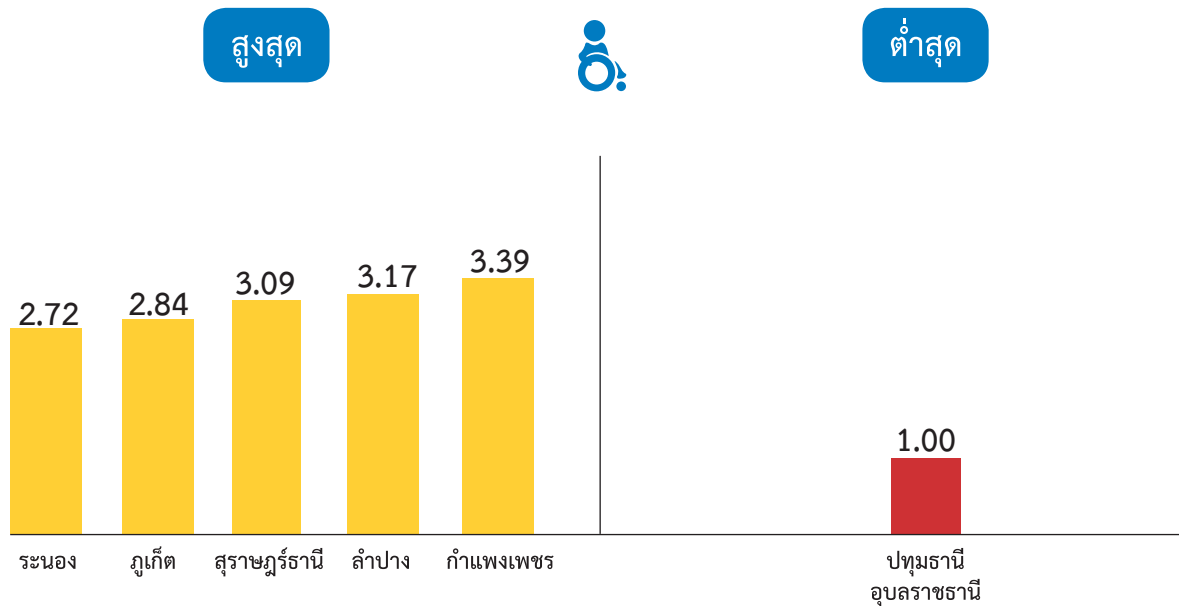
ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.4 การมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ

กราฟที่ 66 กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ

จากข้อมูลการมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพของคนพิการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพ และไม่มีรายได้ ต้องพึ่งพาผู้อื่นทั้งหมด จำนวน 13,625 คน (ร้อยละ 52.62) คนพิการมีอาชีพ มีรายได้เพียงเล็กน้อย ไม่เพียงพอสำหรับตนเอง จำนวน 6,549 คน (ค่าเฉลี่ย 25.29) รองลงมาคือ คนพิการมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอสำหรับ เฉพาะตนเอง จำนวน 3,543 คน (ร้อยละ 13.68) และคนพิการมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอสำหรับเลี้ยงดูตนเองและ ครอบครัว เฉพาะที่จำเป็น 1,362 คน (ร้อยละ 5.26) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอสามารถ เลี้ยงดูตนเอง และครอบครัวและมีเงินออม มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 816 คน (ร้อยละ 3.15)

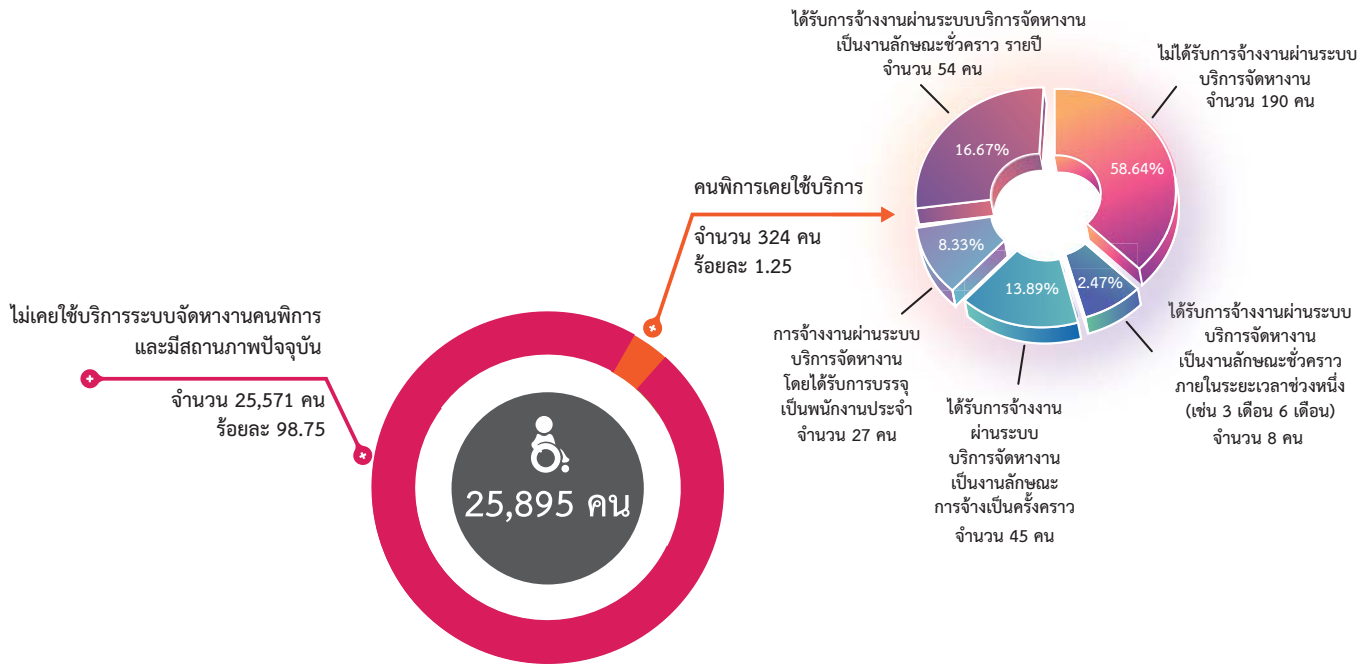
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 67 กราฟแสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ พบว่า จังหวัดที่คนพิการมีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดลำปาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง (ค่าเฉลี่ย 3.39, 3.17, 3.09, 2.84 และ 2.72) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอต่ำสุดได้แก่ จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดอุบลราชธานี (ค่าเฉลี่ย 1.00)

ข้อมูลตัวชี้วัด 4.1.5 การได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ

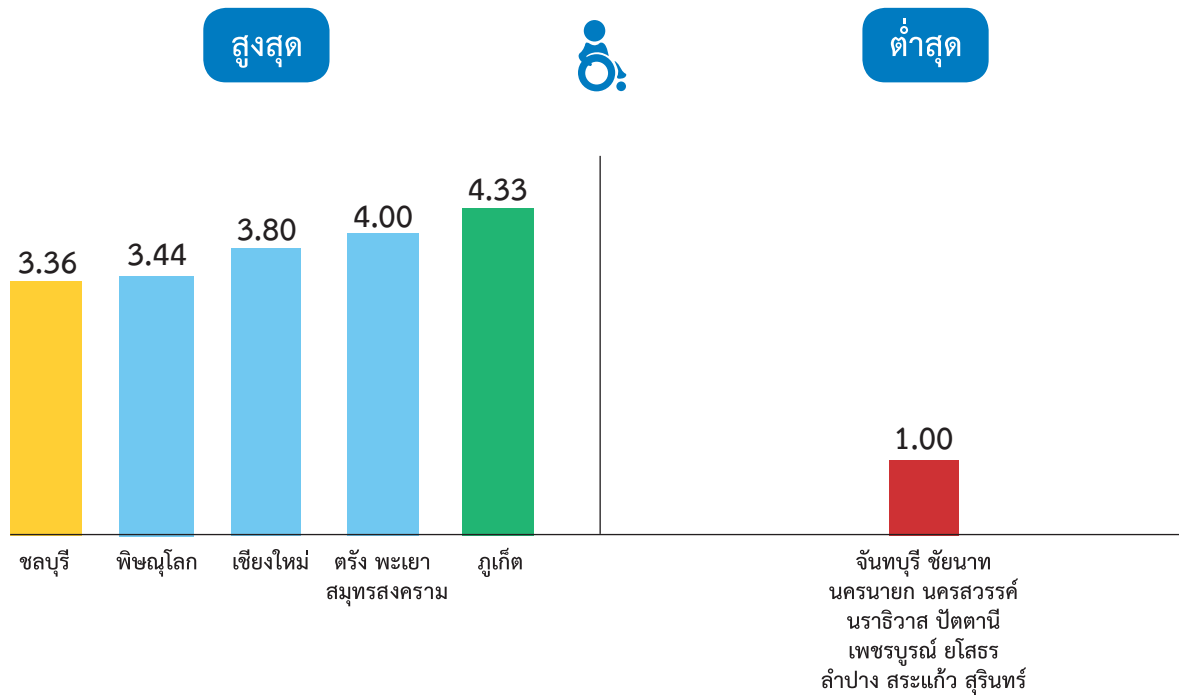

กราฟที่ 68 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ

จากข้อมูลการได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่เคยใช้บริการระบบบริการจัดหางานคนพิการ และมีสถานภาพปัจจุบัน จำนวน 25,571 คน (ร้อยละ 98.75) และมีคนพิการเคยใช้บริการระบบบริการจัดหางานคนพิการแค่เพียงจำนวน 324 คน (ร้อยละ 1.25)

ในกลุ่มคนพิการเคยใช้บริการ พบว่า ไม่ได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางาน มากที่สุดจำนวน 190 คน (ร้อยละ 58.64) รองลงมาคือ ได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางาน เป็นงานลักษณะชั่วคราว รายปี จำนวน 54 คน (ร้อยละ 16.67) และได้รับการจ้างงานเป็นครั้งคราว จำนวน 45 คน (ร้อยละ 13.89) สำหรับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานโดยได้รับการบรรจุเป็นพนักงานประจำ จำนวน 27 คน (ร้อยละ 8.33) ในขณะที่ได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางาน เป็นงานลักษณะชั่วคราว ภายใต้อะไรเวลาช่วงหนึ่ง (เช่น 3 เดือน 6 เดือน) มีสัดส่วนน้อยที่สุดจำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.47)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 69 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับการจ้างงานผ่านระบบบริการจัดหางานของคนพิการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับการจ้างงานผ่านระบบฯ สูงสุดได้แก่ จังหวัดภูเก็ต (ค่าเฉลี่ย 4.33) รองลงมาอีก 3 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดตรัง จังหวัดพะเยา และจังหวัดสมุทรสงคราม (ค่าเฉลี่ย 4.00) และจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดชลบุรี (ค่าเฉลี่ย 3.80, 3.44 และ 3.36) ตามลำดับ ในขณะที่คนพิการได้รับการจ้างงานผ่านระบบฯ ต่ำสุด มีจำนวนเท่ากันถึง 11 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครนายก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดยโสธร จังหวัดลำปาง จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดสุรินทร์ (ค่าเฉลี่ย 1.00) เท่านั้น

ดัชนีที่ 5 ด้านการออกสู่สังคม

จากผลการสำรวจข้อมูลมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทั้งประเทศ ด้านการออกสู่สังคม ซึ่งประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด สามารถสรุปสาระสำคัญจากการประเมินในภาพรวมทั้งประเทศ ได้ดังนี้

1.10 น้อยที่สุด

5.1.1 การได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิต
ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง

2.99 ปานกลาง

5.1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา
วัฒนธรรม ประเพณี

2.29 น้อย

5.1.3 การได้รับการ

- 1) การมีผู้ช่วยคนพิการ
- 2) การจัดปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
- 3) การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล

ค่าเฉลี่ย 1.93

2.71 ปานกลาง

5.1.4 การได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิก
ในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี
มีความภาคภูมิใจ ในตนเอง

1.20 น้อยที่สุด

5.1.5 การรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการ
เป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง

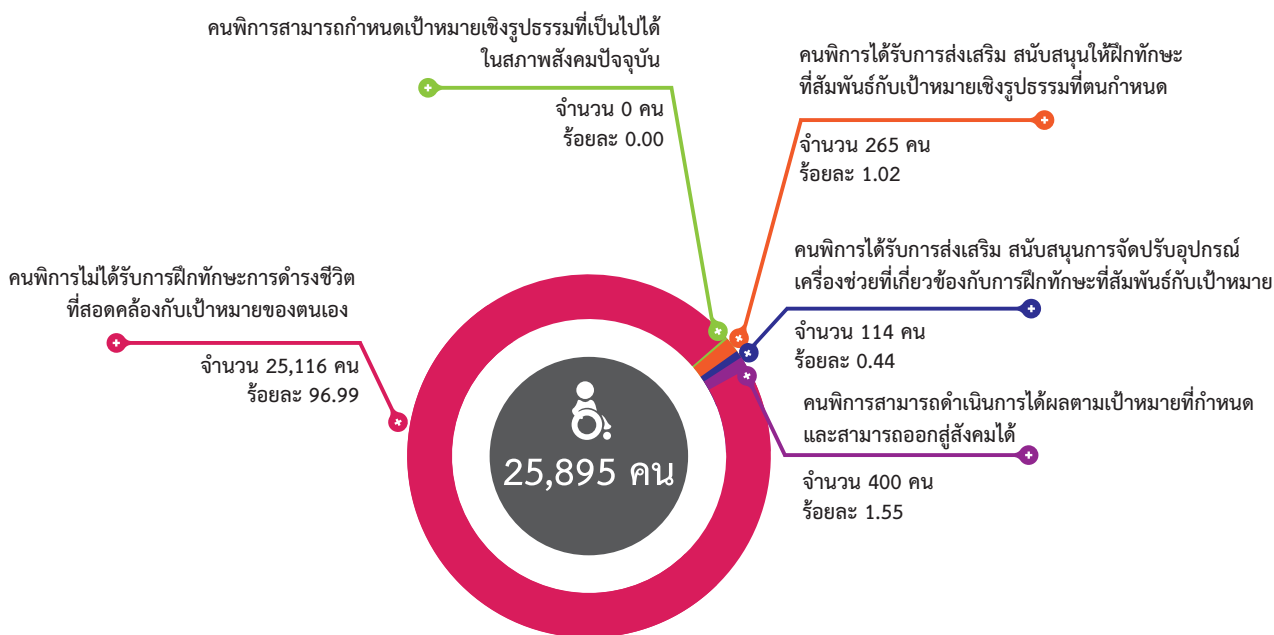
1.29 น้อยที่สุด

5.1.6 การมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย
แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ

รูปภาพที่ 11 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านการออกสู่สังคม

จากข้อมูลด้านการออกสู่สังคม พบว่า การออกสู่สังคมที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้มากที่สุดคือ การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี (ค่าเฉลี่ย 2.99) การได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง (ค่าเฉลี่ย 2.71) รองลงมาคือ การได้รับการบริการ (ค่าเฉลี่ย 2.29) ตามลำดับ ในขณะที่การออกสู่สังคมที่คนพิการเข้าถึงได้น้อยที่สุดคือ การได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง (ค่าเฉลี่ย 1.10) ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า ดัชนีด้านการออกสู่สังคมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.93)

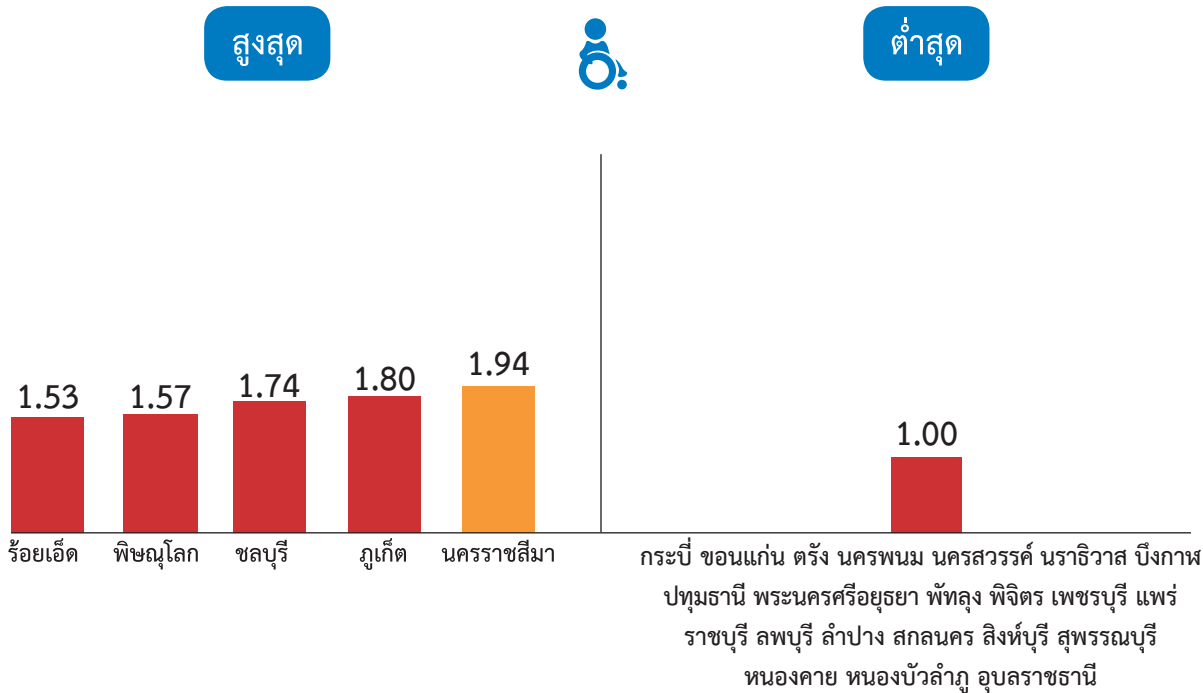
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.1 การได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง

กราฟที่ 70 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง

จากข้อมูลการได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเองของคนพิการ พบว่า คนพิการไม่ได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง จำนวน 25,116 คน (ร้อยละ 96.99) รองลงมา คือ คนพิการสามารถดำเนินการได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถออกสู่สังคมได้ จำนวน 400 คน (ร้อยละ 1.55) และคนพิการได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้ฝึกทักษะที่สัมพันธ์กับเป้าหมายเชิงรูปธรรมที่ตนกำหนด จำนวน 265 คน (ร้อยละ 1.02) และคนพิการได้รับการส่งเสริม สนับสนุนการจัดปรับอุปกรณ์เครื่องช่วยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะที่สัมพันธ์กับเป้าหมาย จำนวน 114 คน (ร้อยละ 0.44) ในขณะที่คนพิการสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงรูปธรรมที่เป็นไปได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน เป็นเรื่องที่คุณพิการไม่สามารถทำได้เลย

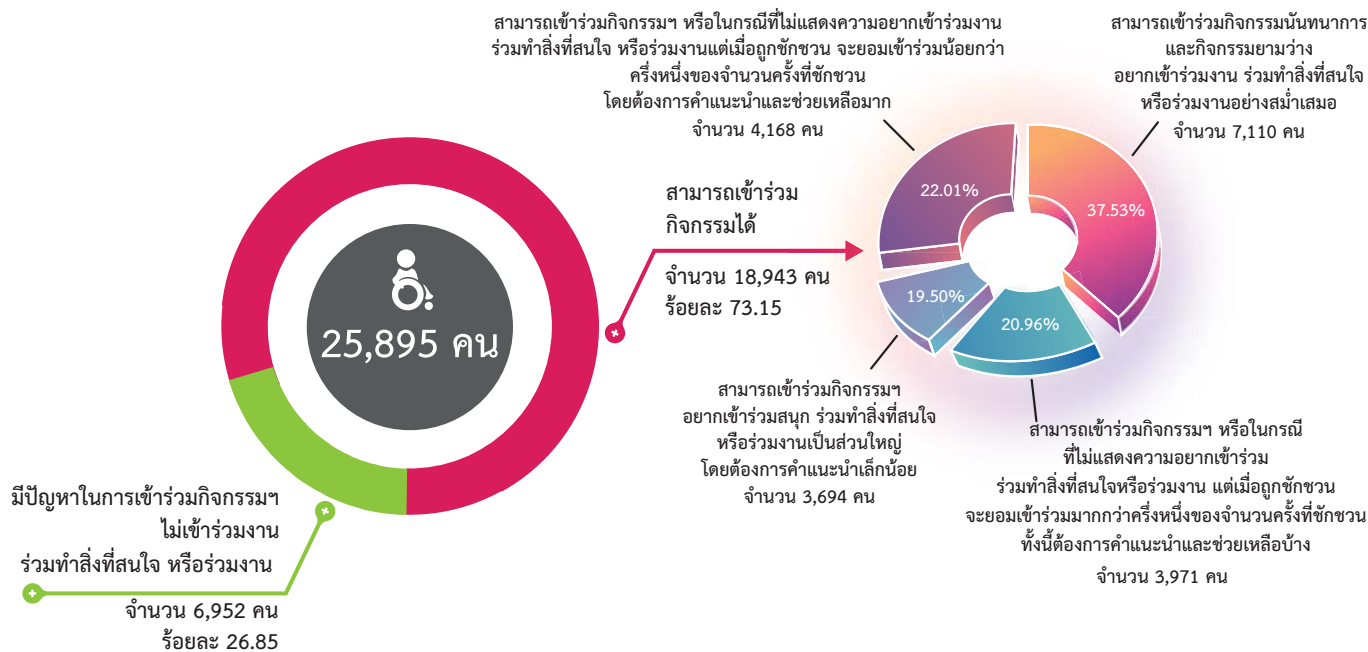
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 71 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเองในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับเป้าหมายของตนเอง พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับการฝึกทักษะฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชลบุรี จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดร้อยเอ็ด (ค่าเฉลี่ย 1.94, 1.80, 1.74, 1.57 และ 1.53) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่คนพิการได้รับการฝึกทักษะการดำรงชีวิตฯ ต่ำสุด มีจำนวนเท่ากัน 22 จังหวัดคือ จังหวัดกระบี่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดตรัง จังหวัดนครพนม จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพิจิตร จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดแพร่ จังหวัดราชบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดลำปาง จังหวัดสกลนคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุบลราชธานี (ค่าเฉลี่ย 1.00)

ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี

กราฟที่ 72 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี

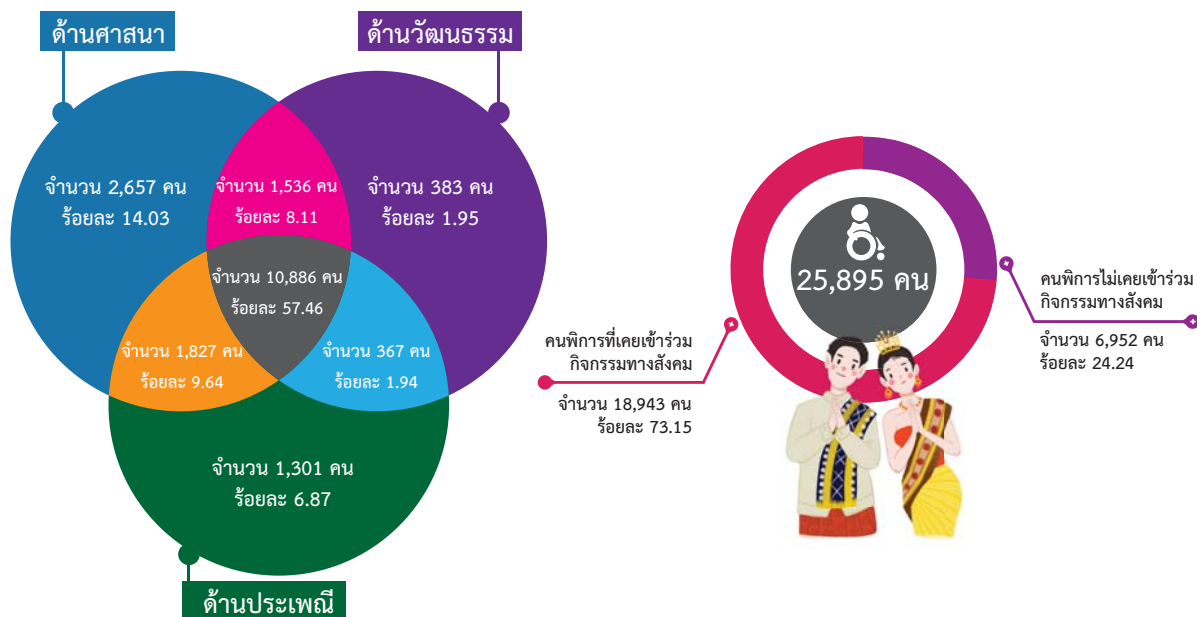
จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี พบว่า คนพิการส่วนใหญ่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมยามว่าง อยากเข้าร่วมงานร่วมทำสิ่งที่สนใจ จำนวน 18,943 คน (ร้อยละ 73.15) และคนพิการที่มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ ไม่เข้าร่วมงาน ร่วมทำสิ่งที่น่าสนใจ หรือร่วมงาน จำนวน 6,952 คน (ร้อยละ 26.85)

ในกลุ่มคนพิการที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการและกิจกรรมยามว่างอยากเข้าร่วมงาน ร่วมทำสิ่งที่สนใจหรือร่วมงานอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 7,110 คน (ร้อยละ 37.53) รองลงมาคือ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมฯ หรือในกรณีที่ไม่แสดงความอยากเข้าร่วมงาน ร่วมทำสิ่งที่สนใจ หรือร่วมงานแต่เมื่อถูกชักชวน โดยต้องการคำแนะนำและช่วยเหลือมาก จำนวน 4,168 คน (ร้อยละ 22.01) รองลงมาคือ สามารถเข้า

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

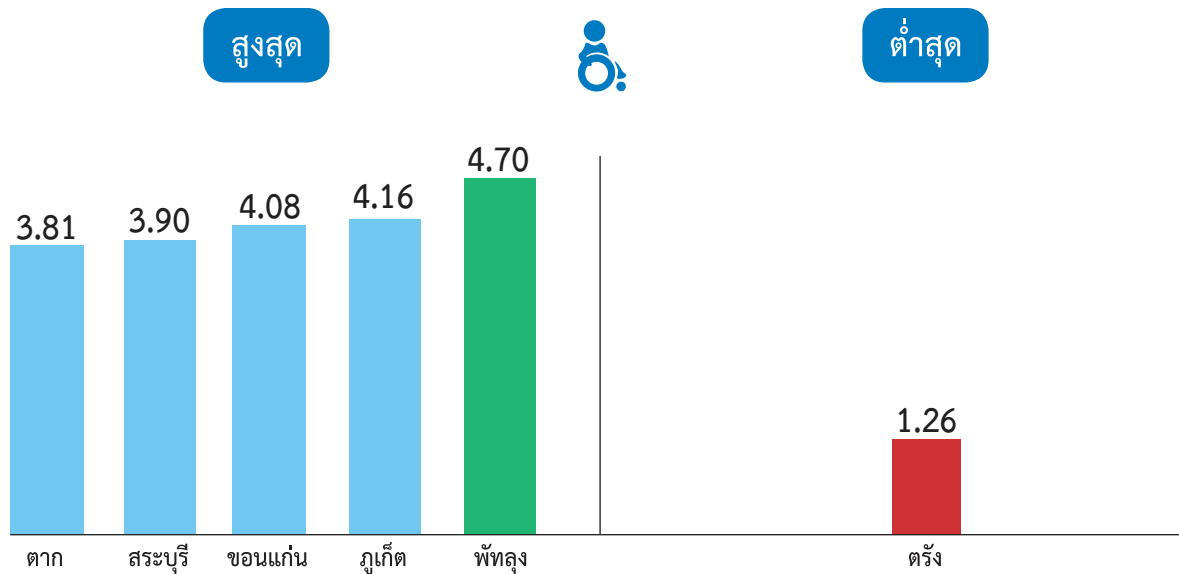
ร่วมกิจกรรมฯ หรือในกรณีที่ไม่แสดงความอยากเข้าร่วม ร่วมทำสิ่งที่สนใจหรือร่วมงาน แต่เมื่อถูกชักชวน จะยอมเข้าร่วมมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครั้งที่ชักชวน ทั้งนี้ต้องการคำแนะนำและช่วยเหลือบ้าง จำนวน 3,971 คน (ร้อยละ 20.96) ในขณะที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมฯ อยากเข้าร่วม ร่วมทำสิ่งที่สนใจ หรือร่วมงานเป็นส่วนใหญ่ โดยต้องการคำแนะนำเล็กน้อย มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 3,694 คน (ร้อยละ 19.50)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลคนพิการที่เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในแต่ละด้าน พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ทั้งด้านศาสนา ด้านวัฒนธรรม และด้านประเพณี มีสัดส่วนมากที่สุด จำนวน 10,886 คน (ร้อยละ 57.46) รองลงมาคือ เข้าร่วมกิจกรรมด้านศาสนาเพียงด้านเดียว จำนวน 2,657 คน (ร้อยละ 14.03) เข้าร่วมกิจกรรมทั้งด้านศาสนาและด้านประเพณี จำนวน 1,827 คน (ร้อยละ 9.64) เข้าร่วมกิจกรรมทั้งด้านศาสนาและด้านวัฒนธรรม จำนวน 1,536 คน (ร้อยละ 8.11) เข้าร่วมกิจกรรมด้านประเพณีเพียงด้านเดียว จำนวน 1,301 คน (ร้อยละ 6.87) และเข้าร่วมกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเพียงด้านเดียว จำนวน 369 คน (ร้อยละ 1.95) ในขณะที่คนพิการที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งด้านวัฒนธรรมและด้านประเพณี มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 367 คน (ร้อยละ 1.94)

กราฟที่ 73 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดคนพิการได้เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

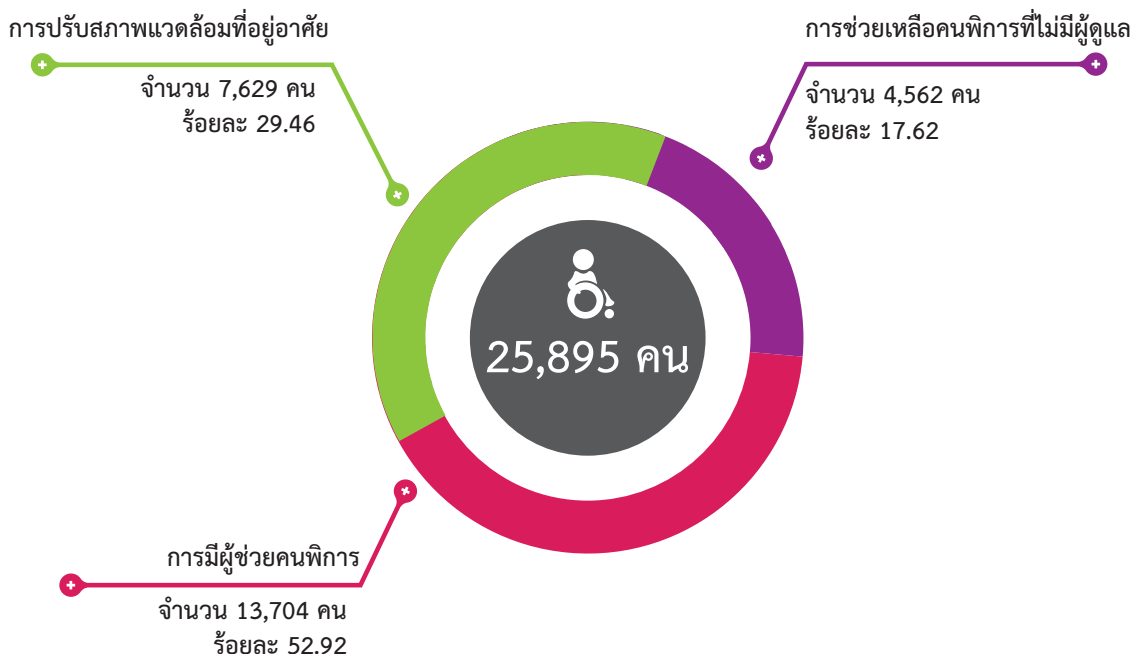

กราฟที่ 74 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี พบว่า จังหวัดที่มีคนพิการได้เข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสระบุรี และจังหวัดตาก (ค่าเฉลี่ย 4.70, 4.16, 4.08, 3.90 และ 3.81) ตามลำดับ และจังหวัดที่คนพิการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ต่ำสุด จังหวัดตรัง (ค่าเฉลี่ย 1.26) เท่านั้น

ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.3 การได้รับบริการ

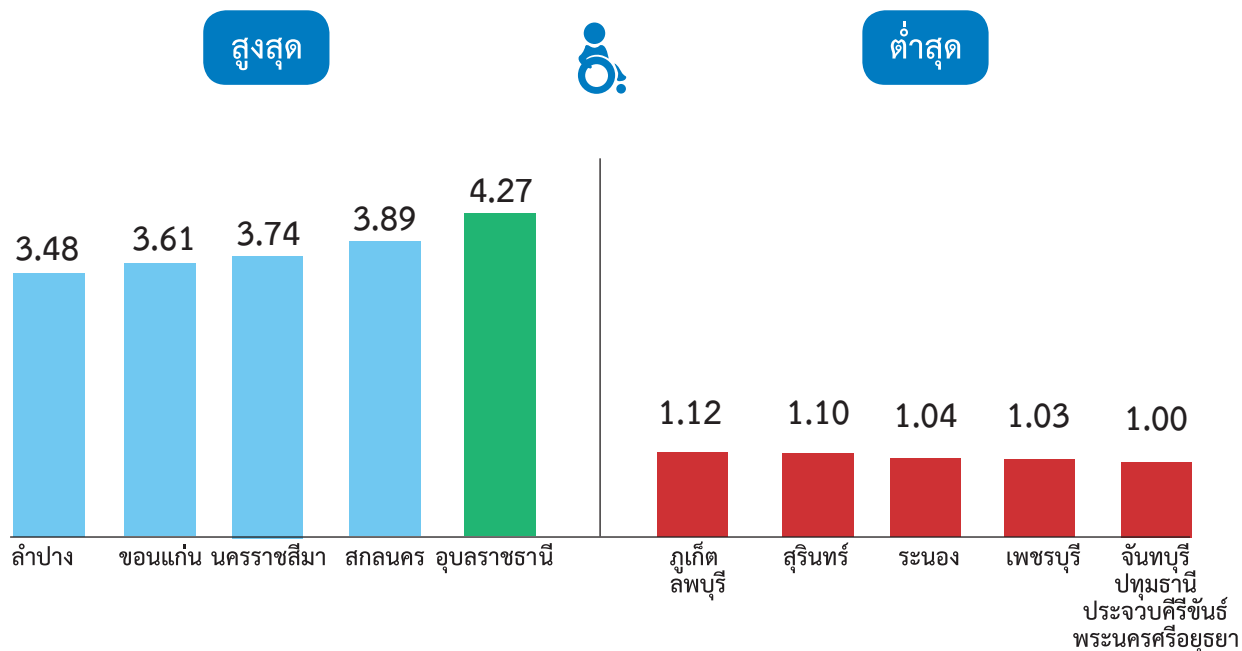
- 1) การมีผู้ช่วยคนพิการ
- 2) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย
- 3) การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล

กราฟที่ 75 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับบริการ

จากข้อมูลการได้รับบริการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่มีความต้องการได้รับการผู้ช่วยคนพิการ จำนวน 13,704 คน (ร้อยละ 52.92) และต้องการการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย จำนวน 7,629 คน (ร้อยละ 29.46) ในขณะที่ การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลมีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 4,562 คน (ร้อยละ 17.62)

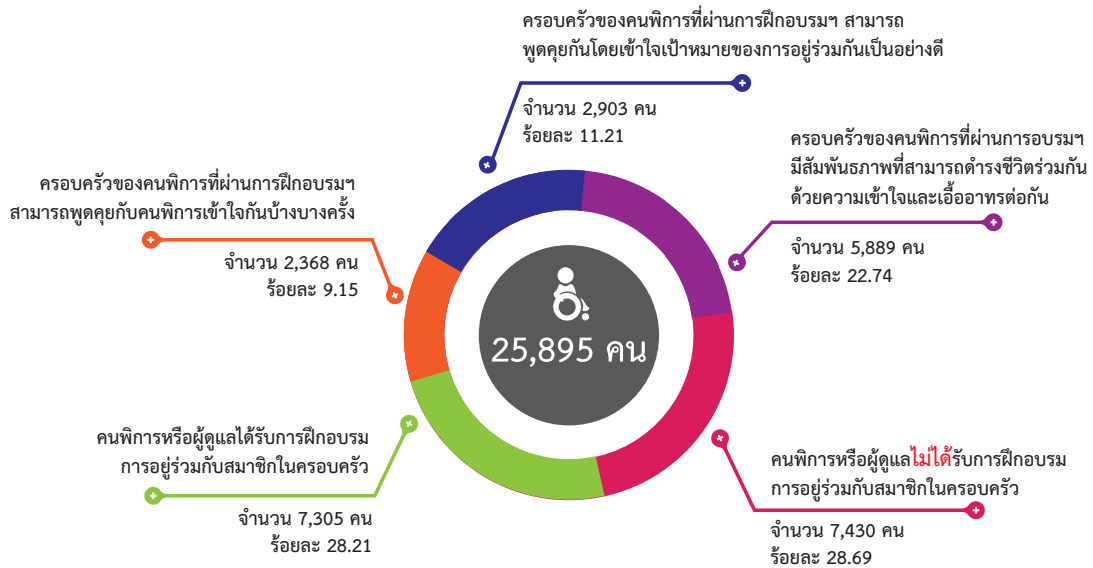
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 76 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการบริการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับการบริการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับการบริการ 1) การมีผู้ช่วยคนพิการ 2) การจัดปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย 3) การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดลำปาง (ค่าเฉลี่ย 4.27, 3.89, 3.74, 3.61 และ 3.48) ตามลำดับ ในส่วนของจังหวัดที่คนพิการได้รับการบริการต่ำสุด คือ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ค่าเฉลี่ย 1.00) รองลงมาคือ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดระนอง และจังหวัดสุรินทร์ (ค่าเฉลี่ย 1.03, 1.04 และ 1.10) และอีก 2 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดลพบุรี (ค่าเฉลี่ย 1.12)

ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.4 การได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง

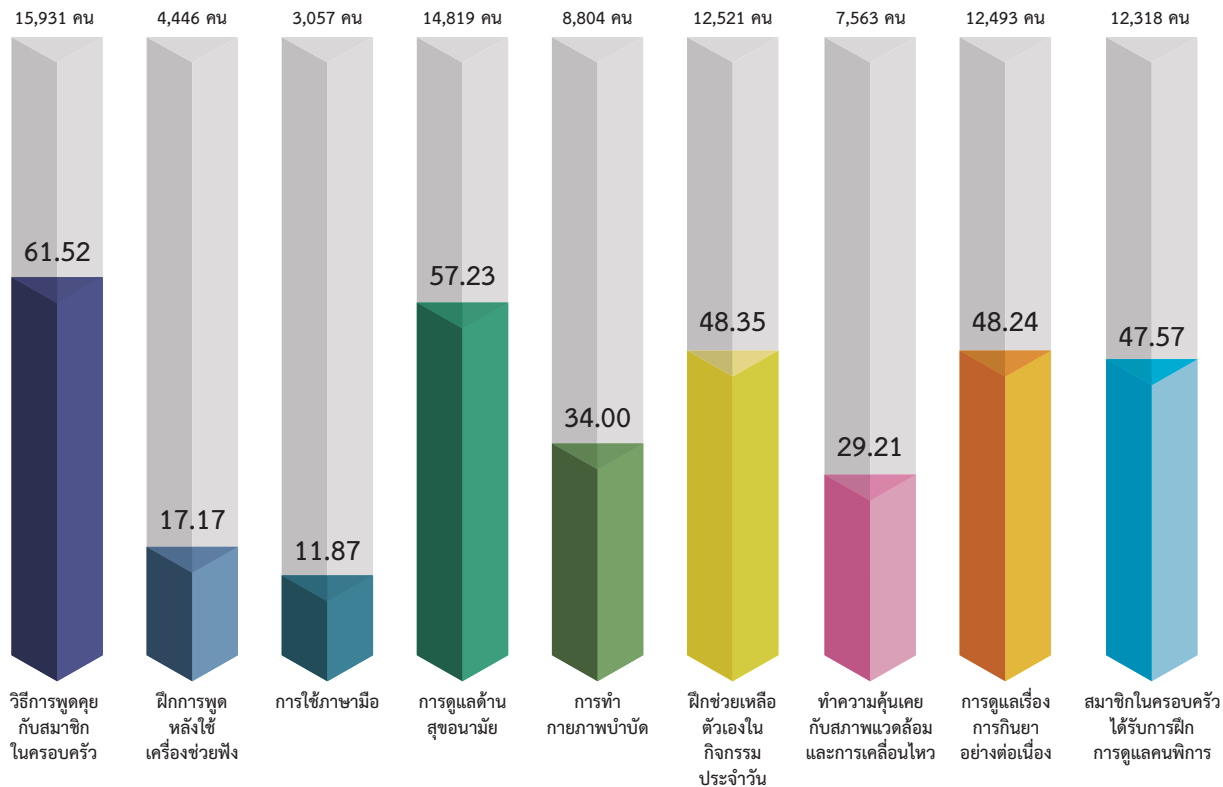

กราฟที่ 77 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง

จากข้อมูลการได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า คนพิการหรือผู้ดูแลไม่ได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว จำนวน 7,430 คน (ร้อยละ 28.69) นอกจากนี้ ยังพบว่า ข้อมูลที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกันคือ คนพิการหรือผู้ดูแลได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว จำนวน 7,305 คน (ร้อยละ 28.21) รวมทั้งครอบครัวของคนพิการที่ผ่านการฝึกอบรมฯ มีสัมพันธภาพที่สามารถดำรงชีวิตร่วมกันด้วยความเข้าใจและเอื้ออาทรต่อกัน มีจำนวน 5,889 คน (ร้อยละ 22.74) รองลงมาคือ ครอบครัวของคนพิการที่ผ่านการฝึกอบรมฯ สามารถพูดคุยกันโดยเข้าใจเป้าหมายของการอยู่ร่วมกันเป็นอย่างดี จำนวน 2,903 คน (ร้อยละ 11.21) และครอบครัวของคนพิการ ที่ผ่านการฝึกอบรมฯ สามารถพูดคุยกับคนพิการเข้าใจกันบ้างบางครั้ง มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 2,368 คน (ร้อยละ 9.15)

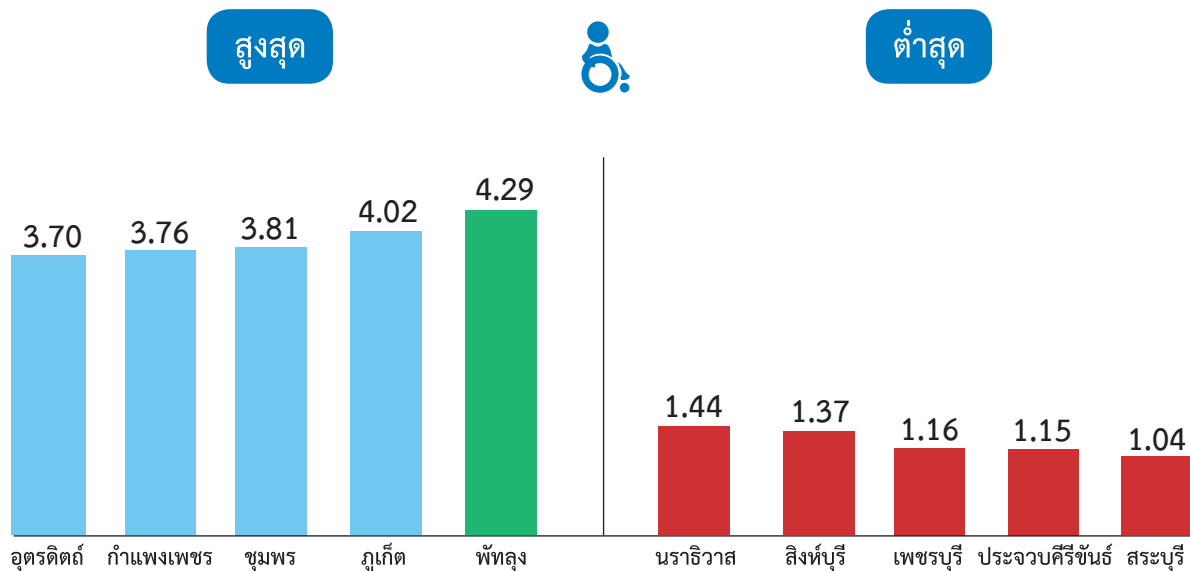
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

จากการสำรวจหัวข้อฝึกอบรมพบว่า คนพิการได้รับการฝึกอบรมแต่ละรายการ ดังนี้

กราฟที่ 78 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดหัวข้อการฝึกอบรมในการอยู่ร่วมกับครอบครัว

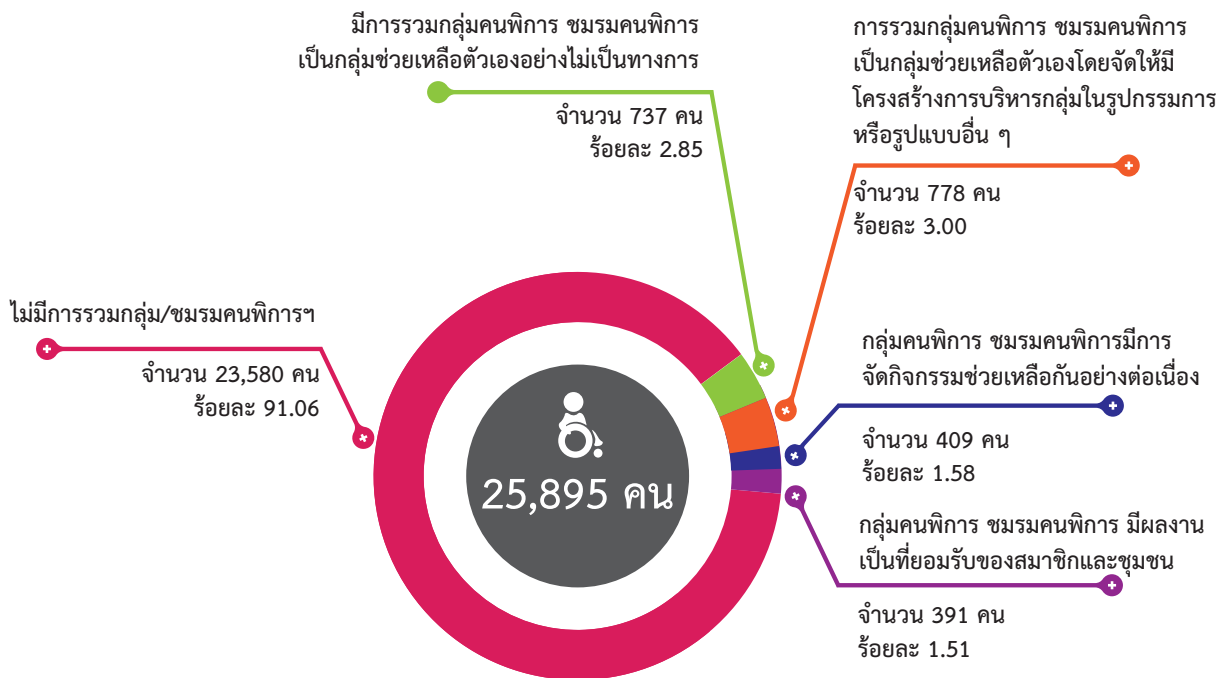
ผลจากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมในการอยู่ร่วมกับครอบครัว ด้วยวิธีการพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวสูงสุด จำนวน 15,931 คน (ร้อยละ 61.52) รองลงมาคือ การดูแลด้านสุขอนามัย จำนวน 14,819 คน (ร้อยละ 57.23) และฝึกช่วยเหลือตัวเองในกิจกรรมประจำวัน จำนวน 12,521 คน (ร้อยละ 48.35) ตามลำดับ ในขณะที่การฝึกอบรมในการอยู่ร่วมกับครอบครัวโดยการใช้ภาษามือ จำนวน 3,075 คน (ร้อยละ 11.87) เท่านั้น

กราฟที่ 79 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเองในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการได้รับการฝึกอบรมการอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวด้วยสัมพันธภาพที่ดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง พบว่า จังหวัดที่คนพิการได้รับการฝึกอบรมฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดชุมพร จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดอุดรดิตต์ (ค่าเฉลี่ย 4.29, 4.02, 3.81, 3.76 และ 3.70) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่คนพิการได้รับการฝึกอบรมฯ ต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดสระบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดนราธิวาส (ค่าเฉลี่ย 1.04, 1.15, 1.16, 1.37 และ 1.44) ตามลำดับ

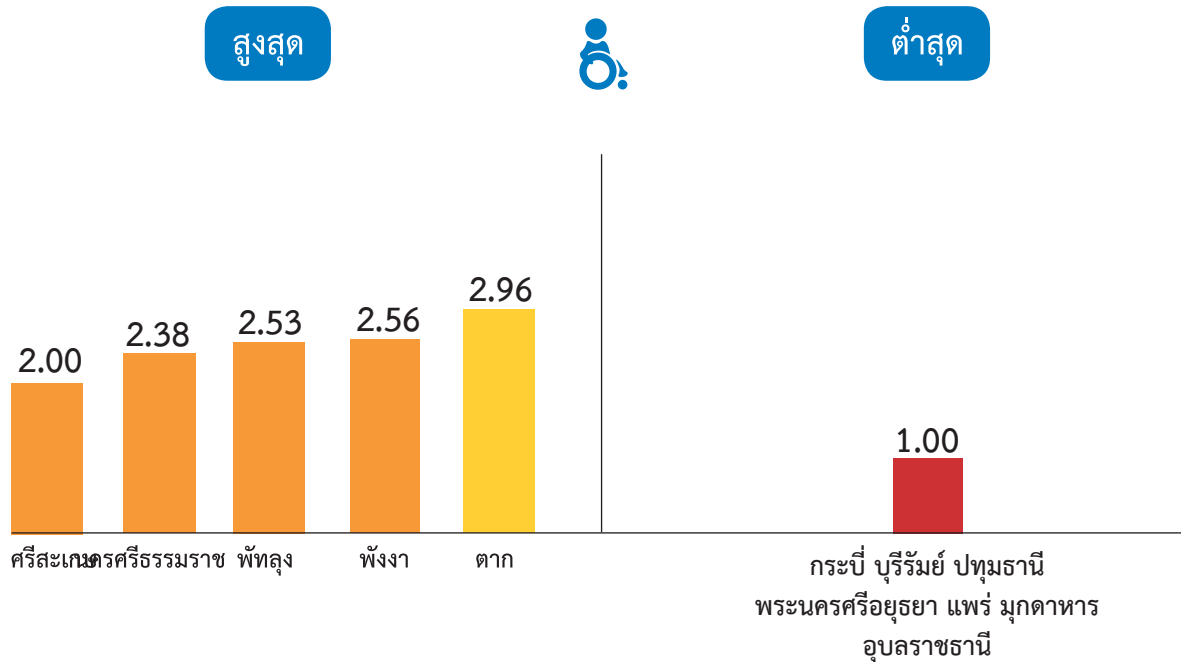
ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.5 การรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง

กราฟที่ 80 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง

จากข้อมูลการรวมกลุ่ม/ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตนเอง พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่มีการรวมกลุ่ม/ชมรมคนพิการ จำนวน 23,580 คน (ร้อยละ 91.06) และมีการรวมกลุ่ม/ชมรมคนพิการฯ จำนวน 2,315 คน (ร้อยละ 8.94) ประกอบด้วย การรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการ เป็นกลุ่มช่วยเหลือกันเองโดยจัดให้มีโครงสร้างการบริหารกลุ่มในรูปแบบการ หรือรูปแบบอื่น ๆ มีสัดส่วนมากที่สุด จำนวน 778 คน (ร้อยละ 3.00) รองลงมาคือ มีการรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการ เป็นกลุ่มช่วยเหลือกันเองอย่างไม่เป็นทางการ จำนวน 737 คน (ร้อยละ 2.85) และกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการมีการจัดกิจกรรมช่วยเหลือกันอย่างต่อเนื่อง จำนวน 409 คน (ร้อยละ 1.58) ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการ มีผลงานเป็นที่ยอมรับของสมาชิกและชุมชน มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 391 คน (ร้อยละ 1.51)

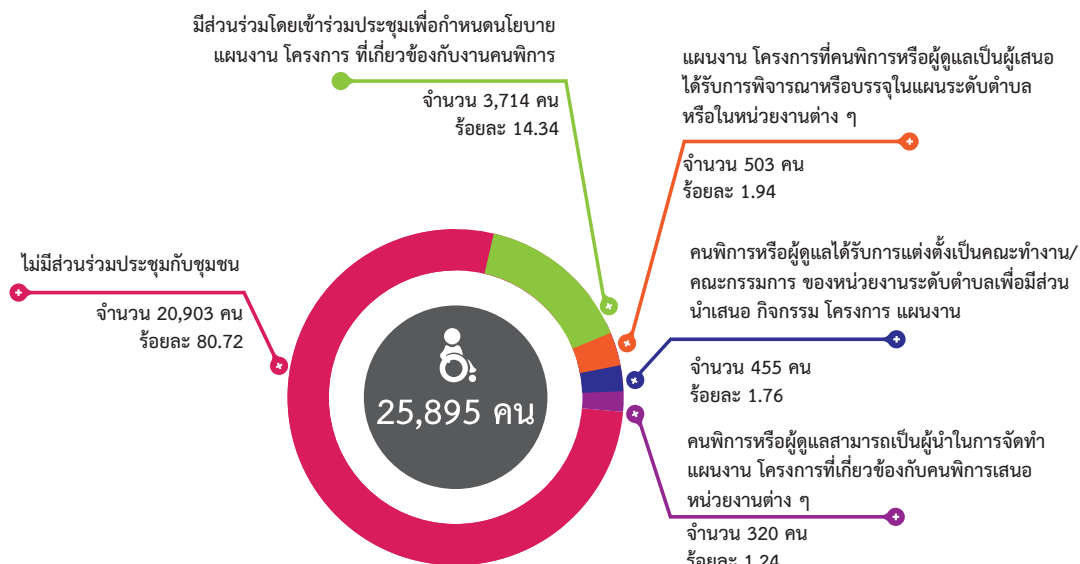
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 81 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเองในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

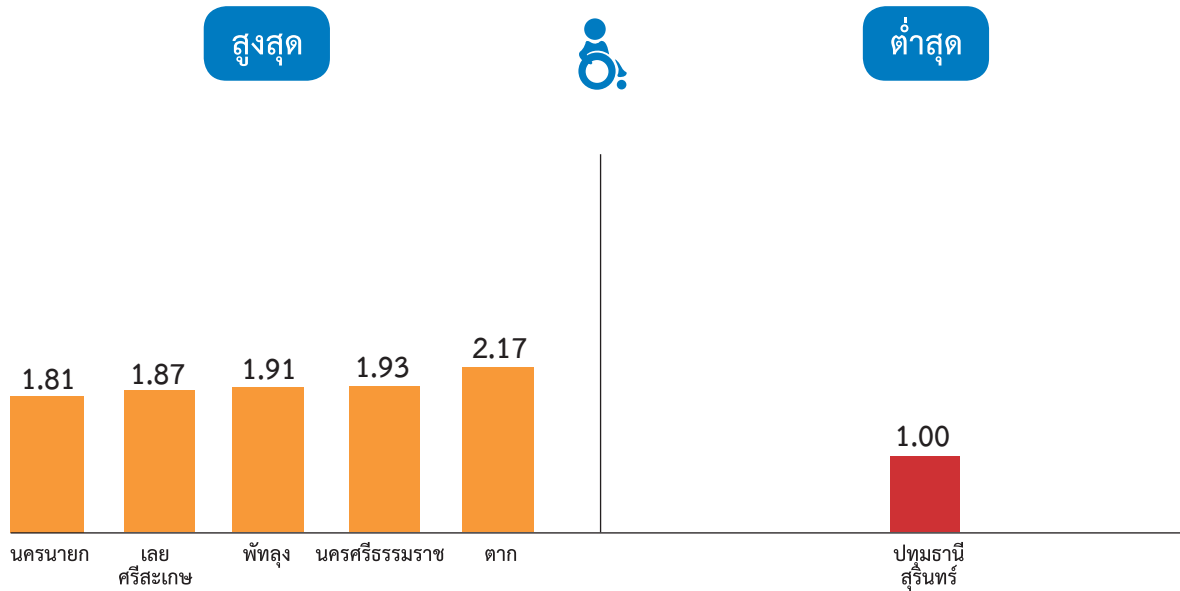
ตัวชี้วัดด้านการรวมกลุ่มคนพิการ ชมรมคนพิการเป็นกลุ่มช่วยเหลือตัวเอง พบว่า จังหวัดที่มีการรวมกลุ่มคนพิการฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดตาก จังหวัดพังงา จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดศรีสะเกษ (ค่าเฉลี่ย 2.96, 2.56, 2.53, 2.38 และ 2.00) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดคนพิการมีการรวมกลุ่มฯ ต่ำสุด มีจำนวนเท่ากับ 8 จังหวัดคือ จังหวัดกระบี่ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดพุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดแพร่ จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุบลราชธานี (ค่าเฉลี่ย 1.00)

ข้อมูลตัวชี้วัด 5.1.6 การมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ

กราฟที่ 82 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ

จากข้อมูลการมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย งานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมประชุมกับชุมชน จำนวนถึง 20,903 คน (ร้อยละ 80.72) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมโดยเข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ ที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ จำนวน 3,714 คน (ร้อยละ 14.34) และแผนงานโครงการที่คนพิการหรือผู้ดูแลเป็นผู้เสนอได้รับการพิจารณาหรือบรรจุในแผนระดับตำบลหรือในหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 503 คน (ร้อยละ 1.94) ในขณะที่คนพิการหรือผู้ดูแลได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ/ คณะกรรมการ ของหน่วยงานระดับตำบลเพื่อมีส่วนนำเสนอ กิจกรรม โครงการ แผนงาน จำนวน 455 คน (ร้อยละ 1.76) และคนพิการหรือผู้ดูแลสามารถเป็นผู้นำในการจัดทำแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเสนอหน่วยงานต่าง ๆ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 320 คน (ร้อยละ 1.24)

กราฟที่ 83 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการมีส่วนร่วมประชุมกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานคนพิการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการมีส่วนร่วมฯ สูงสุด ได้แก่ จังหวัดตาก จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง (ค่าเฉลี่ย 2.17, 1.93 และ 1.91) อีก 2 จังหวัดที่ค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดเลย และจังหวัดศรีสะเกษ (ค่าเฉลี่ย 1.87) และจังหวัดนครนายก (ค่าเฉลี่ย 1.81) ในขณะที่จังหวัดที่คนพิการมีส่วนร่วมฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสุรินทร์ (ค่าเฉลี่ย 1.00) เท่านั้น

ดัชนีที่ 6 ด้านกีฬาและนันทนาการ

จากผลการสำรวจข้อมูลมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทั่วประเทศ ด้านกีฬาและนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย 1 ตัวชี้วัด สามารถสรุปสาระสำคัญจากการประเมินในภาพรวมทั่วประเทศ ได้ดังนี้

3.58 มาก

6.1.1 การเข้าร่วมกิจกรรม
การเล่นกีฬา และนันทนาการ

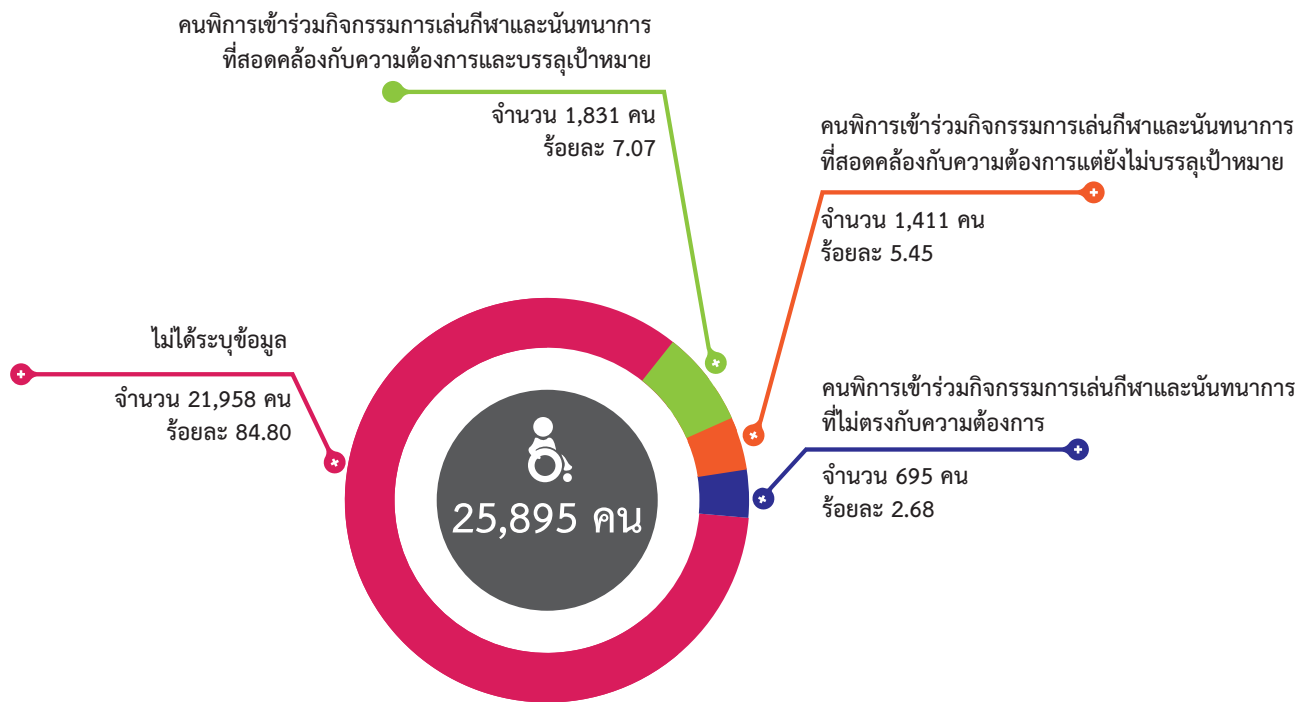

มีค่าเฉลี่ย 3.58

รูปภาพที่ 12 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านกีฬาและนันทนาการ

จากข้อมูลด้านกีฬาและนันทนาการ พบว่า คนพิการสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58)

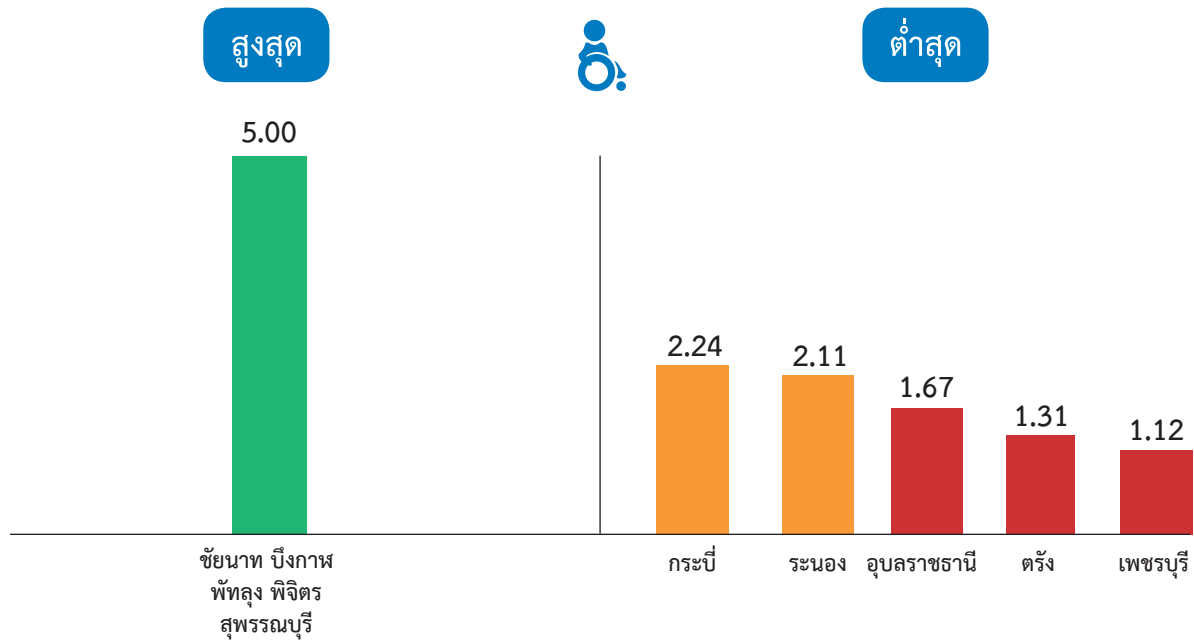
ข้อมูลตัวชี้วัด 6.1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ

กราฟที่ 84 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ

จากข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ไม่ได้รับข้อมูลกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ จำนวน 21,958 คน (ร้อยละ 84.80) รองลงมาคือ คนพิการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการที่สอดคล้องกับความต้องการและบรรลุเป้าหมาย จำนวน 1,831 คน (ร้อยละ 7.07) และคนพิการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการที่สอดคล้องกับความต้องการแต่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย จำนวน 1,411 คน (ร้อยละ 5.45) แต่ในขณะที่คนพิการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการที่ไม่ตรงกับความต้องการ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 695 คน (ร้อยละ 2.68)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 85 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬาและนันทนาการสูงสุดในระดับเดียวกันคือ จังหวัดชัยนาท จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดพัทลุง จังหวัดพิจิตร และจังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากเป็นจังหวัดที่เคยจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาหรือมีการก่อตั้งสมาคมชมรมกีฬา ดังกล่าว (ค่าเฉลี่ย 5.00) ในขณะที่จังหวัดที่คนพิการมีการเข้าร่วมกิจกรรมฯ ต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดตรัง จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดระนอง และจังหวัดกระบี่ (ค่าเฉลี่ย 1.12, 1.31, 1.67, 2.11 และ 2.24) ตามลำดับ

ดัชนีที่ 7 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากผลการสำรวจข้อมูลมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทั้งประเทศด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด สามารถสรุปสาระสำคัญจากการประเมินในภาพรวมทั้งประเทศ ได้ดังนี้

2.19 ปานกลาง

7.1.1 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน

ค่าเฉลี่ย 2.92

3.68 มาก

7.1.2 ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการ

3.48 มาก

ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานเอกชน

รูปภาพที่ 13 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากข้อมูลด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่คนพิการเข้าถึงได้มากที่สุดคือ ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยราชการ (ค่าเฉลี่ย 3.68) ในขณะที่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่คนพิการเข้าถึงได้น้อยที่สุดคือ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน (ค่าเฉลี่ย 2.19) ซึ่งหากพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า ดัชนีสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92)

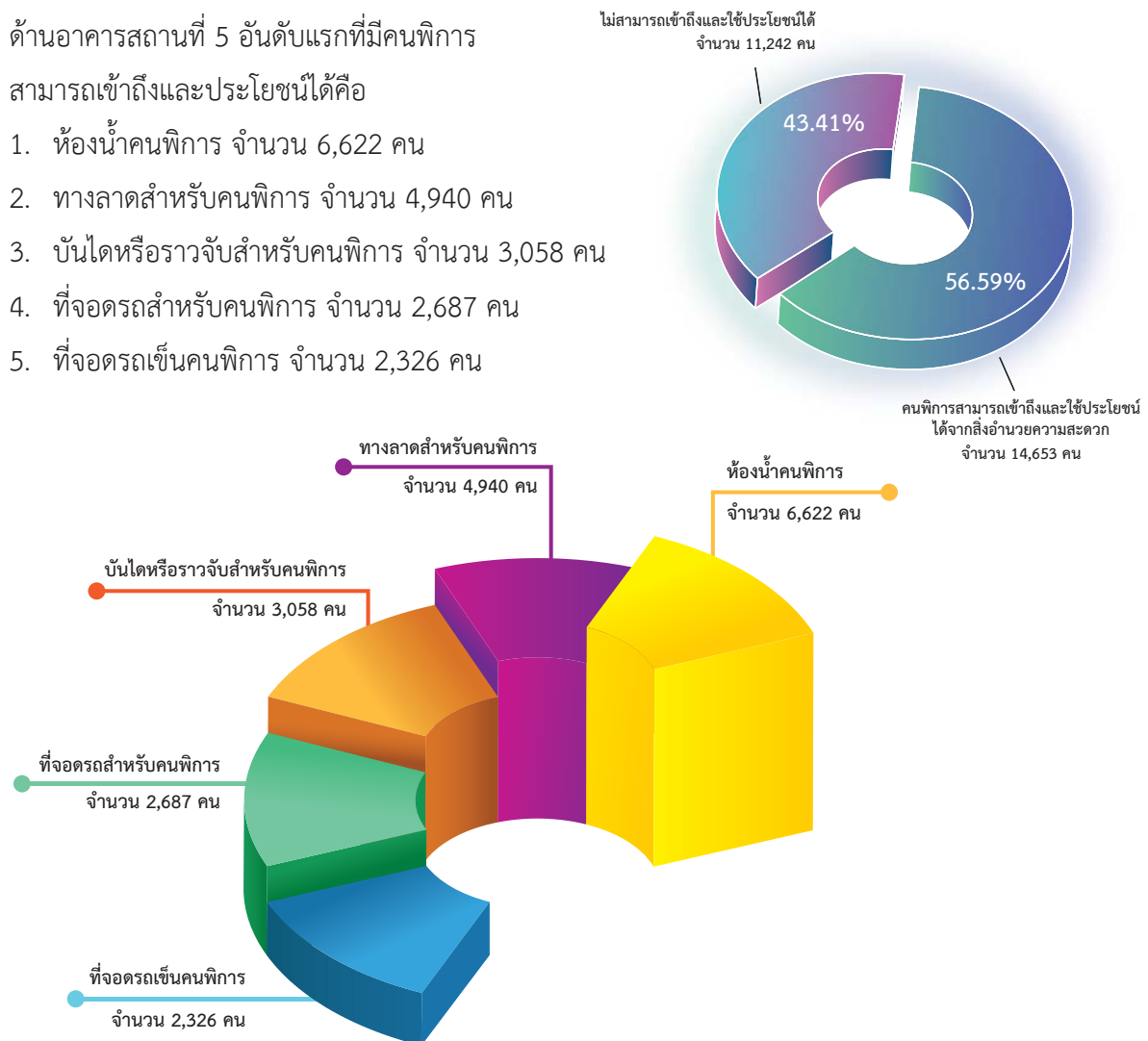
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

โดยจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก (ร้อยละ 56.59) และไม่สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกได้ (ร้อยละ 43.41)

▶ ด้านอาคารสถานที่ 5 อันดับแรกที่มีคนพิการ

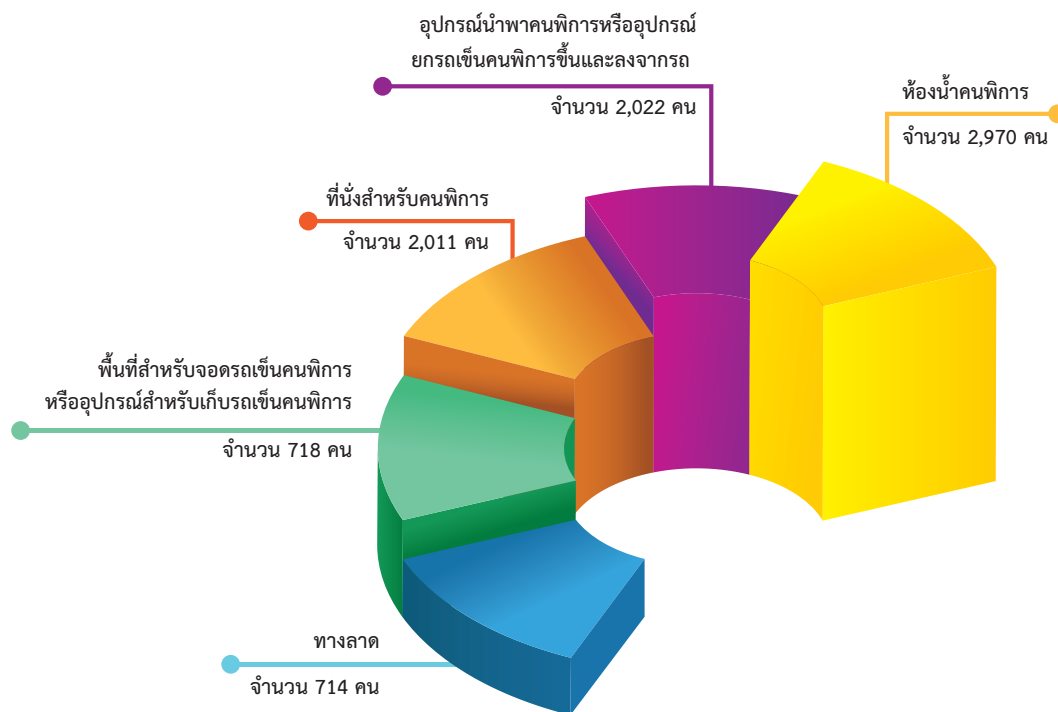
สามารถเข้าถึงและประโยชน์ได้คือ

1. ห้องน้ำคนพิการ จำนวน 6,622 คน
2. ทางลาดสำหรับคนพิการ จำนวน 4,940 คน
3. บันไดหรือราวจับสำหรับคนพิการ จำนวน 3,058 คน
4. ที่จอดรถสำหรับคนพิการ จำนวน 2,687 คน
5. ที่จอดรถเข็นคนพิการ จำนวน 2,326 คน

กราฟที่ 86 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดรายละเอียดด้านอาคารสถานที่ที่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ

- ▶ ด้านการคมนาคมและขนส่ง 5 อันดับแรก ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและประโยชน์ได้ คือ
1. ห้องน้ำสำหรับคนพิการ จำนวน 2,970 คน
 2. อุปกรณ์นำพาคนพิการหรืออุปกรณ์ยกรถเข็นคนพิการขึ้นและลงจากรถ จำนวน 2,022 คน
 3. ที่นั่งสำหรับคนพิการ จำนวน 2,011 คน
 4. พื้นที่สำหรับจอดรถเข็นคนพิการหรืออุปกรณ์สำหรับเก็บรถเข็นคนพิการ จำนวน 718 คน
 5. ทางลาด จำนวน 714 คน

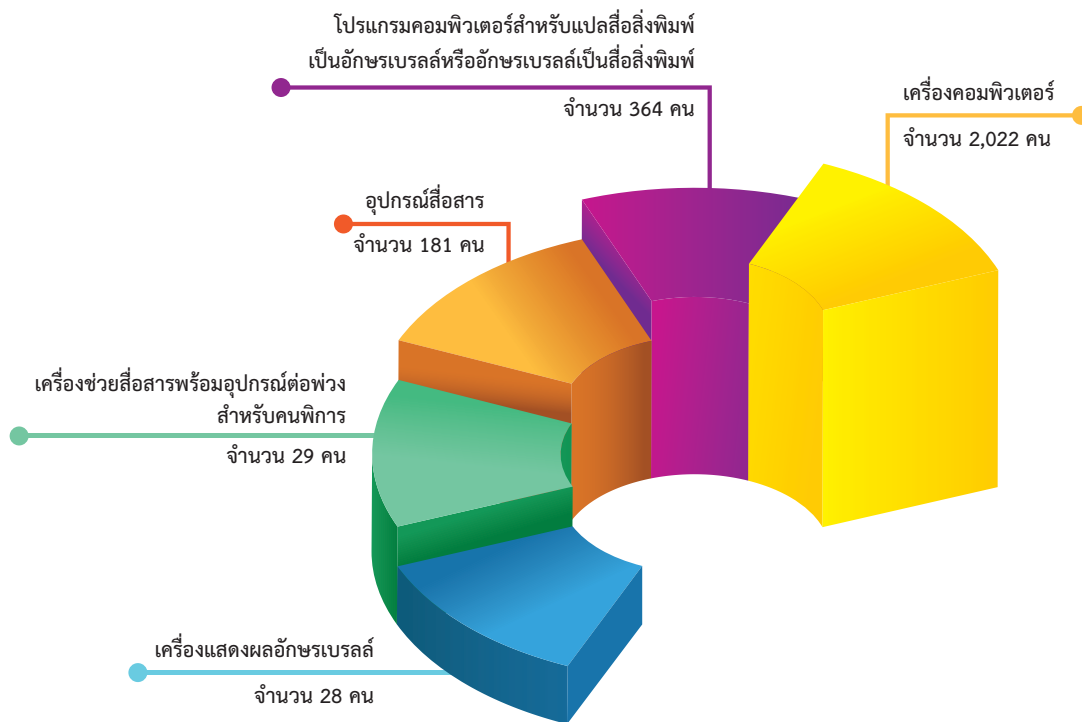

กราฟที่ 87 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านการคมนาคมและขนส่ง

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

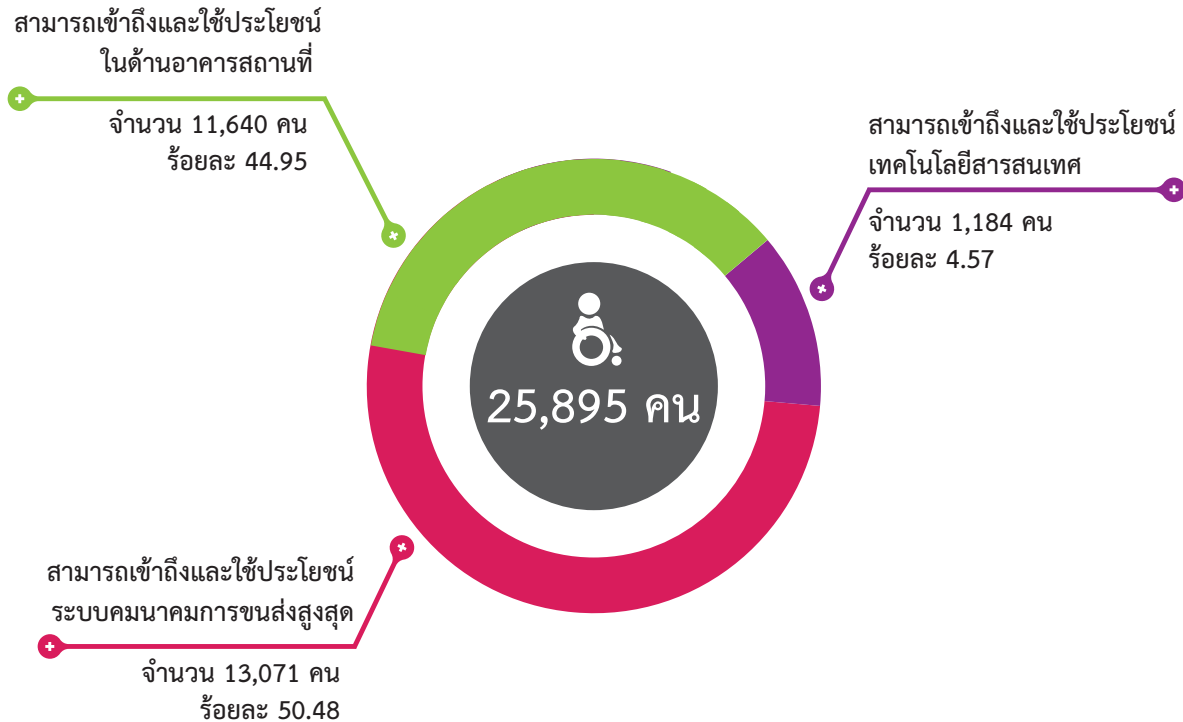
▶ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 5 อันดับแรกที่คนพิการสามารถเข้าถึงและประโยชน์ได้คือ

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน 2,022 คน
2. โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับแปลสื่อสิ่งพิมพ์เป็นอักษรเบรลล์หรืออักษรเบรลล์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 364 คน
3. อุปกรณ์สื่อสาร จำนวน 181 คน
4. เครื่องช่วยสื่อสารพร้อมอุปกรณ์ต่อพ่วงสำหรับคนพิการ จำนวน 29 คน
5. เครื่องแสดงผลอักษรเบรลล์ จำนวน 28 คน

กราฟที่ 88 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

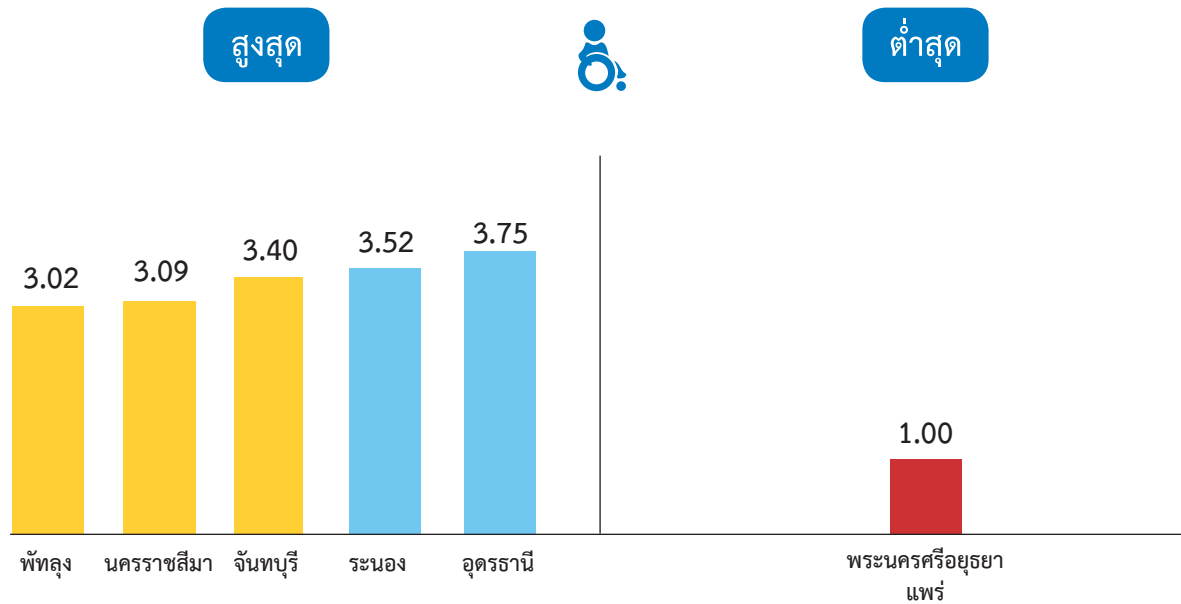
ข้อมูลตัวชี้วัด 7.1.1 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก ในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน

กราฟที่ 89 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก ในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน

จากข้อมูลการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน พบว่า คนพิการส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ด้านการคมนาคมและขนส่งสูงสุด จำนวน 13,071 คน (ร้อยละ 50.48) รองลงมาคือ คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในด้านอาคารสถานที่ จำนวน 11,640 คน (ร้อยละ 44.95) ในขณะที่การเข้าถึงและใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 1,184 คน (ร้อยละ 4.57)

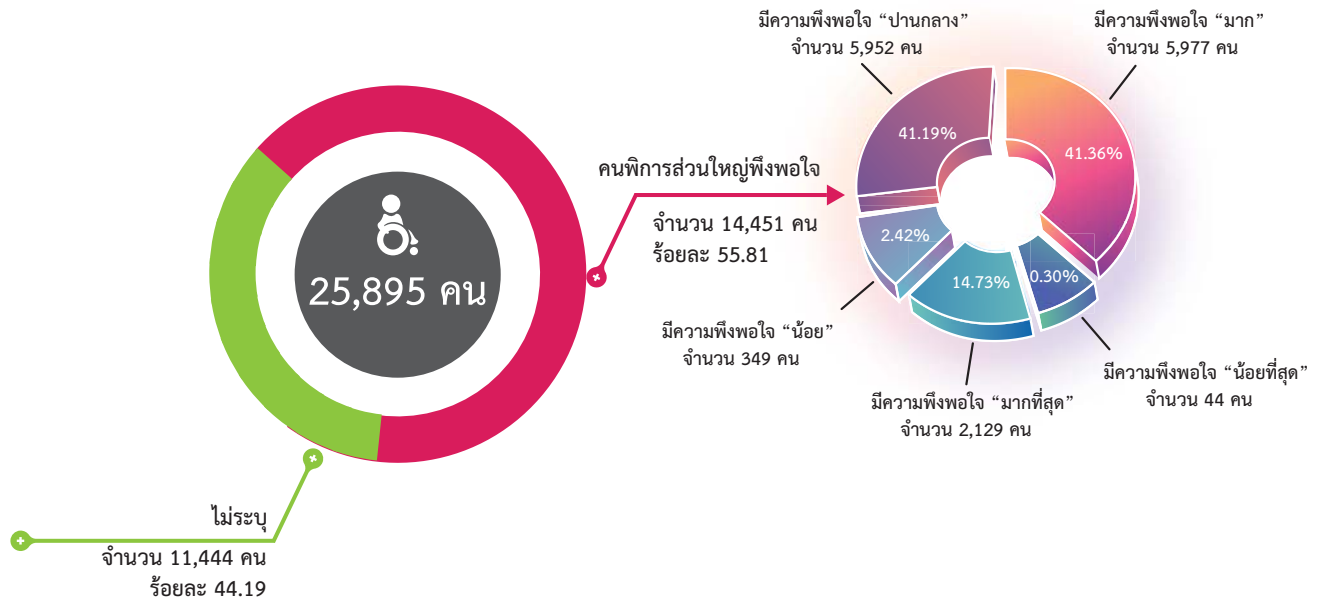
ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 90 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก ในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก ในหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชน พบว่า จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดระนอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดพัทลุง (ค่าเฉลี่ย 3.75, 3.52, 3.40, 3.09 และ 3.02) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดแพร่ (ค่าเฉลี่ย 1.00) เท่านั้น

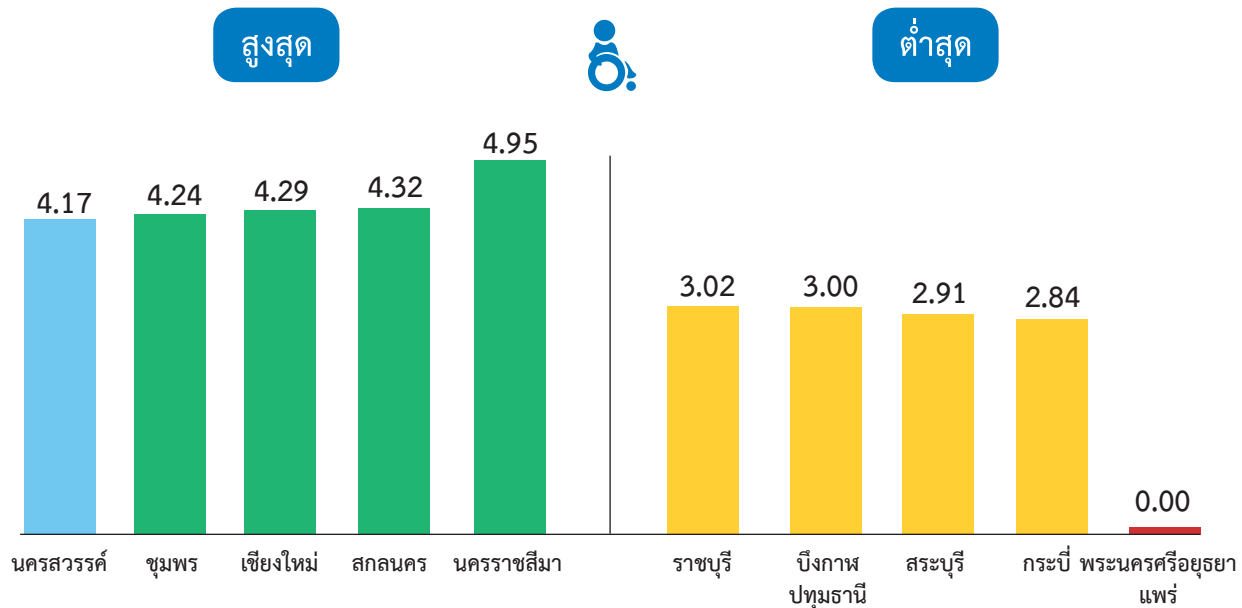
ข้อมูลตัวชี้วัด 7.1.2 ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ
 “ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการ”

กราฟที่ 91 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จาก สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการ

จากข้อมูลความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ จำนวน 14,451 คน (ร้อยละ 55.81) หากวัดระดับความพึงพอใจของคนพิการที่สามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการทั้งนี้ พบว่า คนพิการส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจ “มาก” จำนวน 5,977 คน (ร้อยละ 41.36) รองลงมาคือ ความพึงพอใจ “ปานกลาง” จำนวน 5,952 คน (ร้อยละ 41.19) ความพึงพอใจ “มากที่สุด” จำนวน 2,129 คน (ร้อยละ 14.73) ตามลำดับ ในขณะที่ความพึงพอใจ “น้อยที่สุด” มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 44 คน (ร้อยละ 0.30)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

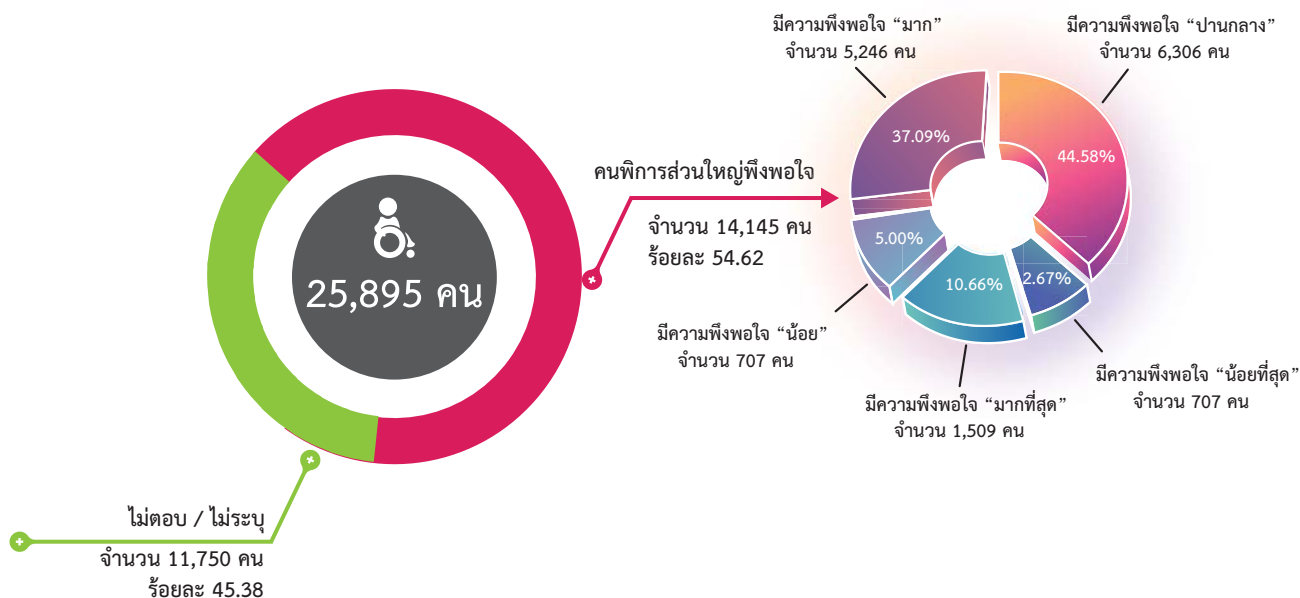

กราฟที่ 92 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการ
ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในหน่วยงานราชการ พบว่า จังหวัดที่คนพิการพึงพอใจในการใช้ประโยชน์ฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสกลนคร จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดนครสวรรค์ (ค่าเฉลี่ย 4.95, 4.32, 4.29, 4.24 และ 4.17) ตามลำดับ ในขณะที่จังหวัดที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดแพร่ (ค่าเฉลี่ย 0.00) รองลงมาจังหวัดกระบี่ และจังหวัดสระบุรี (ค่าเฉลี่ย 2.84 และ 2.91) ตามมาด้วยอีก 2 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดปทุมธานี (ค่าเฉลี่ย 3.00) และจังหวัดราชบุรี (ค่าเฉลี่ย 3.02) ตามลำดับ

ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ

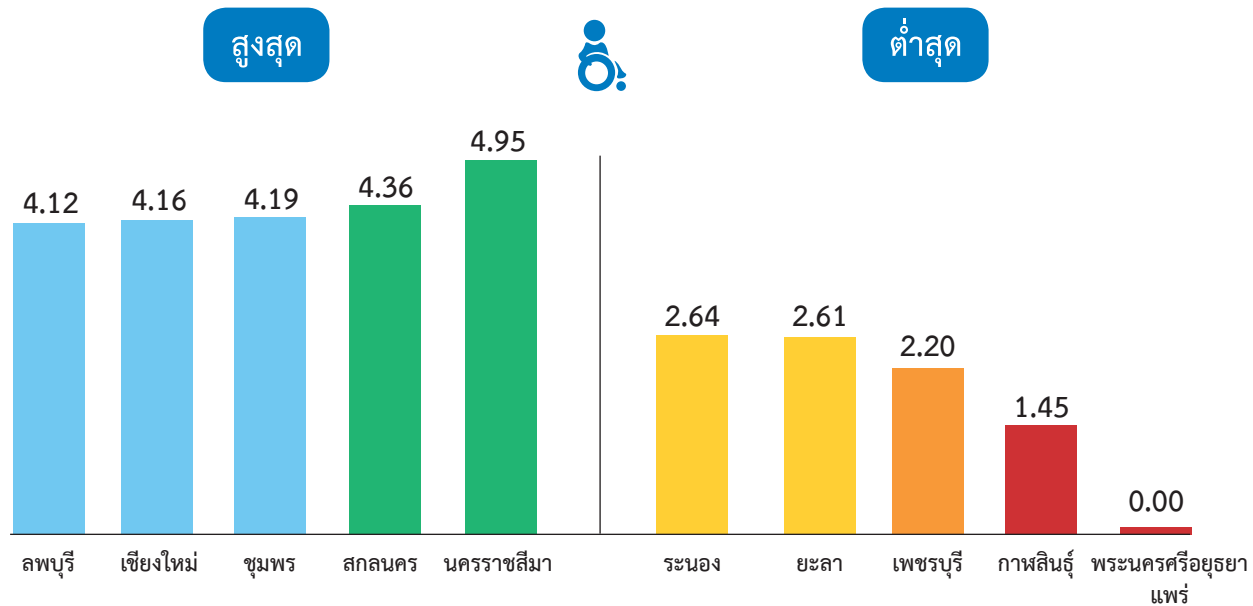
“ความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในภาคเอกชน”

กราฟที่ 93 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในภาคเอกชน

จากข้อมูลความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในภาคเอกชน พบว่า คนพิการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ จำนวน 14,145 คน (ร้อยละ 54.62) หากวัดระดับความพึงพอใจของคนพิการที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในภาคเอกชน มีความพึงพอใจ “ปานกลาง” จำนวน 6,306 คน (ร้อยละ 44.38) และความพึงพอใจ “มาก” จำนวน 5,246 คน (ร้อยละ 37.09) ตามลำดับ ในขณะที่ความพึงพอใจ “น้อยที่สุด” มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 707 คน (ร้อยละ 2.67)

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

กราฟที่ 94 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในภาคเอกชน ในระดับจังหวัด สูงสุด/ต่ำสุด

ตัวชี้วัดด้านความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะในภาคเอกชน พบว่า จังหวัดที่คนพิการมีความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์ฯ สูงสุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสกลนคร จังหวัดชุมพร จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลพบุรี (ค่าเฉลี่ย 4.95, 4.36, 4.19, 4.16 และ 4.12) ตามลำดับ ในขณะที่ จังหวัดที่คนพิการมีความพึงพอใจในการใช้ประโยชน์ฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดแพร่ (ค่าเฉลี่ย 0.00) ซึ่งมีระดับคะแนนเช่นเดียวกับหน่วยงานราชการ และจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดยะลา และจังหวัดระนอง (ค่าเฉลี่ย 1.45, 2.20, 2.61 และ 2.64) ตามลำดับ

2.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตคนพิการระหว่างปี 2559 และปี 2560

การสำรวจข้อมูลการเข้าถึงสิทธิคนพิการตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ภายใต้โครงการเสริมพลังคนพิการ สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในสังคม โดยได้มีการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตคนพิการระหว่างปี 2559 และปี 2560 ทิศทางและแนวโน้มคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยกำหนดให้มีการสำรวจคนพิการกลุ่มตัวอย่างทั่วไป โดยจำแนกตามดัชนี 7 ด้าน 8 องค์ประกอบ 26 ตัวชี้วัด พบว่า มีค่าดัชนีตัวชี้วัดตามเกณฑ์คุณภาพชีวิตที่ใกล้เคียงกันของพื้นที่ภาพรวมทั้งประเทศ ประกอบด้วย **ดัชนีที่ 1 สิทธิและความเท่าเทียม** โดยมี 2 องค์ประกอบคือ การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ ปี 2559 และปี 2560 ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.61) เท่ากัน และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ปี 2559 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) และปี 2560 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.70) มีผลต่างลดลงอยู่ที่ (ค่าเฉลี่ย 0.22) **ดัชนีที่ 2 สุขภาวะคนพิการ** โดยมี 1 องค์ประกอบคือ การได้รับบริการทางการแพทย์สาธารณสุข ปี 2559 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.70) และปี 2560 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.62) มีผลต่างลดลงอยู่ที่ (0.08) **ดัชนีที่ 3 การศึกษา** โดยมี 1 องค์ประกอบ การส่งเสริมการศึกษาปี 2559 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.41) และปี 2560 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.74) มีผลต่างเพิ่มขึ้นอยู่ที่ (ค่าเฉลี่ย 0.33) **ดัชนีที่ 4 อาชีพ การจ้างงานและรายได้** โดยมี 1 องค์ประกอบคือ การฝึกอาชีพ และการมีรายได้ ปี 2559 ระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.80) และปี 2560 ระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.73) มีผลต่างลดลงอยู่ที่ (ค่าเฉลี่ย 0.07) **ดัชนีที่ 5 การออกสู่สังคม** โดยมี 1 องค์ประกอบคือ การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ปี 2559 ระดับน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.77) และปี 2560 ระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.93) มีผลต่างเพิ่มขึ้นอยู่ที่ (ค่าเฉลี่ย 0.16) **ดัชนีที่ 6 กีฬาและนันทนาการ** โดยมี 1 องค์ประกอบคือ กีฬา และนันทนาการปี 2559 ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.46) และปี 2560 ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) มีผลต่างเพิ่มขึ้นอยู่ที่ (ค่าเฉลี่ย 0.12) **ดัชนีที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวก** โดยมี 1 องค์ประกอบ คือ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ปี 2559 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.89) และปี 2560 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92) มีผลต่างเพิ่มขึ้นอยู่ที่ (ค่าเฉลี่ย 0.03)

หากเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตคนพิการที่ต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ประเทศไทยอย่างเร่งด่วน คือ **ดัชนีที่ 4 อาชีพ การจ้างงาน และรายได้** และ**ดัชนีที่ 2 สุขภาวะคนพิการ** ตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยคุณภาพชีวิตคนพิการที่มีแนวโน้มและทิศทางที่ดีขึ้นตามลำดับ ได้แก่ **ดัชนีที่ 3 การศึกษา** **ดัชนีที่ 5 การออกสู่สังคม** **ดัชนีที่ 6 กีฬาและนันทนาการ** และ**ดัชนีที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวก** สำหรับค่าดัชนีตัวชี้วัดตามเกณฑ์คุณภาพชีวิตคนพิการในภาพรวมทุกด้านของปี 2559 อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.68) และปี 2560 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.63) จะมีผลต่างที่ลดลง (ค่าเฉลี่ย 0.05) และการประเมินด้านความสุขของคนพิการ ปี 2559 อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.36) และปี 2560 ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.52) จะมีผลต่างที่ลดลง (ค่าเฉลี่ย 0.16) เช่นกัน

ส่วนที่ 2 สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ

ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานคนพิการ ปี 2559 และ ปี 2560

ดัชนี/องค์ประกอบ	รวมทุกภาค		ภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคเหนือ		ภาคใต้	
	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560
ดัชนีที่ 1 สิทธิและความเท่าเทียม										
เท่าเดิม	การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ									
	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด
	(4.29)	(4.29)	(4.23)	(4.27)	(4.32)	(4.29)	(4.34)	(4.34)	(4.33)	(4.33)
ลดลง	การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร									
	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	(3.10)	(2.88)	(3.17)	(2.97)	(2.94)	(2.82)	(3.12)	(3.09)	(3.15)	(3.16)
ดัชนีที่ 2 สุขภาวะคนพิการ										
ลดลง	การได้รับบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข									
	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	(2.70)	(2.62)	(2.64)	(2.47)	(2.75)	(2.64)	(2.66)	(2.64)	(2.81)	(2.66)
ดัชนีที่ 3 การศึกษา										
เพิ่มขึ้น	การส่งเสริมการศึกษา									
	น้อย	ปานกลาง	น้อย	น้อย	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	น้อย
	(2.41)	(2.74)	(2.20)	(2.58)	(2.57)	(2.78)	(2.62)	(2.82)	(2.29)	(2.37)
ดัชนีที่ 4 อาชีพ การจ้างงานและรายได้										
ลดลง	การฝึกอาชีพ และการมีรายได้									
	น้อย	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
	(1.80)	(1.73)	(1.74)	(1.69)	(1.73)	(1.71)	(1.90)	(1.84)	(1.89)	(1.92)
ดัชนีที่ 5 การออกสู่สังคม										
เพิ่มขึ้น	การร่วมกิจกรรมทางสังคม									
	น้อยที่สุด	น้อย	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย
	(1.77)	(1.93)	(1.65)	(1.66)	(1.77)	(1.97)	(1.87)	(1.93)	(1.87)	(1.93)
ดัชนีที่ 6 กีฬาและนันทนาการ										
เพิ่มขึ้น	กีฬาและนันทนาการ									
	มาก	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
	(3.46)	(3.58)	(3.51)	(3.49)	(3.30)	(3.45)	(3.39)	(4.00)	(3.67)	(3.90)
ดัชนีที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวก										
เพิ่มขึ้น	การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จาก สิ่งอำนวยความสะดวกในหน่วยงาน ของภาครัฐและเอกชน									
	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	(2.89)	(2.92)	(2.80)	(2.84)	(2.94)	(2.92)	(2.92)	(2.95)	(2.95)	(3.03)
ลดลง	ทุกดัชนี									
	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	น้อย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
	(2.68)	(2.63)	(2.59)	(2.50)	(2.70)	(2.63)	(2.74)	(2.68)	(2.74)	(2.69)
ลดลง	ความสุขของคนพิการ									
	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก	ปานกลาง	มาก	มาก	มาก
	(3.36)	(3.52)	(3.23)	(3.44)	(3.47)	(3.52)	(3.33)	(3.49)	(3.50)	(3.63)

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานคนพิการ ปี 2559 และ ปี 2560

ส่วนที่ 3

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล

ประจำปี 2560

ส่วนที่ 3

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560

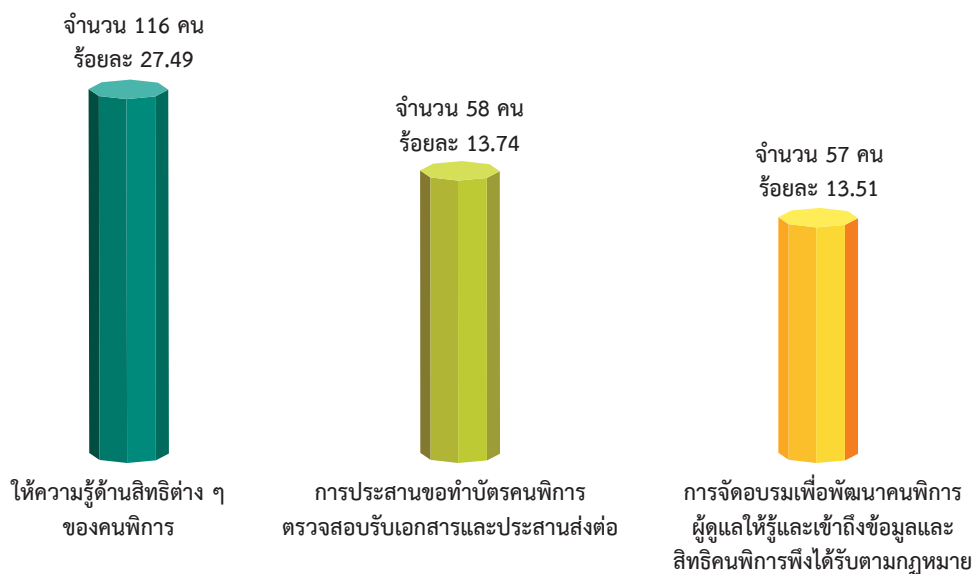
3.1 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลภาพรวม ประจำปี 2560

ในปี 2560 มีการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลรายใหม่โดยรวมทั้งประเทศ จำนวนรวมทั้งสิ้น 422 คน จำแนกตามภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก จำนวน 286 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 58 คน ภาคเหนือ 59 คน และภาคใต้ 19 คน ส่วนใหญ่ปัญหาและอุปสรรคของคนพิการ ได้แก่ สภาพความพิการและโรคภัยไข้เจ็บที่เป็นอยู่ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ สังคมหรือชุมชนไม่ยอมรับความพิการบางประเภท เช่น ความพิการทางจิตใจ หรือพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องหรือความผิดปกติในส่วนของ การรับรู้ อารมณ์ และความคิด จึงเป็นข้อจำกัดในการออกสู่สังคม ทำให้คนพิการไม่สามารถประกอบอาชีพได้ มีฐานะยากจน ไม่มีรายได้ คนพิการส่วนหนึ่งไม่มีผู้ดูแล หรือมีผู้ดูแล แต่ผู้ดูแลมีภาระมาก ต้องดูแลบุคคลอื่นในครอบครัวนอกจากคนพิการด้วย คนพิการส่วนใหญ่ยังเข้าไม่ถึงบริการที่พึงได้รับเท่าที่ควร ทั้งในเรื่องสุขภาพ การศึกษา อาชีพ และสังคม นอกจากนี้ยังพบว่า นโยบายของท้องถิ่นขาดความต่อเนื่อง เช่น เมื่อจบโครงการบางโครงการ จะไม่มีการดำเนินงานต่อเนื่อง ทั้งที่เป็นโครงการที่มีประโยชน์เป็นต้น อย่างไรก็ตามคนพิการส่วนใหญ่ยังสามารถพึ่งพาและช่วยเหลือตนเองได้ตามศักยภาพ มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีความมุ่งมั่นไม่ท้อถอย สำหรับปัจจัยภายนอก และสภาพแวดล้อมของคนพิการ อาทิ การรวมกลุ่มในชุมชน หรือเครือข่าย ตลอดจนอาสาสมัครในระดับชุมชนยังคงให้การดูแลและให้การช่วยเหลือ เป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ ภาพรวมการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ประจำปี 2560 พบว่า ส่วนใหญ่คนพิการต้องการความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ โดยพิจารณาจัดกลุ่มวางแผนช่วยเหลือตามดัชนีของมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1) ด้านสิทธิและความเท่าเทียม

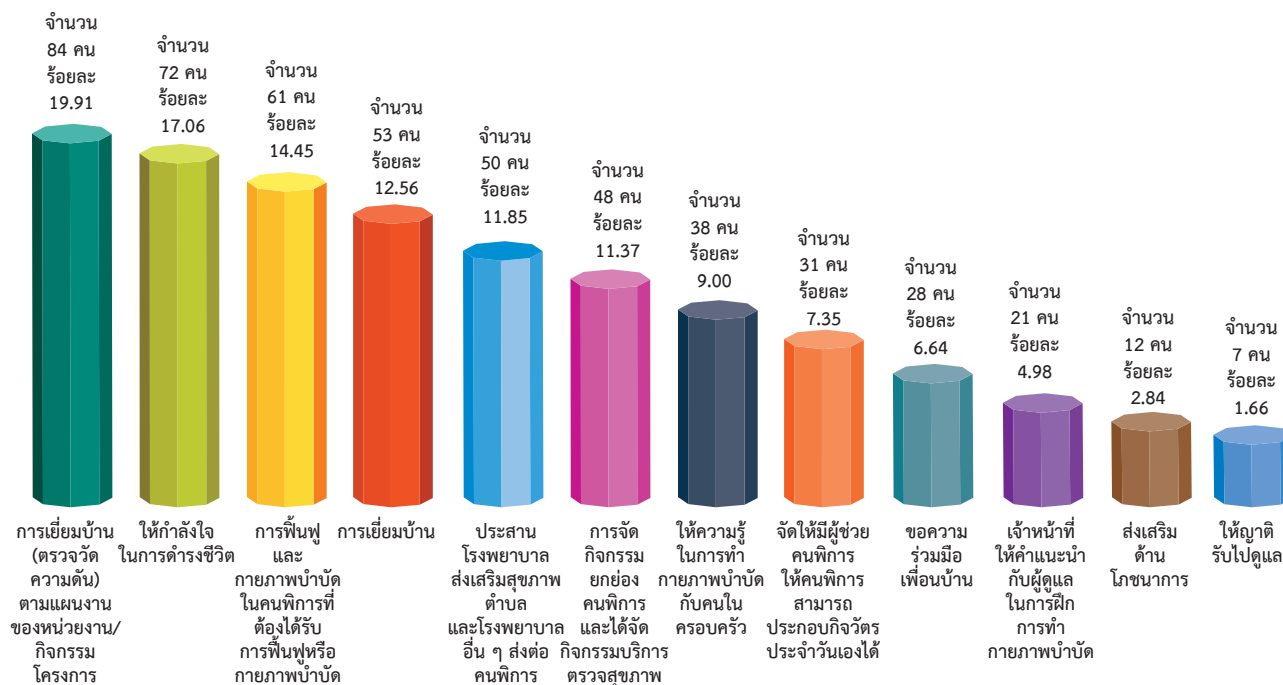
มิติที่ได้จัดทำแผนฯ ด้านสิทธิและความเท่าเทียม ทั้งหมด 129 คน มากสุด 3 ลำดับแรกคือ ให้ความรู้ด้านสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการ จำนวน 116 คน (ร้อยละ 27.49) รองลงมาคือ การประสานขอทำบัตรคนพิการตรวจสอบรับเอกสารและประสานส่งต่อ จำนวน 58 คน (ร้อยละ 13.74) และการจัดอบรมเพื่อพัฒนาคนพิการผู้ดูแลให้รู้และเข้าถึงข้อมูลและสิทธิคนพิการพึงได้รับตามกฎหมาย จำนวน 57 (ร้อยละ 13.51)

กราฟที่ 95 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านสิทธิคนพิการ (การมีบัตร/เบี้ยความพิการ/การรับรู้สิทธิ ฯลฯ)

2) ด้านสุขภาวะคนพิการ

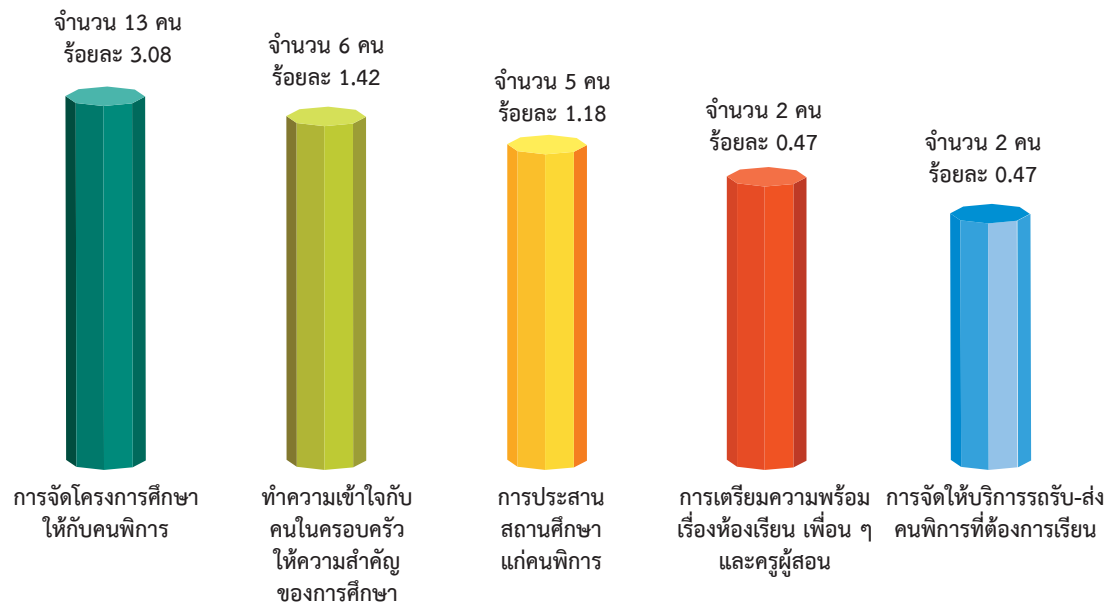
มิติที่ได้จัดทำแผนฯ ด้านสุขภาวะคนพิการ ทั้งหมด 146 คน มากสุด 3 ลำดับแรกคือ การเยี่ยมบ้าน (ตรวจวัดความดัน) ตามแผนงานของหน่วยงาน/กิจกรรมโครงการ จำนวน 84 คน (ร้อยละ 19.91) รองลงมาคือ ให้กำลังใจในการดำรงชีวิต จำนวน 72 (ร้อยละ 17.06) และการฟื้นฟูและกายภาพบำบัดในคนพิการที่ต้องได้รับการฟื้นฟูหรือกายภาพบำบัด จำนวน 61 (ร้อยละ 14.45) ในขณะที่การให้ญาติรับไปดูแล มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.66)

กราฟที่ 96 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านสุขภาวะคนพิการ

3) ด้านการศึกษา

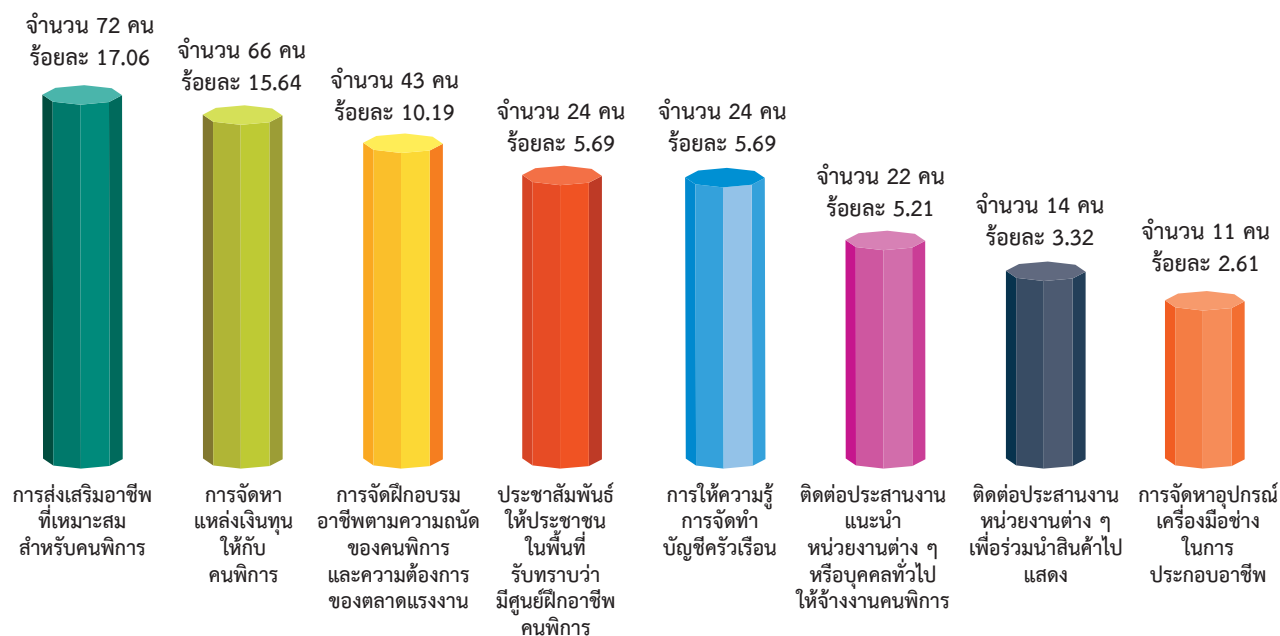
มิตินี้ได้จัดทำแผนฯ ด้านการศึกษา ทั้งหมด 20 คน มากสุด 3 ลำดับแรกคือ การจัดโครงการศึกษาให้กับคนพิการ จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.08) รองลงมาคือ ทำความเข้าใจกับคนในครอบครัวให้เห็นความสำคัญของการศึกษา จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.42) และการประสานสถานศึกษาแก่คนพิการ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.18) ในขณะที่การจัดให้บริการรถ รับ-ส่ง คนพิการที่ต้องการเรียน และการเตรียมความพร้อมเรื่อง ห้องเรียน เพื่อนๆ และครูผู้สอน มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.47)

กราฟที่ 97 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านการศึกษา

4) ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้

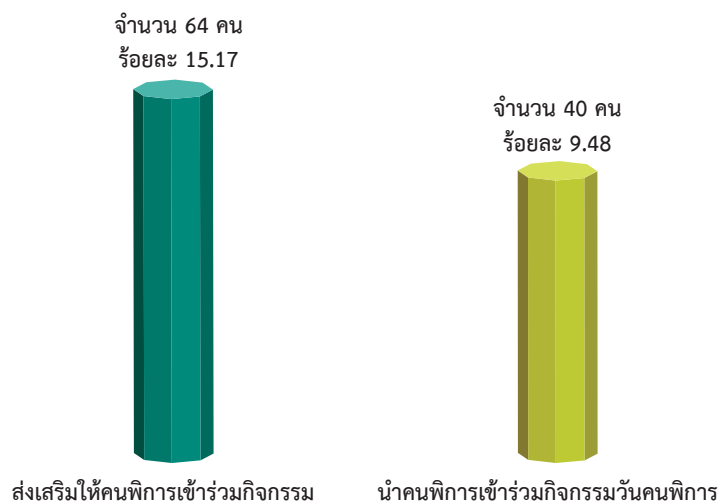
มิติที่ได้จัดทำแผนฯ ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ ทั้งหมด 107 คน มากสุด 3 ลำดับแรกคือ การส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ จำนวน 72 คน (ร้อยละ 17.06) รองลงมาคือ การจัดหาแหล่งเงินทุนให้กับคนพิการ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 15.64) และการจัดฝึกอบรมอาชีพตามความถนัดของคนพิการและความต้องการของตลาดแรงงาน จำนวน 43 คน (ร้อยละ 10.19) ในขณะที่การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือช่างในการประกอบอาชีพ มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน (ร้อยละ 2.61)

กราฟที่ 98 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านอาชีพ การจ้างงาน และรายได้

5) ด้านการออกสู่สังคม

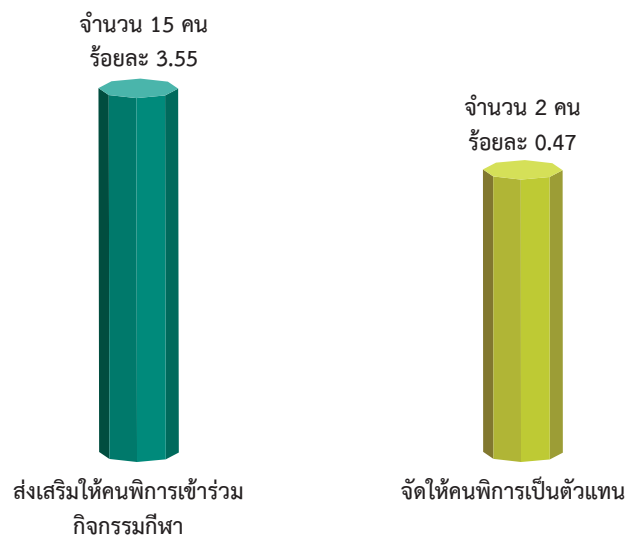
มิติที่ได้จัดทำแผนฯ ด้านการออกสู่สังคม ทั้งหมด 74 คน มากที่สุด 2 ประเด็นคือ ส่งเสริมให้คนพิการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 64 คน (ร้อยละ 15.17) และนำคนพิการเข้าร่วมกิจกรรมวันคนพิการ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 9.48)

กราฟที่ 99 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านการออกสู่สังคม

6) ด้านกีฬาและนันทนาการ

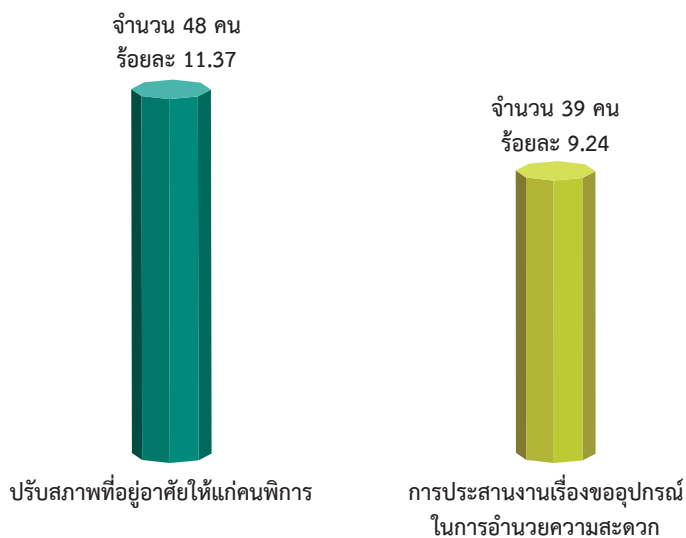
มิติที่ได้จัดทำแผนฯ ด้านกีฬาและนันทนาการ ทั้งหมด 16 คน มากที่สุด 2 ประเด็นคือ ส่งเสริมให้คนพิการ เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา จำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.55) และจัดให้คนพิการเป็นตัวแทน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.47)

กราฟที่ 100 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านกีฬาและนันทนาการ

7) ด้านที่อยู่อาศัย/สิ่งอำนวยความสะดวก

มิตินี้ได้จัดทำแผนฯ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งหมด 66 คน มากที่สุด 2 ประเด็นคือ ปรับสภาพที่อยู่อาศัย ให้แก่คนพิการ จำนวน 48 คน (ร้อยละ 11.37) และการประสานงานเรื่องขออุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก จำนวน 39 คน (ร้อยละ 9.24)

กราฟที่ 101 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตรายบุคคล ประจำปี 2560 ด้านที่อยู่อาศัย/สิ่งอำนวยความสะดวก

3.2 การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560

การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลของคนพิการที่ได้รับการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ปี 2559 - 2560 จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,000 คน ที่กระจายตัวอยู่ในภูมิภาคประกอบด้วย

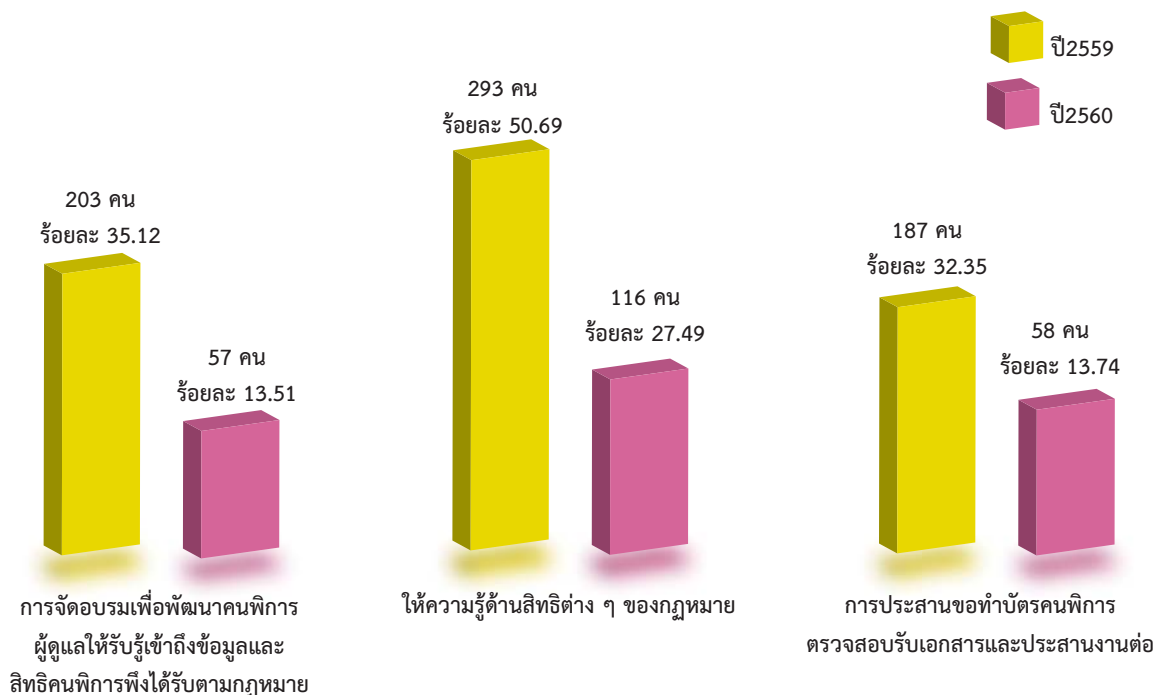
ภาค	ปี 2559 (คน)	ปี 2560 (คน)	รวม
ภาคกลาง ตะวันออก ตะวันตก	211	286	497
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	123	58	181
ภาคใต้	77	19	96
ภาคเหนือ	167	59	226
รวม			1,000

ตารางที่ 4 จำนวนคนพิการแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลของปี 2559-2560

ผลการติดตาม พบว่า ช่วยเหลือในด้านสิทธิคนพิการ รองลงมาคือ ด้านสุขภาวะคนพิการ ด้านอาชีพ การจ้างงาน และรายได้ ตามลำดับ ซึ่งสรุปผลการเปลี่ยนแปลงสามารถจำแนกตามมิติต่าง ๆ (คนพิการ 1 คน อาจได้รับการวางแผนฯ ในหลายดัชนี) ได้ดังนี้

ด้านสิทธิและความเท่าเทียม

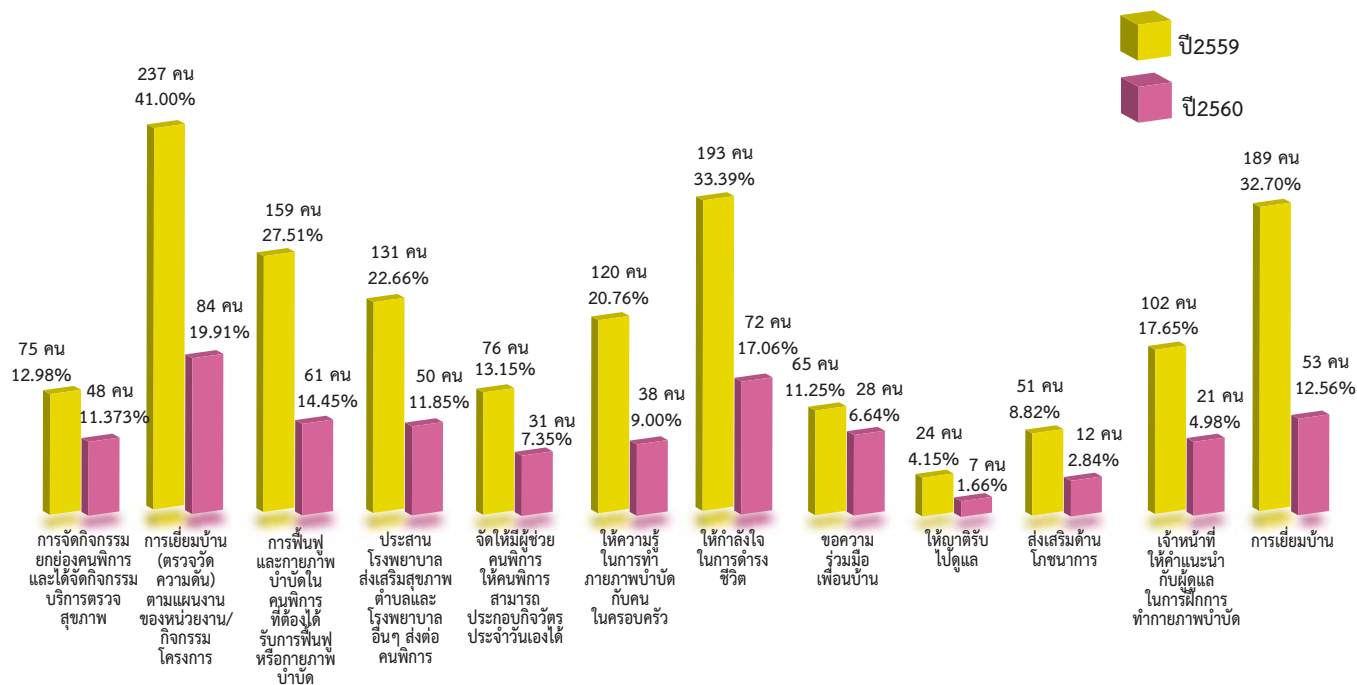
ด้านสิทธิและความเท่าเทียม มิติที่ได้มีการจัดทำแผนฯ โดยคนพิการเกิดการเปลี่ยนแปลง มากสุด 3 ลำดับแรก คือ ให้ความรู้ด้านสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการ จำนวน 177 คน (ร้อยละ 43.28) รองลงมาคือ การจัดอบรมเพื่อพัฒนาคนพิการผู้ดูแลให้รับรู้เข้าถึงข้อมูลและสิทธิคนพิการพึงได้รับตามกฎหมาย จำนวน 146 คน (ร้อยละ 56.15) และการประสานขอทำบัตรคนพิการตรวจสอบรับเอกสารและประสานส่งต่อ จำนวน 129 (ร้อยละ 52.65)

กราฟที่ 102 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านสิทธิคนพิการ (การมีบัตร/เบี้ยความพิการ/การรับรู้สิทธิ ฯลฯ)

ด้านสุขภาวะคนพิการ

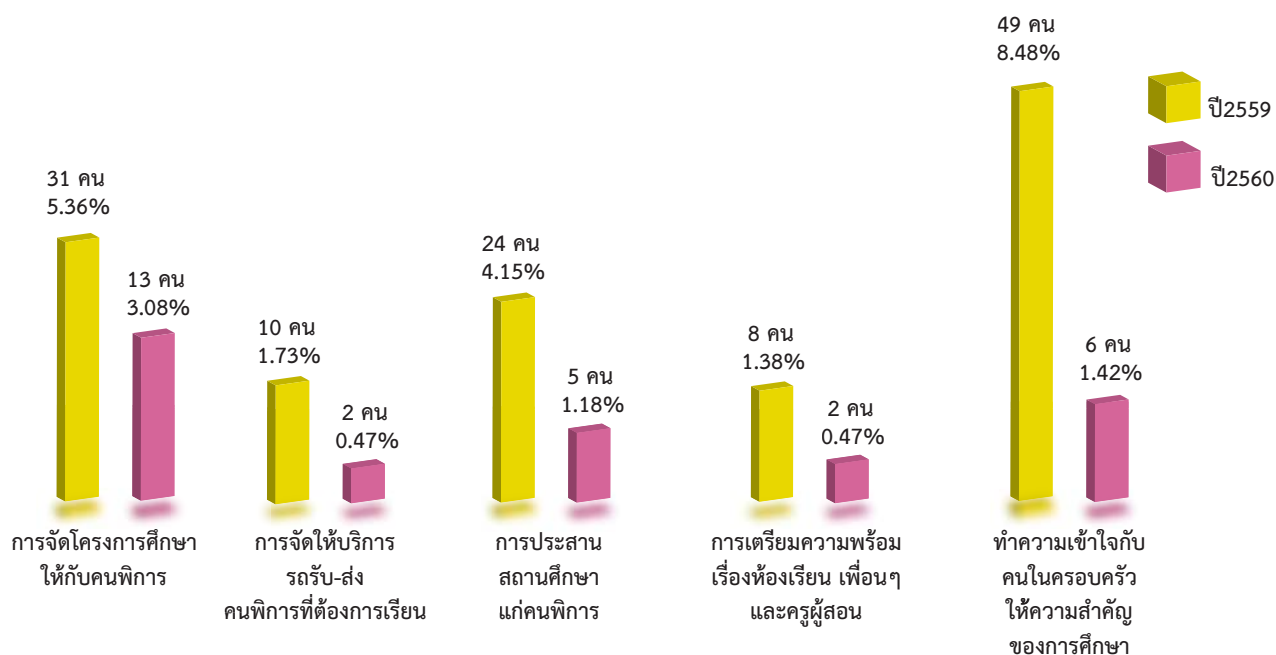
ด้านสุขภาวะคนพิการมิติที่ได้มีการจัดทำแผนฯ โดยคนพิการเกิดการเปลี่ยนแปลง มากสุด 3 ลำดับแรกคือ การเยี่ยมบ้าน (ตรวจวัดความดัน) ตามแผนงานของหน่วยงาน/กิจกรรมโครงการ จำนวน 153 คน (ร้อยละ 47.66) รองลงมาคือ การเยี่ยมบ้าน จำนวน 136 คน (ร้อยละ 56.20) และให้กำลังใจในการดำรงชีวิต จำนวน 121 คน (ร้อยละ 45.66) ในขณะที่ให้ญาติรับไปดูแล มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน (ร้อยละ 54.84)

กราฟที่ 103 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559--2560 ด้านสุขภาวะคนพิการ

ด้านการศึกษา

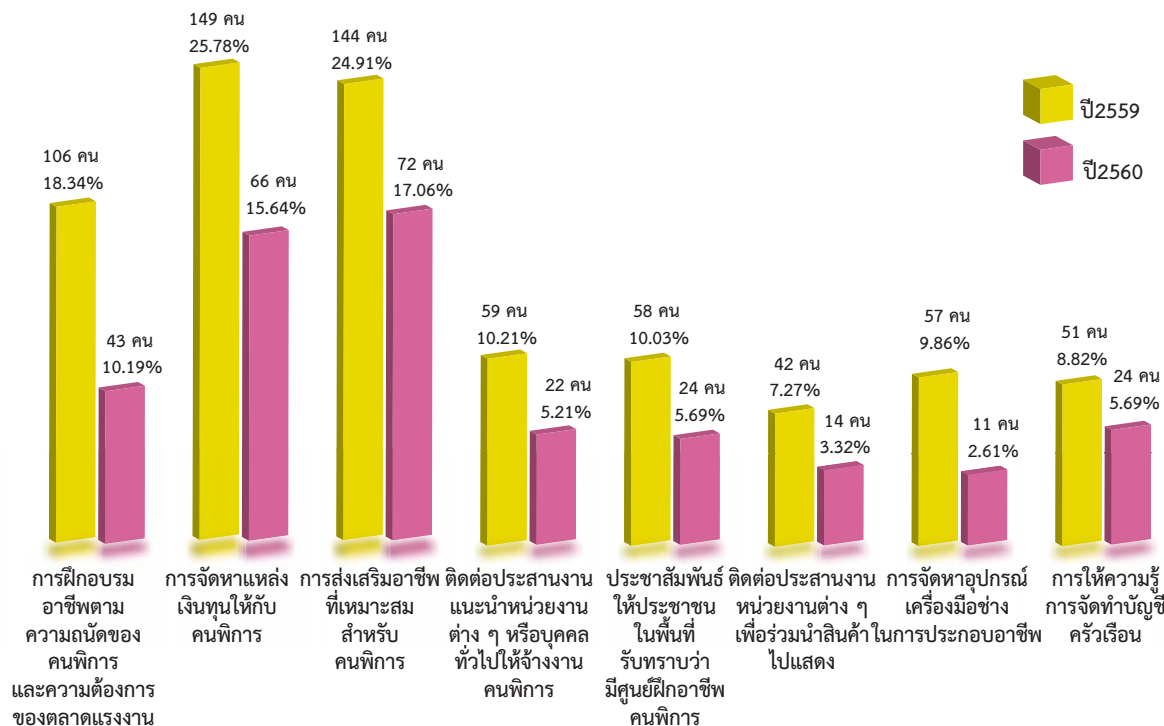
ด้านการศึกษา มิติที่ได้มีการจัดทำแผนฯ โดยคนพิการเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ ทำความเข้าใจกับคนในครอบครัวให้เห็นความสำคัญของการศึกษา จำนวน 43 คน (ร้อยละ 78.18) รองลงมาคือ การประสานสถานศึกษาแก่คนพิการ จำนวน 19 คน (ร้อยละ 65.52) และการจัดโครงการการศึกษาให้กับคนพิการ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 40.91) ในขณะที่การเตรียมความพร้อมเรื่องห้องเรียน เพื่อนๆ และครูผู้สอน มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน (ร้อยละ 60.00)

กราฟที่ 104 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านการศึกษา

ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้

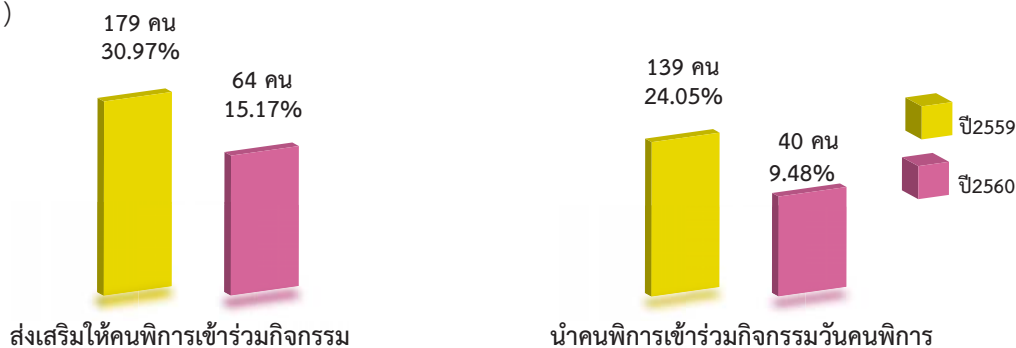
ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ มิติที่ได้มีการจัดทำแผนฯ โดยคนพิการเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ การจัดหาแหล่งเงินทุนให้กับคนพิการ จำนวน 83 คน (ร้อยละ 38.60) รองลงมาคือ การส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ จำนวน 72 คน (ร้อยละ 33.33) และการจัดฝึกอบรมอาชีพตามความถนัดของคนพิการและความต้องการของตลาดแรงงาน จำนวน 63 คน (ร้อยละ 42.28) ในขณะที่การให้ความรู้การจัดการจัดทำบัญชีครัวเรือน มีสัดส่วนน้อยที่สุด จำนวน 27 คน (ร้อยละ 36.00)

กราฟที่ 105 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านอาชีพ การจ้างงานและรายได้ จากการติดตามผลฯ

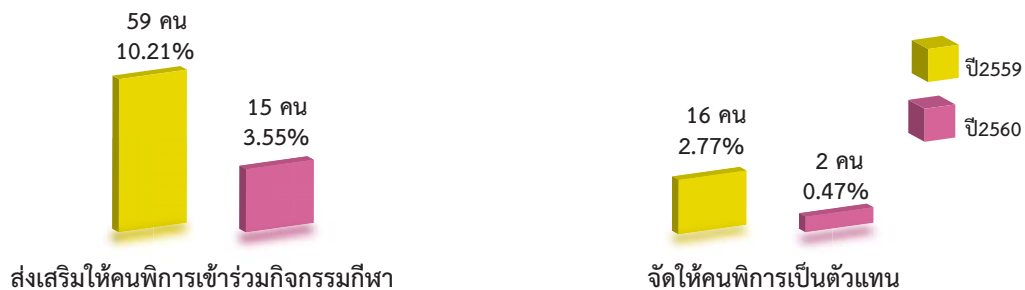
ด้านการร่วมกิจกรรมในสังคม และด้านกีฬาและนันทนาการ

ด้านการออกสู่สังคม มิติที่ได้จัดทำแผนฯ โดยคนพิการเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด 2 ประเด็นคือ ส่งเสริมให้คนพิการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 115 คน (ร้อยละ 47.33) และการนำคนพิการเข้าร่วมกิจกรรมวันคนพิการ จำนวน 99 คน (ร้อยละ 55.31)

กราฟที่ 106 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านการร่วมกิจกรรมในสังคม และด้านกีฬาและนันทนาการ

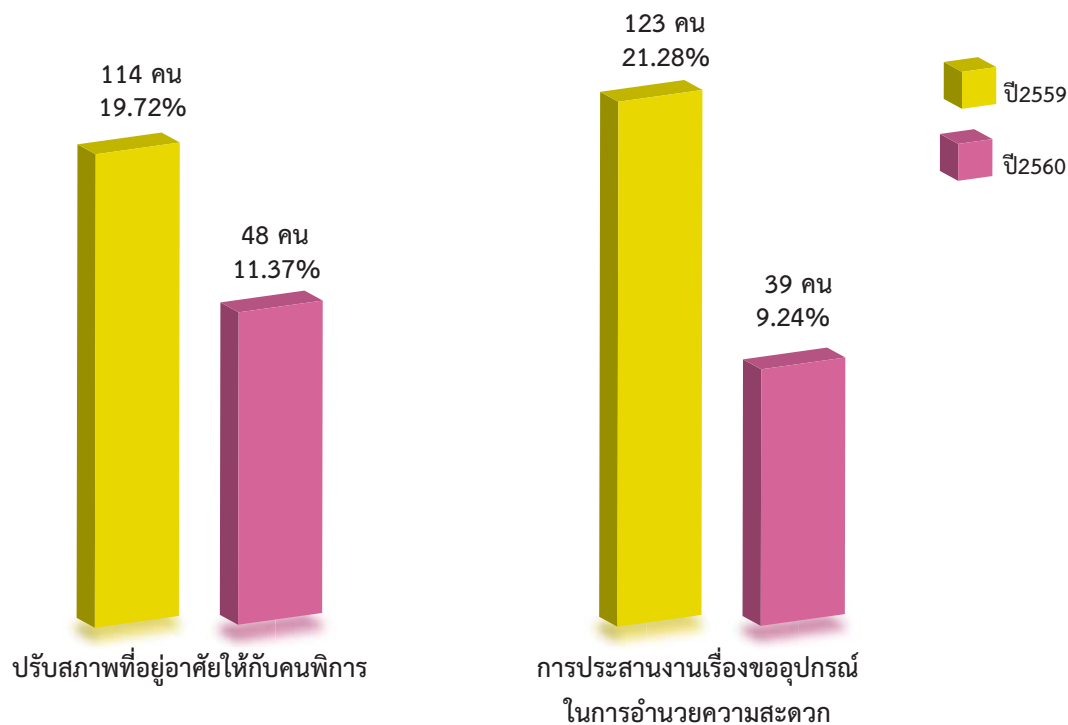
ด้านกีฬาและนันทนาการ มิติที่ได้จัดทำแผนฯ โดยคนพิการเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด 2 ประเด็นคือ ส่งเสริมให้คนพิการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา จำนวน 44 คน (ร้อยละ 59.46) และจัดให้คนพิการเป็นตัวแทน จำนวน 14 คน (ร้อยละ 77.78)

กราฟที่ 107 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านการร่วมกิจกรรมในสังคม และด้านกีฬาและนันทนาการ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มิติที่ได้จัดทำแผนฯ โดยคนพิการเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด 2 ประเด็นคือ การประสานงาน เรื่องขออุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก จำนวน 84 คน (ร้อยละ 51.85) และการปรับสภาพที่อยู่อาศัย ให้แก่คนพิการ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 40.74)

กราฟที่ 108 แสดงระดับคะแนนตัวชี้วัดการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล ของปี 2559-2560 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนที่ 4

ข้อเสนอแนะของการดำเนินงานโครงการฯ

ประจำปี 2560

ส่วนที่ 4

ข้อเสนอแนะของการดำเนินงานโครงการฯ ประจำปี 2560

โครงการเสริมพลังคนพิการ สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในสังคม ประจำปี 2560 ดำเนินงานภายใต้พื้นฐานของการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตามจากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า มีปัญหา อุปสรรคการดำเนินงาน ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานโครงการฯ ในอนาคตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1) แบบสำรวจการเข้าถึงสิทธิตามมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ มีข้อคำถามจำนวนมาก ประมาณ 16 หน้า และข้อคำถามบางคำถาม ค่อนข้างยาก นอกจากนี้ สถานการณ์คุณภาพชีวิตในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้แบบสำรวจฯ ที่ใช้อยู่ไม่ทันสมัย ดังนั้น ควรมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมถึงแบบสำรวจข้อมูลฯ ให้มีความกระชับ และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

2) ควรมีการบูรณาการเชื่อมโยงระบบสารสนเทศแบบสำรวจมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการกับระบบงานออกบัตรประจำตัวคนพิการ และฐานข้อมูลงานด้านคนพิการ กับหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อให้มีข้อมูลที่ถูกต้องในการใช้ประโยชน์เพื่อการวางแผนงาน/โครงการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

3) ขยายผลการดำเนินงานโครงการฯ โดยเพิ่มกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการสำรวจข้อมูลฯ ให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนความพิการทุกประเภทและทุกช่วงวัยของประชากรคนพิการทั้งหมด ซึ่งจะช่วยให้สามารถเป็นกลุ่มตัวแทนที่แท้จริงในการให้ข้อมูลในภาพรวมได้อย่างครบถ้วนและน่าเชื่อถือมากที่สุด

4) ส่งเสริมให้ศูนย์บริการคนพิการจังหวัด และศูนย์บริการคนพิการทั่วไป นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ไปวางแผนการช่วยเหลือและให้มีการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล โดยมีการยกระดับให้เป็นภารกิจประจำของศูนย์บริการคนพิการฯ โดยดำเนินการให้ครอบคลุมกับจำนวนคนพิการในจังหวัดของตน

และเป็นศูนย์ข้อมูลด้านคนพิการของจังหวัด เพื่อประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย แผนงาน การจัดทำโครงการ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของจังหวัดอย่างยั่งยืน

5) พัฒนาศักยภาพของผู้จัดการคนพิการรายกรณี (Case Manager) ให้มีความรู้และทักษะในการสำรวจข้อมูล คนพิการในพื้นที่และความเป็นอยู่จัดการคนพิการรายกรณี เช่น การให้คำปรึกษา การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ หน่วยงาน/องค์กรอื่น การประสานงานในรูปแบบลักษณะสหวิชาชีพ ตลอดจนมีทักษะในการติดตามและประเมินผล การรวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลสู่การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคล รวมถึงการประสาน ส่งต่อคนพิการที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6) การให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคนพิการ โดยการดำเนินการเชิงรุก เพื่อรณรงค์ให้คนพิการได้รับทราบสิทธิที่ตนเองพึงได้รับและเกิดการตื่นตัวในการพิทักษ์สิทธิตนเองของคนพิการ อาทิ การเยี่ยมบ้านคนพิการ การลงพื้นที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน การประชาสัมพันธ์ตามสื่อช่องทางต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง เป็นต้น

7) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรผลักดันการใช้ประโยชน์ของผลการสำรวจ สถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการ และแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการรายบุคคลทุกปีอย่างต่อเนื่องจริงจัง โดยใช้ ประโยชน์ของผลการสำรวจฯ ให้มากขึ้น ตั้งแต่การตัดสินใจ เพื่อกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่เป็น การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัด ระดับหน่วยงาน และระดับแผนงาน โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อคนพิการในพื้นที่อย่างแท้จริง

อ้างอิง

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2560). **คู่มือมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ “โครงการเสริมพลังคนพิการ สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในสังคม”**. กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2559). **พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 (ฉบับอ้างอิง ปรับปรุงครั้งที่ 13)**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. จังหวัดอุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
_____. (2560). **รายงานการวิเคราะห์การเข้าถึงสิทธิคนพิการ ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ประจำปี 2560**. กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.

สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม. (2560). **รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี 2559**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

ออนไลน์

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2560). <http://nepgis.dep.go.th/nep/bcms/dashboard.php>,
update 30/09/2560

คณะผู้จัดทำสถานการณ์คุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ปี 2560

ที่ปรึกษา

1. นายสมคิด	สมศรี	อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
2. นายจีระศักดิ์	ศรีพรหมมา	รองอธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
3. นางสาววิจิตา	รชตะนันท์กุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

คณะผู้จัดทำ

1. นางอุบลทิพย์	เพชรชู	ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน
2. นางสาววิยาภรณ์	พรนภดล	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและติดตามประเมินผล
3. นางสาวพัฒนา	วัชรงค์	นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
4. นางสาวธีราสินี	ฤทธิ์ถาวร	นักพัฒนาสังคม
5. นายอดุลย์	ไทยเจริญ	นักพัฒนาสังคม
6. นางสาวสภัสฐิตา	คงคาร	นักพัฒนาสังคม
7. นางสาวแสงจันทร์	เฉยแสง	เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ
8. นางสาวศรีธัญญา	ทิพย์อ้าย	เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ
9. นางสาวมณิษา	สวัสดิ์พาณิชย์	ผู้จัดการโครงการ (บริษัท เอ็มจี โซลูชั่น จำกัด)
10. นายปรัชญา	ดารุเทพ	ผู้ช่วยผู้จัดการโครงการ (บริษัท เอ็มจี โซลูชั่น จำกัด)
11. นายอิพนธ์	บุญเข็ม	ผู้จัดทำรายงาน (บริษัท เอ็มจี โซลูชั่น จำกัด)
12. นางสาวธนัชพร	ปานแย้ม	ผู้จัดทำรายงาน (บริษัท เอ็มจี โซลูชั่น จำกัด)

